

T. C.
KADİR HAS ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA VE TELEVİZYON
YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**YOLCULUK FİMLERİNİN KARAKTERLER
ÜZERİNDE YAKINLAŞTIRMA ETKİSİ
BAĞLAMINDA GÖKKUŞAĞI
UZUN METRAJ FİLM SENARYOSU**

Yüksek Lisans Tezi

ABDURRAHMAN ÖNER

Danışman
Doç. Dr. Melis Behlil

İstanbul, 2013

KADIR HAS ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

YOLCULUK FİMLERİNİN KARAKTERLER

ÜZERİNDE YAKINLAŞTIRMA ETKİSİ

BAĞLAMINDA GÖKKUŞAĞI

UZUN METRAJ FİLM SENARYOSU

ABDURRAHMAN ÖNER

ONAYLAYANLAR:

Doç. Dr. Melis Behin
(Ünvan ve Ad) (Danışman) (Üniversite)
Kadir Has Üniversitesi

Melis Behin

(Ünvan ve Ad) (Eş-Danışman) (Üniversite)
Tevfik Özcen Başer
ögr. gör.

Tevfik Özcen Başer

(Ünvan ve Ad) (Üniversite)
Tan Tolga Demirci
Öğretim Görevlisi
Kadir Has Üniversitesi

Tan Tolga Demirci

(Ünvan ve Ad) (Üniversite) _____

(Ünvan ve Ad) (Üniversite) _____

ONAY TARİHİ: 08/04/2014

"Ben, Abdurrahman Öner, bu Yüksek Lisans Tezinde sunulan çalışmanın şahsıma ait olduğunu ve başka çalışmalardan yaptığım alıntıların kaynaklarını kurallara uygun biçimde tez içerisinde belirttiğimi onaylıyorum."

Abdurrahman Öner & İMZASI

ÖZET

YOLCULUK FİMLERİNİN KARAKTERLER ÜZERİNDE YAKINLAŞTIRMA ETKİSİ

BAĞMAINDA GÖKKUŞAĞI UZUN METRAJ FİLM SENARYOSU

Abdurrahman Öner

Sinema ve Televizyon Bölümü Yüksek Lisans Program

Danışman: Doç. Dr. Melis Behlil

Aralık 2013

Yolculuk Filmleri; macera, dram veya kara film gibi bir çok türe ait özellikler göstermesine rağmen, belirli başlı kendine ait formlar taşıyan bir tür olarak kabul edilmektedir. Seyirci tarafından da 1960'larda kabul görmüş bu tür; biçim, içerik ve de anlatım olarak sınıflandırılmıştır. Bu tür filmlerinde genel olarak görülen; karakterin başından geçen olaylar zinciri sonucunda belirli bir değişime uğraması ve bu değişimde etkileşim içinde olduğu yol arkadaşı ile belirli bir yakınlaşma içerisine girmesidir. Bu bağlamda, Türk ve Dünya Sinemasından örnekler üzerinden, yol filmlerinin karakterler üzerine etkide bulunduğu yaklaşma duygusu araştırılacak ve de Gökkuşığı filmi senaryosu üzerinden bu kavram tartışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Yol filmleri, karakterlerin etkileşim sonucu değişimi ve yakınlaşması.

ABSTRACT

THE EFFECT OF GETTING CLOSER TO EACH OTHER ON CHARACTERS AT
ROAD FILMS AND TO SEE THIS EFFECT ON THE SCRIPT OF FILM RAINBOW

Abdurrahman Öner

M.A. Program in Cinema and Television

Advisor: Asst. Prof. Dr. Melis Behlil

December 2013

Road films has many points from the genres of adventure, drama and film noir but road films also accepted as a genre independently who has it's own properites and points. Audience has accepted road films as a genre at 60's and this genre is classified as style, content and narration. As we see generally in this genre is ; main character is usually being effected by the cases and happenings on the road. Character starts to change with these events and starts to get closer with his/her fellow traveller. Also the other character or characters effects and to get more and more closer to each other. In this study, we will see some examples from Turkish Cinema and World Cinema. Also we will see the changes of characters as getting more closer at our long feature script Rainbow film.

Keywords: Road Films, The changes of characters as getting closer to each other on road.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
ÖZET.....	III
ABSTRACT	IV
İÇİNDEKİLER.....	V
1 – GİRİŞ	1
1.A- TÜR OLARAK YOL FİMLERİ	1
1.B – TÜR KAVRAMI.....	2
1.C- YOL FİMLERİNDE YOL VE YOLCULUK KAVRAMLARI	5
1.D - YOLCULUK FİMLERİNİN KARAKTERLER ÜZERİNDE YAKINLAŞTIRMA ETKİSİ	8
2- DOĞU-BATI KÜLTÜRÜ ANLATISI VE GÖKKUŞAĞI FİLMİ SENARYOSU	9
3- HOLLYWOOD VE TÜRK SİNEMASINDA YOL FİMLERİ.....	12
3.1- HOLLYWOOD SİNEMASINDA YOL FİMLERİ	13
3.1.A – Little Miss Sunshine	14
3.1.B - Rain Man	15

3.1.C – Transamerica.....	18
3.2- TÜRK SİNEMASINDA YOL FİMLERİ.....	20
3.2.A- Hokkabaz	21
3.2.B- Ateşin Düştüğü Yer	23
4 - BİR YAKINLAŞTIRMA SİNEMASI ÖRNEĞİ OLARAK GÖKKUŞAĞI FİLMİ.....	24
4.1- YOL FİMLERİNDE ANKA KUŞUNU ARAYAN SİMURGLAR VE GÖKKUŞAĞI FİLMİ SENARYOSU.....	27
5- SONUÇ	29
6- KAYNAKÇA	30
7 – EKLER	32
7.A – Gökkuşığı Filmi; Sinopsis	32
7.B – Gökkuşığı Filmi; Öykü	34
7.C – Gökkuşığı Filmi; Senaryo	51

1- GİRİŞ

Kavram olarak yol ve yolculuk, insanlık tarihi boyunca; mitoslardan, edebiyattan filmlere kadar uzanan süreçte birçok anlatım şeklinin teması olmuştur. Edebiyat alanında roman ve sinemada western gibi türlerde, eylem olarak yola çıkma, bir hedefe ulaşma, bir sonuca varma, bir gücü kazanma, bir nihayete ermeyi simgeler. Lakin İran felsefesinde yer eden Simurg efsanesinden de biliriz ki esas olan varılan hedef değil, yapılan yolculuğun kendisidir. Yapılan yolculuk sırasında öğrenilen erdemler, çekilen sıkıntılar onları asli hedeflerine ulaştıklarında, hedefin amaç değil, gidilen yolun sonuç olduğunu fark etmelerini sağlar.

Sinema da gördüğümüz, izlediğimiz filmlerden birçoğunda gördüğümüz de aslında bu hikâyeye karşılık gelmektedir. Karakterler çıktıkları bu yolda geçirdikleri değişimler sayesinde benliklerini bulmaları ve bu süreçte beraber yola çıktıkları karakterleri en insani yönleriyle keşfetmelerine olanak sağlar.

1.A- TÜR OLARAK YOL FİLMLERİ

“Yollar aralarda kalmış boşluklar gibidir, (boş alanları kat ederler) ve kent ya da kasabadaki hem coğrafik hem de sosyo-kültürel yapıyı belirleyen sınırların rolünü de üstlenirler. Yol üzerinde keskinlik diye bir şey yoktur, sadece olasılıklardan söz edilebilir. Yolculuklar bir hedef noktaya odaklanmış olsalar da yolsan sapmalar her zaman mümkündür.”

(Watson, 2008, s.24)

Bu bölümde yol filmlerin bir tür olup olmadığı tartışılacaktır. Birçok türün özellikleri ile iç içe girmiş kavramlara sahip olsa da, yol filmlerinin kendine özgü biçim, içerik ve anlatıma sahip olduğundan bahsedilecektir. Ayrıca tür kavramı üzerine, bir filmi belirli bir türün içerisine dahil etmemizi sağlayan kriterler topluluğu anlatılacaktır.

Bu bağlamda türlerin ayırt edici özellikleri genelinde, yol filmleri türünün özelliklerinden bahsedilecektir.

1.B- TÜR KAVRAMI

Bir çok sanat dalında da belirdiği gibi, sinemada da, türlerin sınıflandırılması; kültürel, ekonomik ve toplumun değer ölçütleri kapsamında yapılmıştır.

“Ancak önemli nokta ise tür filmlerinin nasıl tanımlanacağı, hangi işlevleri gördükleri ve belirli türlerin nasıl ortaya çıktığı konusunda üzerinde uzlaşmış kesin bir tavır olmamasıdır.”(Abisel, 1995, s.22)

Barry K. Grant “ Basit olarak ele alındığında tür filmleri, yinleme ve çeşitleme yoluyla, benzer öyküleri benzer durumlardaki benzer karakterlerle anlatan ticari filmlerdir.”diyerek tür olgusuna daha sık rastlanan bir tarzda yaklaşmaktadır. Thomas Sobchack ise tür filmlerini, film yapanlar ve seyirciler tarafından üzerinde anlaşmaya varılmış uylaşımlarca sınırlanan ve düzenli bir dünya deneyimini yaratan; öykü örgüsü sabit, karakterleri tanımlamış ve sonuçları tatmin edici biçimde tahmin edilebilir filmler olarak ele almaktadır. (Abisel,1995,s.23)

Sinemada ve diğer sanat dallarında türlerin tanımlanmasında ön planda tutulan normlar ve türlerin işlevleri ve bu türlerin ortaya çıkış sebebi konusunda bir uzlaşım

ve anlaşma olmamasıyla birlikte, genel olarak barındırdığı tema, konu işleyişi ve anlatım tekniği olarak benzer özellikler taşımış yapıtların kategori edilmesi olarak tanımlanabilir.

Aynı türe ait filmler; tema açısından, anlatım yapılarından ve de sinematografik anlatım açısından belirli benzerlikler gösterir. Bu yönüyle türler, seyirci tarafından kabullenilip, beğeni görülmesini sağlayan filmlerin ortaya çıkmasında katkı sağlamıştır. Türler böyle bir açı doğrultusunda tanımlandığında, konuları itibariyle, sinematografik anlatım biçimleriyle, üretim koşulları gibi konularda değerlendirilebilecek birden çok boyuta sahip bir olgudur. (Özden, 2004, s.212)

Tür filmleri ortak özellikler gösterirler ve seyirci ile film yapıtı arasında görülmeyen bir anlaşma, bir sözleşme gibidir. Seyirci, çorak kanyonlarda tek başına at süren kovboy şapkalı bir karakter gördüğünde, bu filmin western türüne ait bir film olduğunu belirleyebilmesinin nedeni türün diğer filmlerinin de benzer özellikler taşımasıdır. Tür filmlerinden bahsederken, karakterlerin kıyafetleri, kullanılan dekor ve aksesuarlar, de olayın cereyan ettiği mekânlar, kullanılan çekim teknikleri, filmin ışıklandırılmasına kadar detaylı bir listede, filmlerin türünün ortak özelliklerini barındırdığını görürüz. Bu bağlamda, tür filmleri seyirci ile yapılan anlaşma neticesindeki içerik ve biçim açısından benzer özellikleri, bu filmleri bir tür veya kategori içerisinde tanımlamamıza neden olur. (Özden, 2004, s.212)

Bir bakımdan filmleri türlere ayırmak aslında bir sınıflandırma yapılmış olmasını da sağlar. Böyle bir sınıflandırma, filmleri kara film, western, komedi, bilimkurgu, müzikal gibi belirlenmiş türlerin içerisine dâhil etmemize neden olur. Fakat türler,

zaman içerisinde farklı değişim veya dönüşümlere uğrayabilir ve içerik ve biçim açısından tekrar ele alınabilir.

“Türsel sınırların uzatılamayacağı ya da bunların tükenecekleri ve türün son bulacağı bir nokta vardır, Ancak türler yoğrulabilir ve başka bir türe sızabilirler. Örneğin; savaş filminin yanı sıra Western de *Yıldız Savaşları*’n da (*Star Wars*, George Lucas,1977) yeniden ortaya çıktı.” (Kolker, 2009, s.342)

Türler zaman içerisinde değişiklikler ve dönüşümlere uğrayabilir (Örneğin western veya aksiyon filmlerinde kadın karakterlerin kurtarıcı olarak ortaya çıkabilmesi gibi) veya toplumların kültürlerine göre genişlemeye uğrayabilir (Örneğin çizgi filmlerin genel olarak şiddet içerikli konulara yönelmesi gibi). Zaman içerisinde toplumlar kültürel veya toplumsal etkenler gereğince farklı bakış açılarına yönelirse, ilke olarak tür, sınırları belirleyen bir olgu olur. (Buscombe, 1970, s.37-38)

Filmlerin hangi türlerin içerisinde görüleceğini belirleyen ortak özelliklerin analiz edilmesi sonucu ortaya çıkmakta; böylece uzlaşmalar ortaya çıkmaktadır. Fakat ortak özellikleri barındırmasına rağmen, türler farklı özelliklere dayanarak sınıflandırılır.

Bilimkurgu, korku, western gibi türlerde önemli olan belirleyici özelliklerden mekân ortaya çıkarırken, komedi filmleri gibi farklı türdeki filmlerde bu ölçüt belirleyici olduğu söylenemez. Bu açıdan bakıldığında, tür filmlerinden olan yol filmleri de değerlendirilirken, türün özelliklerinin kendine özgü ölçülerle belirlemek daha doğru olacaktır. Önemli olan diğer bir nokta ise, tür olarak yol filmlerinin de kategorize edilip edilemeyeceği konusundaki belirsizliktir. (Buscombe, 1970, s.37-38)

1.C - YOL FİMLERİNDE YOL VE YOLCULUK

KAVRAMLARI

Yolculuk filmlerinin ortak nitelikleri, kahraman veya kahramanlar tarafından gerçekleştirilmesidir. Lakin yol filmlerinin türler veya alt türler içerisinde sınıflandırılması konusunda bir uzlaşma söz konusu değildir. Literatüre bakıldığında da hangi filmlerin yol filmleri kapsamında alınması gerektiği konusunda farklı bakışlar vardır. Çünkü türleri de belirlerken aslında bir filmin birden çok türe ait özellikler gösterebilmesidir. Örneğin *'Katil Doğanlar'* (*Natural Born Killers*, Oliver Stone, 1994) filmi bir yol filmi midir, yoksa bir gangster filmi mi? Örneği çoğaltmak mümkündür. İçerik olarak sınırların belirlenmesi açısından, öncelikle, yol filmleri türü kapsamında yol ve yolcu kavramlarının kapsamı ele alınmalıdır. (Kolker, 2009, s.272-273)

Türk Dil Kurumu'na ait sözlükte yol kavramı; 'havada, karada, suda bir yerden bir yere gitmek adına aşılacak uzaklık; genelde yerleşim birimlerini birbirine bağlamak adına açılmış ulaşım şeridi' olarak tanımlanırken, yolculuk; bir ülkeden ülkeye ya da bir ülkenin içinde bir yerden bir yere geliş veya gidiş, seyahat, gezi, sefer' olarak açıklanır. (TDK, 2012)

Yolculuk ve yol kavramları, sözlükte belirtilen tanımlara indirgenirse, bir tür olarak, sinemanın ilk yıllarında dahi yol filmlerinin olduğu görülür. Bu bağlamda sinema tarihi için ilk film (gösterimi yapılan) olan *Trenin Gara Girişi* (Lumiere Brothers, 1895) filmi de yolculuk teması üzerine kurulmuştur. Sinema tarihinin başlangıcında bulunan *Ay'a Yolculuk* (Georges Melies, 1902) filmi gibi örnekleri çoğaltmak

mümkündür. Fakat sinemada yok filmlerini sadece sözlükte geçen anlamlarından yola çıkarak sadece yolculuk ve yol temalarıyla sınırlandırmak, bu türü nitelendirme açısından yeterli değildir.

Yol filmlerinde, yolculuk ve yol kavramlarını belirleyen karakterleri yola çıkma eylemine yönlendiren nedenler ve yolculuk esnasında meydana gelen yer değişimleridir. Yola çıkma eylemi, alışlagelmiş ve sıradanlaşmış hayatı geride bırakıp, belirli olmayan ve yeni bir hayatı, bilinmeyen bir hayatı göze almayı ifadeler. “Yol filmlerinde kent, ana karakterlerin kaçtığı ve / veya ulaşmaya çabaladığı yer olarak karşımıza çıkar.” (Watson, 2008, s.25)

Bu sebeple, yol filmleri, ilk dönem filmlerde otomobili merkeze alan ve karakterlerin belirli bir hedefe odaklandıkları özellikler barındırır. *Taxi Driver* (Martin Scorsese, 1976) filmi gibi filmlerde ise sınırların ötesine yapılan bir yolculuk ile büyük mesafelerin kat edildiği, yer değiştirmelerin olduğu filmlerin aksine, aynı ortamlarda dönüp dolaşan, yollarda zaman geçirilen ama aynı şehirde kısıp alınmış bir karakterin içsel yolculuğuna odaklanır. Kat edilen mesafe km olarak değil, karakterin kendi derinliklerine yaptığı mesafe ile ölçülebilir. (Laderman, 2002, s.14).

Yol filmlerinin karakterleri kaplumbağa ve tavşan hikâyesindeki karakterin davranışları ile betimlenir. Kaplumbağa sadece gideceği yola odaklanır. Tek yaptığı yolda ilerlemektir. Etrafında olan biten hiçbir şeyle ilgilenmez. Onun için tek amaç hedefe ulaşmaktır. Zira sonunda hiçbir değişim geçirmeden hedefine ulaşır. Tavşan ise yolda kendisini cazibesine kaptırdığı kişiler veya olaylar veya yerlerin içerisinde bulur. Gittiği ve varmak istediği hedef ikinci planda kalır. Yolda karşılaşılan ve teğet

geçtiği durumlar daha önem kazanır. Burada tavşanın yaşadığı ise varılan hedeften ziyade, yolda yaşanan olaylar ve karşılaşılan karakterler daha çok önem kazanır. Yol filmlerinde genel olarak karakterleri bu iki karaktere benzetmek mümkündür. (Gardies, 1998, s.49-57)

Yol filmlerinde kahramanları yola çıkma sebepleri olarak gösterilen üç tema üzerinde durulur.

Birincisi ; ana karakteri bir yerden başka bir yere gitmeye veya kaçmaya yönelten şey bir suç unsuru olabilir (*Thelma & Louise* (Ridley Scott, 1991) gibi). Bu türdeki filmler firar filmleri olarak da nitelendirebilir. (Hurault-Paupe, 2007, s.115-117)

İkincisi ; kaybolmuş bir kişiyi aramak veya bir arayış öyküsü olabilir (Örneğin *Candy Mountain* (Robert Frank , 1988) filmi gibi). (Hurault-Paupe, 2007, s.115-117)

Üçüncüsü ise sapmadır. Sapma, herhangi bir amaç olmadan, rastlantısal olarak yer değiştirmedir (*Paris & Texas* (Wim Wenders, 1984) filmi gibi). Film bir arayış öyküsü gibi başlamasına rağmen, sonradan hem bir arayış hem de firar öyküsüne dönüşür. Yolculuk esnasında, bu tanımlar arasında bulunan geçişler ve sapmalar, sadece bir yer değiştirme veya fiziki bir eylem değildir; bununla beraber bir ruhani yolculuktur. Başka bir anlatımla, karakterin başka bir coğrafya üzerinde kendini deneyimlemesidir. (Hurault-Paupe, 2007, s.115-117)

1.D - YOLCULUK FİLMLERİNİN KARAKTERLER ÜZERİNDE YAKINLAŞTIRMA ETKİSİ

Yolculuk filmlerinde, karakterler, bir şekilde isteterek veya istemeyerek, belirli bir süre beraber zaman geçirirler. Normal hayatta geçiremeyecekleri kadar zamanda, birbirlerini daha çok tanır. Birbirlerine olan önyargıları, soğukları, dargınlıkları ve aralarındaki mesafe geçirilen zaman sayesinde ortadan kalkar. Bu süreçte birbirlerini daha iyi anlar ve kendilerine ve karşıdaki kişilere ayıramadıkları zamanlarda bir nevi arınmalarını yaşarlar. (Corrigan, 1991, s.143)

Karakterlerin başlarından geçen olaylar, düştükleri sıkıntılar, içinde buldukları açmazlar onları birbirlerine destek olma ve de birbirlerine tutunma yoluna sevk eder. Çünkü etraflarında konuşacakları, tartışacakları ve buldukları durumdan çıkmak için yol alabilecekleri sadece birbirleridir. Bu nedenle karakterler hiç sormadıkları soruları sorarlar, hiç dinlemedikleri hikâyeleri dinlerler, hiç hissetmedikleri duygular ile diğer kişi veya kişilere karşı bir yakınlık kurarlar. Zaten bir yol vardır, bir araç ve de paylaşımında buldukları karakterler.

Yol filmleri karakterlerin yaşadığı yolculukta, başlarına gelen bir olay neticesinde 'plot point' denilen kırılma noktalarında bir değişime veya dönüşüme uğrar. Bunun neticesinde ise bu değişimde hem etken hem de edilgen olan diğer karakter de etkilenir. Bu değişim süreci genel olarak bu iki karakterin yakınlaşması ve

birbirlerine daha çok bağlanmasıyla veya birbirlerine tutunmasıyla neticelenir.

(Corrigan, 1991, s.143)

2- DOĞU-BATI KÜLTÜRÜ ANLATISI VE GÖKKUŞAĞI FİLMİ SENARYOSU

Bireylerin ve toplumların düşünsel dünyası genel olarak iç içe girmiş haldedir; çünkü düşüncenin temelinde, toplumların zihniyetleri ve dünya görüşlerinin oluşturduğu mantıksal bileşim vardır. Mesela yönetmenler, filmlerde kullandıkları anlatıyı kendilerine ait öznel bakışlarına göre tasarlarlar. Yönetmen anlatısını kendine özgü ve istediği doğrultuda sunmuş olsa bile, anlatısının hem biçim hem de içerik olarak topluma ait sistemin kurguladığı unsurlardan sıyrılamazlar. Bu sebeple hiçbir anlatımın, kendini üreten düşünsel, iletişimsel ve çevresel dünyadan soyut kalamadığı kabul edilir. Başka bir söylemle filmlerde; toplumsal hayatın söylemlerini (temsil, figür ve biçim) şifreleyerek, sinemasal anlatımlar biçiminde aktaran ürünler olarak ‘topluma ait gerçekliği oluşturan kültürel temsiller sistem’inin bir parçası olmaktan kurtulamazlar. (Campbell, 2000, s.73)

Batı anlatım sistemini oluşturan dramaturji, Batı’ya ait sosyal ve kültürel değişimlerin neticesinde var olmuştur. Diğer bir kültür, bu anlatım biçimini olduğu gibi aldığı takdirde netice genel olarak başarısız olmaktadır. Bunun sebebi, özgün yapı ortaya koymanın koşulunun ‘başka kültür veya biçimden alınanın’ kendi kültürüne ait yapıyla sentezleyip farklı ve yeni bir anlatım biçimi geliştirip içselleştirilmesiyle mümkün kılınabilmesidir. Bu durumun tersi geçerli olsaydı,

Afrika veya İskandinav Sineması gibi tanımlamalar anlamlı olmazdı. Mesela, hem yönetmen hem de kuramcı olan Eisenstein, kendi biçimsel özgün sinemasını kurgularken, dönemin Amerikan Sinemasından veya Batı sinemasından herhangi bir kalıbı devşirmekten kaçındığı söylenebilir. Eisenstein, her ulusa ait sinemanın kendine özgü bir anlatım biçimi ve sinematografisi olmasının gerekliliğini, özgün bir sinematografik dilin oluşturulmasının ise direkt olarak o topluma ait kültüre endeksli olmasının üzerinde ısrarla durur.

Toplumsal, ideolojik ve tarihsel değişimler sonrasında, kültürler arasındaki ayrım ‘Doğu-Batı’ olarak keskin çizgilerle ifadenmeye başlanmıştır. Ayrıca kavramları incelerken, Doğu-Batı kavramlarının yaşam alanlarındaki anlam alanlarının hem belirsiz hem de büyük olmasından dolayı ‘Doğu-Batı’ perspektiflerinin doğru bir şekilde okunabilmesini güçleştirmektedir. (Erdoğan, 2005, s.130)

Bakış açısına göre değişiklikler gösterebilen bu kavramlara, bilimsel bakış ile tarihten mi, yoksa farklı bir bakış olan felsefeden mi bakılacağı; yani amaçlananın tarih mi, yoksa sanatsal anlatıların temeli felsefi bakış mı olduğunu belirleme durumu öncelikli olarak düşünülmelidir. (Erdoğan, 2005, s.130)

Bu yaşam alanları arasında beliren farklılıklar genelleme yapılacak olunursa, Batı anlatısı kendini ‘mythos-logos’ karşıtlığı üzerinden tanımlamakta olduğunu görürüz. Bu tanımlamaya göre mythos; cahillik, karanlık, doğaya esir olmuş insan, batıl inançlar vb. şekilde nitelendirilmektedir. Logos ise; bilgi, aydınlık, akılcılık, doğaya hâkim insan, neden-sonuç zincirini çözümlene ve özgürlükçü ve eşitlikçi bir toplumsal yapıyı vb. içerdiği düşünülmektedir. (Campbell, 1962, s.117)

Doğu düşüncesi mythos, Batı düşüncesi ise Logos ile özdeşleştirilir. Batı'ya ait bireysel kendi farkındalığına karşın, Doğu düşünmeye, tefekküre, müdahale etmek yerine çekilmeyi benimser.

Doğu düşüncesine hâkim 'dichotomy' (şeylerin birlikteliği) düşüncesi iken (ve bu en bariz şekilde tasavvufta görülür), Batı düşüncesine hâkim 'dualism' (şeylerin karşıtlığı) düşüncesidir. Bu bağlamdan bakacak olursak, dualism ve dichotomy karşıt iki görüş olarak tanımlanabilir. (Cıbroğlu, 2005, s.44)

Doğu ve Batı düşüncesi bu iki bakış açısıyla birbirinden ayrılrsa dahi, ne Doğu birebir dichotomy'e, ne de Batı birebir dualism'e sahiptir. Sadece eğilim olarak Doğu dichotomy'e, Batı ise dualism'e daha çok meyletmişlerdir. "Doğu düşüncesinde dichotomy bir 'bilgelik ilkesi' olarak benimsenirken; dualism Batının hayat algısına, 'ben-merkezci (egocentric)' bir anlayışı yerleştirmiştir" (Cıbroğlu, 2005, s.44)

Doğu'ya ait düşünce 'tümdengelim'e daha eğilimli iken, Batı'ya ait düşünce 'tümevarım'a daha yakındır. Başka bir farklılık ise Batı düşüncesinin 'diachrony' (art-zamanlı) bir yapı ile konumlanmıştır. Bu bakış her şeyin, ardışık ve birbirini takip eden, başka alan ve mekânlarda meydana geldiğini öngörür. Doğu düşüncesinde bulunan zamansal anlayış ise, her şeyin aynı zaman dilimi içerisinde, çok merkezli tek bir alanda meydana geldiğini yani zaman-mekân yapılanmasının 'synchronicity' (eş zamanlı) olduğunu öngörür. (Cıbroğlu, 2005, s.44)

Bu bağlamdan bakıldığında *Gökkuşak* (Abdurrahman Öner, 2013) filmi senaryosu hem Doğu hem de Batı kültürüne ait kodlar taşımaktadır. Egocentric izler taşıyan

Arif karakteri ve diğer karakterler filmin ilerleyen kısımlarına doğru bu ben-merkezcilikten uzaklaşır ve Doğu kültüründe daha çok hâkim olan bilgelik ilkesi ile çıktıkları bu yolculuğun onlar için aslında gidilen yoldan daha önemli olduğunu fark ederler.

Her bir karakter kendi içinde bu değişimi yaşar. Batı kültürüne ait kendisi için var olma düşüncesi, Doğu kültürüne ait başkası için var olma düşüncesine dönüşür. Olayların hikâyeye yön verdiği tümevarım ilkesi, yolculuk boyunca karakterleri kendilerini bir tündengelim içerisinde tanımlamasına doğru yol alır. (Cıbroğlu, 2005, s.44)

3- HOLLYWOOD VE TÜRK SİNEMASINDA YOL FİLMLERİ

Bu bölümde yukarıda bahsetmiş olduğumuz Batı-Doğu anlatım biçimlerinin farklılıklarını ve zamanla iç içe girmiş olmalarından kaynaklı olan anlatım biçiminin üstünde durmak için, her iki anlatımdan da izler barındıran *Gökkuşuğu* filmi senaryosunun yapısını anlamak amacı ile Türk (doğu anlatısı örnekleme olarak) ve Hollywood (batı anlatısı örnekleme olarak) filmlerinden örneklemler verilecektir. Bu iki anlatımın zamanla birbirinden etkilendiği ama kendi kültürel düzleminde yapıtlar koyduğu bölümü incelemek bu açıdan önemlidir.

Yol hikâyelerinin, karakterlerin değişimini görmek adına Türkiye ve Hollywood Sineması'ndan örnekleri incelemek gerekecektir. Öne sürdüğümüz 'Yol Yakınlaştırır' teması üzerinde betimleme yapabileceğimiz iki Türk ve üç Hollywood

Sineması filmlerinden örnekleri inceleyeceğiz. Bu bağlamda seçilen filmlerin incelenmesi sırasında, filmlerin ortak noktaları belirlenecektir. Karakterlerin değişim süreçleri üzerinde durulacak ve de filmlerin hikâyeleri üzerinden benzer noktaları ortaya çıkarılacaktır. Filmler de görülen biçimsel, tema ve anlatım yönünden ortak noktalar üzerinden, yol filmlerinin karakterleri yakınlaştırması konusu detaylandırılacaktır.

3.1- HOLLYWOOD SİNEMASINDA YOL FİMLERİ

Bu bölümde Hollywood Sineması'ndan üç yol filmi seçilmiştir. Seçilen bu filmler hikâyeleri ve de yol filmlerinin karakterleri yakınlaştırması üzerine ortak noktalar üzerinden incelenecektir.

Little Miss Sunshine (Jonathan Dayton, Valerie Faris, 2006) filminin seçilmiş olma sebebi; film de birbirinden uzak olan aile üyelerinin, yaptıkları yolculuk sırasında aile olarak kızları Olive'in umudu adına yakınlaşması ve aynı etkiyi sorgulayacağımız *Gökkuşáđı* filmi senaryosu ile yolculuk ve aile teması üzerinden benzerlik göstermesidir.

Rain Man (Barry Levinson, 1988) filminin seçilmiş olma sebebi; filmin başlarında güç dengesi olarak baba-oğul ilişkisi olarak başlayan Charlie ve Raymon'un ilişkisi, yol boyunca yaşadıkları ve Charlie'nin abisi hakkında öğrendikleri sonucunda yakınlaşmaları ve bu film de oluşan aile içi ağabey-kardeş ilişkisinin, *Gökkuşáđı* filmi senaryosunda bulunan aile ve yolculuk temasıyla benzerlik göstermesidir.

Transamerica (Duncan Tucker, 2005) filminin seçilmiş olma sebebi; filmin başlarında birbirinden uzak iki birey olan Toby ve Bree'nin, yaptıkları yolculuk sırasında başlarından geçen olaylar neticesinde kabullenmek istemedikleri baba-oğul veya anne-oğul ilişkisinin gelişmesi ve yakınlaşmalarının, *Gökkuşağı* filmi senaryosunda bulunan aile ve yolculuk temasıyla benzerlik göstermesidir.

3.1.A - Little Miss Sunshine

Klasik Amerikan ailesi anlatmayı tercih etmeyip, farklı bir yol izlenen filmde; evin küçük kızı Olive'in küçük yaştan beri hayalini kurduğu gitme macerasına bizleri ortak eder. Birbirlerinden kopuk ve bağları kalmamış ve kendi hayatlarına gömülen ailenin, Olive'in yarışmaya katılma fikrine tutunup bir anda tek vücut olup yollara koyulmasını konu ediyor film. Nietzsche hayranı olan ve hayatı yeni öğrenmeye başlayan Dwayne, üniversitede aşık olduğu adamı bir başkasına kaptıran ve intihara meyleden homoseksüel tercihi ile Frank, aksi bir dede karakterinde çizilmiş ve farklı pişmanlıklarını çabaya dönüştürmüş Edwin ve aileyi bir arada tutmak adına bazı ipleri çoktan kaçırmış ebeveyn Richard ve Sherly'den oluşan bir ailenin öyküsüdür. Tüm aileyi bir araya getiren ve onları bu yolculuğa sürükleyecek nedeni veren evin küçük kızı Olive, her bireyin kendine çekmeye çalıştığı bir halat yarışması gibi zihinsel olarak oradan oraya sürüklenir.

Klasik anlamdan bildiğimiz yol hikâyelerinin aksine, karakterin filmin başından sonuna kadar kaybeden olduğu bir ailenin filmini yapmak elbette risktir. Lakin filmin

sonunda karakterlerin kaybeden olmalarına rağmen, kazandıkları şey; aile olabilme ve bir aile gibi hareket edebilme güdüsü belki de karakterlerin en büyük kazancı olur.

Filmin başında gördüğümüz dağılmış aile yapısı, küçük Olive'in yarışmaya katılma isteğiyle (yine dağınık olarak) yollara düşer. Yolda işkolik ama başarısız babanın başına gelenler, umutsuz âşık olan amcanın, sevdiği adam ile karşılaşması ve dedenin ölmesi ile ailenin başına gelmeyen kalmaz. Tam da bu nokta da sürekli yolda kalan minibüs tam da ailenin bireylerinin de kendi içlerinde olan ilişkilerinde yolda kalmalarına atıfta bulunur. Bütün başlarına gelen olumsuzluklar sonucunda, aile (tamamen kaybedenlerden oluşmaktadır) bir şekilde Olive'in yarışmaya yetişmesi ve başarılı olması için tek vücut olurlar.

Karakterlerin başlarına gelen olaylar zinciri ve karşılaşmak zorunda oldukları zorluklar onları birbirlerine kenetlenmeye iter. Filmin son sahnesinde küçük Olive yarışmada başarılı olamasa da aile tam bir bütün olarak Olive'e moral vermeye ve ona iyi hissettirmeye çalışırlar. Bu noktada ilk sahnede gördüğümüz dağınık ve birbirinden habersiz, kaybedenlerin oluşturduğu aile, son kare de başarılı olamasa da yine de kenetlenmiş ve birbirine destek olan bir aile yapısı ortaya koyar. Bu yolculuk bir şekilde bütün aileyi bir araya getirmiş ve onları kenetlemiştir.

3.1.B- Rain Man

Gerçek bir hayat hikâyesinden esinlenen filmin anlattığı hikaye; babasıyla uzun zamandır görüşmeyen Charlie, babasının ölüm haberiyle birlikte babasının kendisini mirasından mahrum edip sadece klasik bir otomobil bıraktığını öğrenir. Kalan üç

milyon dolarlık servetini ise daha önce varlığını bile bilmediği otistik abisi Raymond'a bırakır. Duruma oldukça sinirlenen Charlie, abisini akıl hastanesinden kaçıır ve abisinin velayetini alıp mirasına konmak için yollara düşerler. Abisinin hastalığından ötürü normal olmayan davranışları yüzünden Charlie oldukça kızıp abisine sert davranır. Onlara bu yolculukta eşlik eden Charlie'nin sevgilisi (ki sevgilisi de Charlie tarafından sürekli azarlanmaktadır) Charlie'yi bırakıp gider. Abisine daha da çok kızan Charlie ne yapacağını bilemez. Bu süreçte abisinin küçüklük kahramanı yağmur adam olduğunu öğrenen Charlie'nin davranışları değişmeye başlar. Abisinin günlük rutin isteklerini öğrenen Charlie, abisi ile bir iletişim dili tutturmaya başlar. Bu noktada Los Angeles'teki işlerinin bozulup iflas ettiğini öğrenmesi, abisinin matematik alanında üstün yetenekleri olduğunu öğrendiği zamana eş değer olur. Charlie abisinin bu yeteneğini kullanmak adına Las Vegas'a gider. Abisine kumar oynatıp iflas ettiği kadar parayı geri kazanır. Bu arada sevgilisi Charlie'ye geri döner. Los Angeles'e vardıklarında abisinin velayetini bağlı bulunduğu akıl hastanesi alır. Charlie artık elinden kaçırdığı ve hiç onun olmamış olan paraya üzülme yerine, bir iletişim kurduğu ve abisinden de karşılığını bulduğu, tek akrabası olan abisinden ayrılmanın acısını yaşamaktadır. Bu iki karakterin bu yolculuk sonucunda gerçek bir sevgi bağı kurmasının hikâyesidir.

Yağmur Adam filminin en başında Charlie karakterini yurtdışından getirttiği ve satmaya çalıştığı çok lüks otomobillerin başında görürüz. İsteddiği izinlerin çıkması için uğraşan Charlie, beraber çalıştığı kız arkadaşına da pek de iyi davranmamaktadır. Kız arkadaşının sadece konuşma çabalarına karşı Charlie'nin tek düşündüğü arabalar ve onlardan edeceği zarar miktarıdır. Burada Charlie'nin tamamen paraya ve maddi kaynaklara, bunlar çerçevesinde de arabalara olan

düşkünüğünü görürüz. Bunun yanında duygularını aldırımış gibi davranması ve tamamen materyalist düşündüğüünü görmemiz de sonrasında Charlie'nin yaşayacağı değişimi görmemiz adına önemlidir.

Sonrasında babasının ölüümü ile kalan mirasın, akıl hastası abisi Raymond'a kaldığını öğrenip onu akıl hastanesinden kaçırması da tamamen bu materyalist düşüncesinin bir sonucu olarak karşımıza çıkar. Yolda Raymond'ın isteklerine önce kızmasına rağmen sonrasında onun bu halini kabullenmeye ve bu durumlara hazırlık yapmaya başlaması, yaşayacağı değişimin ilk basamağıdır.

Raymond'ın matematiksel zekasını Las Vegas da kumarda para kazanarak kullanması ve kardeşine ilk defa iyi davranıp, ona sevgisini göstermesi, senarist tarafından ödüllendirilip, onu terk eden kız arkadaşının geri dönüşüyle tamamlanır. Raymond'ın, Charlie'ye zarar verme ihtimaline karşı akıl hastanesine yatırıldığını öğrenmesiyle başlayan süreç, Charlie'nin abisine bakışını değiştirir.

Yolculuğun başında abisini sadece para için akıl hastanesinden kaçıırıp, onu azarlayan kardeş, yol boyu yaşanan maceralar sonucunda abisine olan sevgisi gözlerinden yaş olup akar. Abisini anlaması, ona yaklaşması ve abisine duyduğu sevgiyi göstermesi onun ana karakter olarak yaşadığı büyük değişimi gösterir. Raymond da kardeşi için en iyi arkadaşım tabirini kullanması, ilk başta korktuğu Charlie'ye dünyada ki bütün insanlardan farklı baktığını ve herkesten çok sevdiğini gösterir.

Berber yaşadıkları bu yolculuk, daha önce tanışmamış bu iki kardeşi yakınlaştırır ve gerçek iki kardeş haline getirir.

3.1.C - Transamerica

Cinsiyetini değiştirmeye kararlı transseksüel Bree, ameliyattan bir hafta öncesinde bir oğlu olduğunu öğrenir. Durumu öğrenen Bree'nin danışmanı ameliyat için oğlu Toby ile iletişime geçmesini şart koşar. Durumdan memnun olmayan Bree, isteksiz de olsa yola koyulup, oğlunu hapisten çıkarır.

Bree kendini bir klişe görevlisi gibi tanıtır ve de Toby'ye gerçekleri anlatmaz. Bree ameliyatı için Toby ile zaman geçirmek zorundadır. Toby ise oyuncu olma hayali ile Las Vegas'a gitmek için, parasızlıktan mecburen Bree'nin arabasında yol alır.

Toby para karşılığında erkeklerle beraber olmaktadır. Bu durumun ilk defa üvey babası tarafından istismara uğramasıyla başladığını öğreniriz.

Yolda zaman geçirdikçe birbirlerini sevmeye başlarlar. Arabalarının ve paralarının çalınmasıyla, Bree ailesine uğrayıp para almak için Toby ile ailesinin olduğu kasabaya gider. Ailesinin evinde Bree'nin Toby'yi ne kadar sevdiğini anlarız. Toby ise Bree'ye âşık olduğunu düşünür. Aile bir türlü Bree'nin cinsiyet değişimi hakkındaki kararını doğru bulmaz ve özellikle annesi tepkiler gösterir. Burada Toby gerçekleri öğrenir ve Bree'yi babası olarak kabul etmeyip kaçar.

Bree evine dönüp ameliyat olur. Toby ise oyuncu olmak için geldiği şehirde gay porno filmlerinde figüran olarak oynamaya başlar.

Sonunda aralarında geçen gerilimlere rağmen, Bree ve Toby'nin yolculuk boyunca yakınlaşmaları meyvesini verir ve Toby, Bree'yi ziyarete gelir.

Transamerica filmi de iki yönlü bir değişime şahit olduğumuz bir filmidir. Birincisi; oldukça muhafazakâr olan Amerika toplumunun bakış açısına karşıdır. Kadın olmak isteyen ve penis kesme ameliyatını bekleyen Bree, hiç olduğunu bilmediği oğlu ile çıktığı yolculukta görürüz bu önyargıları.

Bir bireyin cinsiyetinin fiziksel olarak mı yoksa ruhsal olarak mı karar verebileceğini tartışır film. Ayrıca bir bireyin cinsiyetine kendisinin mi karar vereceği yoksa toplumun buna önyargıları ile müdahil mi olacağını da tartışır. Yol boyunca oğul Toby, babasının Bree olduğunu ve Bree'nin bir trans birey olduğunu bilmemektedir. Bree'nin trans olduğunu öğrendiği andan itibaren, Bree'ye karşı çok kötü davranmaya başlar. Onu olduğu gibi kabullenemez. Çünkü toplum tarafından öğretilmiş önyargılara sahiptir. Oysa Toby de para için erkekler ile cinsel ilişkiye girmektedir. Toby'nin yaptığı şey de toplumun kuralları dışındadır. Ama Toby sadece karşısında bulunan Bree'yi yargılar.

Filmin ilerleyen bölümünde Bree'nin bu kararını daha saygı ile karşılar ve son sahne de ameliyat olan Bree'yi ziyaret ederek aslında bu kabullenişini seyirciye de gösterir. Babasının cinsiyet değiştirmesinin yanında, Bree de Toby'nin gay porno filmlerinde oyunculuk yapmasını kabullenir. Çünkü Bree oldukça muhafazakâr bir Hıristiyan'dır. Burada Amerikan toplumu özelinde, toplumların kendi muhafazakâr kurallarıyla koydukları görünmez kanunların, aslında bireylerin kendi içerisinde ve kendi değer normlarıyla aşılabileceğini gösterir.

İkincisi ise; Bree hala erkek iken ilişkiye girdiği bir kadından olma, varlığından hiç haberi bile olmadığı bir oğlu olduğu gerçeği neticesinde, oğluna yardım ederek, onunla bir yolculuğa çıkar. Bu yolculuk Bree için ameliyatının zorunlu kuralıdır. Toby ile böyle bir yolculuğu başlarda hiç istemez. Hatta sıkıntılar çektiği anlarda, bu durumdan kurtulmak bile ister. Ama Toby ile yapacağı yolculuk onun ameliyat biletidir. Toby ise ünlü bir oyuncu olmak için (ki sonunda gay porno filmlerinde figüran olacaktır) gitmek istediği Los Angeles için bedava gidiş bileti olarak görmektedir Bree ile olan yolculuğu. Hapisten çıkmıştır ve parası yoktur, yani o da bu yolculuğa zorunludur. Yani her iki karakter de zorunluluktan dolayı yan yana bu yolculuğu yapmaktadırlar.

Aralarında geçen olaylar ve de başlarına gelen olaylar neticesinde birbirlerine olan sevgileri ortaya çıkar. Bree, Toby için gözyaşı döker, Toby ise Bree'ye âşık olduğunu düşünmektedir. Aralarında gerilimli ve zorunlu başlayan yolculuk, sonradan onları birbirine bağlı iki insan olarak finale ulaştırır. Yolun sonunda birbirlerine yakınlaşırlar ve birbirlerine tutunan iki farklı birey olurlar.

3.2 - TÜRK SİNEMASINDA YOL FİLMLERİ

Bu bölümde Türk Sineması'ndan üç yol filmi seçilmiştir. Seçilen bu filmler hikâyeleri ve de yol filmlerinin karakterleri yakınlaştırması üzerine ortak noktalar üzerinden incelenecektir.

Hokkabaz (Ali Taner Baltacı, Cem Yılmaz, 2006) filminin seçilmiş olma sebebi; filmin başlarında aralarında derin bir duygusal boşluk olan İskender ve Sait'in,

yaptıkları yolculuk sırasında daha öne hiç oluşturmadıkları baba-oğul ilişkisinin oluşması ve de yakınlaşmalarının, *Gökkuşluğu* filmi senaryosunda bulunan aile-yolculuk ve yakınlaşma temasıyla benzerlik göstermesidir.

Ateşin Düştüğü Yer (İsmail Güneş , 2012) filminin seçilmiş olma sebebi; filmin ilk kısımlarında yaşadığı şeyler yüzünden, namus cinayeti adı altında kızı Ayşe'yi ölüme götüren baba Osman'ın, yolculuk boyunca yaşadıkları neticesinde aralarında oluşan yakınlaşma ve affetme ve de baba-kız temasının, *Gökkuşluğu* filmi senaryosu ile temasal olarak benzerlik göstermesidir.

3.2.A- Hokkabaz

Başarısız iki illüzyonist olan İskender ve yardımcısı Maradona, gözlerindeki bozukluktan dolayı hüsrarla sonuçlanan birkaç gösteriden sonra, para kazanıp gözlerini tedavi ettirmek için Anadolu turnesine çıkmak isterler. Onları bekleyen sürpriz, turneye çıkmak için gereken karavanı alabilmeleri için, İskender'in babasının da turneye dâhil olmasıdır. Baba (Sait) ekiple beraber yola çıkıp, Çanakkale de ölmek istemektedir. Vardıkları ilk durakta düğünden kaçan dolandırıcı Fatma'da ekibe katılır. İskender'in Fatma'ya olan ilgisi artar. Baba ise Fatma'ya kanı ısınmıştır. Yolculuğun sonunda Sait ile İskender arasındaki buzlar erimiştir. Yolculuk boyunca yaşadıkları şeyler baba ve oğlunu yakınlaştırır. İskender ve Fatma da yolculuk boyunca birbirlerine yakınlaşmıştır.

Çocuklarından oldukça mesafeli olan bir babanın illüzyonist oğlu İskender. Babasından hiçbir zaman destek görmemiş ve de küçüklük hayali olan sihirbazlık hayaline çocukluk arkadaşı Maradona ile yollara koyulmak isterler. Amaçları para edinmek adına Anadolu da turneler yapmaktır. Bir şekilde baba da karavanıyla beraber bu yolculuğa dahil olur. Ama aslında dahil olduğu yolculuk değil, İskender ve Maradona'nın hayalidir. Baba hayattan umudu kesmiş, Çanakkale'ye gidip orada ölmek istemekte, İskender için ise baba sadece zorunluluktan yolculuğa dahil edilmiş birisi. Gittikleri düğünde üç kağıtçı gelinin kaçıp onlarla gelmesi ile olayın seyri değişir. Baba'nın kanı geline kaynar. İskender ise alenen kızıdan hoşlandığını belli eder.

Artık yolun başında çıktıkları amaç para kazanmak iken, amaç tamamen ortadan kalkmış ve gidilen yolculukta değişime uğramıştır. Artık İskender babasını ölümden uzak tutmaya çalışmakta, aynı zamanda gelin ile gelecek hayalleri kurmaktadır. Filmin en başında birbirinden uzakta olan karakterler, başlarına gelen kötü olaylar sonucu birbirini korumaya ve kollamaya çalışan aile bireyleri gibi davranmaya başlarlar.

Yolculukta başlarına gelen olaylar, onları çıkış noktaları olan amaçtan uzaklaştırmış ve yeni hayaller peşine ama hep beraber kurulan hayaller peşine sürükler. Bu yolculuk sonunda baba ile oğul sıcaklık yakalamış, babayı ölümden vazgeçirmiş ve de kaçak gelin ile İskender arasında istedikleri yakınlaşmayı sağlar.

3.2.B- Ateşin Düştüğü Yer

Ateşin Düştüğü Yer filmi, Türkiye'nin kanayan yarası olan namus cinayeti konusunu ele alır. İsmail Güneş, namus cinayetini minimalist sinema diliyle melodrama kaçmadan anlatma çabasındadır. Muhafazakâr sinema yapan yönetmenlerin bolca sığındığı Melodram bu filmde oldukça ölçülü kullanılır. Film; Elazığlı yoksul bir ailenin hikâyesini anlatır. Evin büyük kızı Ayşe genç bir adamdan hamile kalır. Aile meclisi toplanır ve bir karar verir Ayşe öldürülecektir. Osman kızı Ayşe ile bir otomobil yolculuğuna çıkar, kızını bu yolculuk esnasında öldürmeyi planlar. Ancak beklenmedik bir şey olur, yolculuk babanın ve kızın yakınlaşmasını sağlar. Ama bu yakınlaşma Ayşe'nin kaderini değiştirmez.

Ateşin Düştüğü Yer filminde de yol filmlerinde gördüğümüz iki yönlü bir etkileşim söz konusu.

Birincisi; genç kızının gayri meşru bir şekilde hamile kaldığını öğrenen Elazığlı bir babanın, akrabaları tarafından, töre meselesi öngörülerek, kızını infaz etmesi istenir. Baba, kızı ile çıktığı bu yolculuğun sonunda kızını öldürecek ve namusunu temizleyip, alını ak bir şekilde akrabalarının (yani klasikleşmiş kurallara sahip toplumun) yüzüne bakabilecektir. Çıktıkları bu yolculukta, kızının babaya olan ilgisi karşısında, baba ikileme düşer. Bir yandan çok sevdiği kızını öldürmek istememekte bir yandan da toplumun baskısı altında bunu bir görev ve mecburiyet olarak görmektedir. Bu yolculukta amaç bir yere ulaşmak değil, bir hedefe ulaşmaktır. Yani kızının ölümüyle sonuçlanacak bir hedef. Bu bağlamda baba kızına olan sevgisi ve toplum baskısı altında ortada kalmıştır. Baba kızının gösterdiği sevgiye karşılık vermek istemektedir ama bir yandan da kızının suyuna zehir katmaktan geri durmaz. Filmin sonunda baba toplum baskısını düşünmeyerek kızını seçer ama artık çok

geçtir. Kızı babasının koyduğu zehirle ölür. Baba yine de bir seçim yapmıştır ve kızını seçmiştir. İlk yolculuğa çıktıkları andaki kararlı öldürme isteği değişime uğramıştır.

İkincisi ise; baba kızının gayri meşru bir şekilde hamile kalmasından dolayı kızına çok kızgındır ve kızıyla konuşmak bile istemez, yüzüne bakmak bile fazla gelmektedir. Bu kızgınlığı kendi içinde bir nefrete dönüştürme çabası içerisindedir. Ancak kızının yol boyunca babasına gösterdiği ilgi sonucunda, Baba'nın kızına olan kızgınlığı yerini bir sevgi, şefkat ve merhamete bırakır. Baba sadece fikrîsel anlamda değil, yol boyunca duygusal anlamda bir değişime uğrar. Kızının zehirlendiğini bilen baba, bu şefkat ile kızına yoğurt ve ayran içirmeye çalışır.

Ana karakterimiz ve seyirci olarak beraber ikilemini yaşadığımız Baba karakteri, filmin sonlarında her iki açıdan tam bir dönüşüm geçirmiş ve kızgın olduğu kızı ile yakınlaşmıştır. Her şey için çok geç olsa da Baba'nın sevgiye dönüşen ikilemini film boyunca yaşarız.

4 - BİR YAKINLAŞTIRMA SİNEMASI ÖRNEĞİ OLARAK GÖKKUŞAĞI FİLMİ

Vadesi gelen kumar borcunu ödeyemeyecek durumda olan Arif (38), çareyi İstanbul'dan kaçmakta bulur. Eskiden babasının olan, o öldükten sonra da kullanılmayan külüstür arabasını almak için ablasına gider. Ablasında yıllardır

görmediği sekiz yaşındaki kızı Duygu'yla karşılaşır. Duygu onu tanımaz. Çünkü çok küçük yaşlarda babasını kaybettiği ona dayıları tarafından söylenmiştir. Arif, kızının gerçeği öğrendiğinde yaşayacağı travmadan korktuğu için de bu oyunu bozmaz. Duygu'nun annesi köyünde ölüm döşeğindedir. Duygu'nun onun son nefesinde yanında olması gerektiğini düşünen ablası, Arif'e arabayı vermek için Duygu'yu annesine götürme şartını koşar. Fazla zamanı olmayan Arif de ablasının bu teklifini kabul etmek zorunda kalır. Duygu, tanımadığı bir adamla yolculuğa çıkma fikrine yanaşmaz. Onu uyutup götürmeyi düşünen Arif, bildiği tek masalı anlatır. Masal, sebebi bilinmeyen bir hastalık nedeniyle yataklara düşen ve uyanması için gökkuşağının altında yetişen çiçeklerden yapılan iksire ihtiyaç duyulan bir prenesten bahseder.

Arif, farkında olmadan bu masalla Duygu'ya bir amaç vermiş olur. Duygu, bu yolculuk sayesinde masaldaki gökkuşağını bulup, altında yetişen çiçeklerle de hasta annesini iyileştirmek ister.

Bu yolculuk sadece baba ve kızın değil, birçok kişinin de yollarının kesişmesine neden olur. Sigortadan para alabilmek için sahibi olduğu sahafın yakılmasına göz yuman, çıkan yangında kaza sonucu bir çalışanın alevler içinde kalması yüzünden de İstanbul'u terk etmek zorunda kalan Nazmi (60), askerden kaçan Caner (18) ve çalışmak için geldiği Türkiye'de kendisini kandırıp kötü yola düşürmeye çalışan kişileri öldürüp kaçan Eva'yla da bu yolculuk sayesinde tanışırlar.

Arif de dâhil, gidecek yerleri olmayan bu insanlar gerçek olmadığını bildikleri halde işledikleri suçlardan kaçarak kurtulabileceklerini düşündüklerinden Duygu'nun

yolculuğunda ona destek olurlar. Bilmedikleri şey de bu yolculuğun bir süre sonra onların tek gerçeği halini alacağıdır.

Gökkuşakı filminde karakterlerin ama özellikle iki ana karakterin (Arif ve Duygu'nun) yakınlaşması konu edilmiştir.

Arif ödeyemediği kumar borcu nedeniyle kaçmak zorunda kalmış ve tek kaçış yolu olan arabayı almak için, görmediği kızı Duygu ile bir yolculuğa çıkmak zorunda kalır. Duygu ise annesinin son anlarına yetişmek ve de masaldan dolayı kurduğu gökkuşakına ulaşmak için Arif ile hiç istemediği bir yolculuğa çıkar. Her iki karakter de istemedikleri bir yolculuğa, istemedikleri kişiler ile çıkarlar.

Yolda başlarına gelen olaylar ve de arabalarına aldıkları kişiler sayesinde birbirlerine yakınlaşma adına sebepler zinciri oluşur. Amaçsız yaşayan Arif için hayatına bir amaç unsuru gelir (Duygu'ya babalık etmek), annesini de kaybeden Duygu için de hayatta tutunabileceği tek insan olarak bir babası olması fikrine tutunur. Birbirlerini tanıdıkça her iki karakter de birbirlerine olan sevgilerinin farkına varırlar.

Yolculuğun ilk başlarında birlikte yol alma fikrine sıcak bakmayan karakterler, yolculuğun sonunda birbirlerine tutunacak ve hayatlarındaki en yakın iki insan olacaklardır. Bu yolculuk onları yakınlaştıracak ve de birbirlerine bağlayacaktır.

4.1 - YOL FİLMLERİNDE ANKA KUŞUNU ARAYAN SİMURGLAR VE GÖKKUŞAĞI FİLMİ SENARYOSU

Sinema, kahramanın yolcuğu olarak tanımlanabilir. Tür olarak Yol filmlerinde ise kahraman bulunduğu mekândan, yerden ayrılıp başka bir mekâna doğru ilerler. Yol filmlerinde kahraman; yaşamını, sıradan olanı geride bırakır ve bilinmeyene doğru yol alır. Kahramanı bu yolculuğa iten, türün özelliğine uygun olarak yaşamında bulunan sorunlar, kaçış, arayış eylemleridir. Kahramanlar hayatlarında çıkışsız kaldıkları noktada bir yol seçerler; ya Anka Kuşunu bekleyeceklerdir, ya da yola çıkıp sorunlarıyla yüzleşip, iç hesaplaşma yaşayacaklardır.

Yol filmleri genellikle bambaşka amaçla yola çıkmış karakterlerin, kendisini bulmasıyla sonuçlanır. “*Rain Man*” filminde hiç görmediği kardeşiyle yola çıkan açgözlü Charlie, yolculuğun sonunda dönüşüme uğrar ve sevgi dolu, kardeşini çıkarsız seven bir abiye dönüşür. Hayatla problemleri olan Charlie sorunların çıkışlarını Anka kuşu (kardeş Raymond da) ararken, kardeş ve ağabeyin yaptığı araba yolculuğu onların birbirlerini tanımaları için imkân verir ve Charlie kardeşiyle kurduğu sevgi bağına tutunur.

Yol filmlerinde yolculuğun en başında yola çıkan karakterler arasındaki çatışma oldukça fazla ve çözülemez durumdadır. Yolculuğa “ben” diye çıkan karakterler (simurglar) yaşadıkları maceralar ve birbirlerini tanımının verdiği güvenle yolu “biz” diyerek sonlandırır.

İnsanlar kendi hayatlarını dönüştürme ve değiştirme iradesine sahip olduklarını unutup, çıkışsız yollarda umut için Anka Kuşunu beklerler. Yol filmleri ise

“umudun kaynağı sizsiniz” mesajını içinde taşır ve biz insanlara (Simurglar’a) “umudunu kaybetme” der. Tek yapmamız gereken kendimizle bir yolculuğa çıkmaktır.

Geleneksel anlatı yapısının en belirgin stratejisi, izleyicinin sahnelenen eyleme duygusal katılımını sağlayarak kahramanla özdeşleşmeye yöneltmektir. Özdeşleşme sürecinde, izleyicinin olayı kahramanla birlikte yaşaması beklenir ve böylece izleyici, duyguları kendisine gösterildiği biçimiyle algılar. Burada amaç, izleyicinin sinemanın büyüüne kapılarak inanmasını sağlamak, filmde geçen kurmaca olayları, gerçek olmadığı halde doğal bir gerçeklik gibi göstermektir. Özdeşleşmeyi en üst düzeyde sağlamak için sanki öykü kendi kendini anlatıyormuşçasına, sinema salonunda olmasına karşın, izleyiciye kameranın, varlığını unutturulmak istenir. Başka bir anlatımla, öyküleme teknikleri ve sinemasal anlatım görünmez kılınır. Kurgu, kendini anlattığı hikâyenin ardına gizlemelidir. (Gönen, 2007, s.49)

Yol filmlerinin kahramanları;

Yol filmlerinde kahramanlar buldukları mekânları terk ederek sadece fiziksel bir yolculuk yapmazlar, aynı zamanda ruhani bir yolculuk da yaparlar. (Cohan, Hark, 1997, s.26)

Gökkuşluğu filmi senaryosunda, Arif karakterleri ve diğer karakterler varacakları hedefleri unuturlar. Gittikleri yolda varmak istedikleri hedefler aslında anlamını yitirir. Beraber olma ve yolculukta beraber zorluklarla başa çıkabilme onları yakınlaştırır ve asıl amacın gittikleri yol olduğunu fark ederler. Bütün karakterler bu yolculuk sonucunda bir hedefe odaklanmışlardır ama karakterlerin hiç birisi bu hedefe

ulaşamazlar veya ulaşmak istemezler. Yolculuk sırasında yaşadıkları onları, asıl olanın hedefe ulaşmak değil, bu yolculuğu yapmak olduğunu fark ettirir. Bu yolculuk sonunda bütün karakterler değişime uğrarlar.

5- SONUÇ

Yol filmlerinde karakterler bir amaç ya da ulaşmak istedikleri hedefler doğrultusunda bir yola çıkarlar. Yolda yaşanan olaylar ve başlarına gelen sıkıntılar sonucunda, karakterler birbirlerine tutunurlar. Belki bu tutunmanın sebebi konuşacak ve paylaşacak başka kimse olmamasıdır. Bir araba ve bir yol ve de karakterlerimiz. Belki de hiçbir zaman birbirlerini dinleyecek, anlayacak ve kıymet verecek kadar zamanı geçirememiş olmalarıdır. Bu zorunlu beraber olma durumu, aslında her insanın içinde bulunan iyi tarafı görmek için bir fırsattır. Bu beraber gidilen zorunlu yolda, karakterler kendi içlerinden gelen sevgi yolunu bulurlar ve de birbirlerine daha çok yaklaşır, bir çeşit değişime uğrarlar.

Yol filmleri türünün incelenmesinde kullanılan iki Türk Sineması örneği ve üç Hollywood Sineması örneğinde görüldüğü gibi tema olarak filmler benzerlikler göstermektedir. Karakterler seçilen filmlerde, başların geçen olaylar sonucunda bir değişime uğrarlar ve de beraber yola çıktıkları karakterler ile yaklaşır.

Gökkuşakı filminde de gördüğümüz bu normlara uygun bir değişim sürecidir. Ana karakterlerimiz Arif ve Duygu, yolculuk sırasında başlarından geçen olaylar ve de beraber yol aldıkları diğer karakterler ile bir değişim sürecine tabi olurlar. Filmin sonunda gördüğümüz şey ise, ilk başta birbirleriyle yola dahi çıkmak istemeyen

karakterlerin, filmin sonunda birbirlerine yakınlaşma ve yoğun bir sevgi beslemesiyle nihayete erer. Türk Sineması ve Hollywood Sineması örneklerinde gördüğümüz değişim örnekleri ile neredeyse birebir uyuşmaktadır. Bu açıdan bakıldığında; Yol filmlerinin karakterleri birbirine yakınlaştırdığını söyleyebiliriz.

6- KAYNAKÇA

- Abisel, N.(1995) Popüler Sinema ve Türler, İstanbul: Alan Yayıncılık.
- Büker, S. (1985). Sinema Dili Üzerine Yazılar. Ankara: Dost.
- Buscombe, E. (1970). The Idea of Genre in the American Cinema, Screen, Sayı 11 (2), 33-45, Oxford University Journal
- Campbell, J. (2000), Kahramanın Sonsuz Yolculuğu. (Çev. Sabri Gürses), Kabalcı.
- Campbell J. (1962) Batı Mitolojisi. (Çev. Kudret Emiroğlu). Ankara: İmge Kitabevi. (1992)
- Campbell J. (1962) Doğu Mitolojisi. (Çev. Kudret Emiroğlu). Ankara: İmge Kitabevi. (1992)
- Cıbroğlu, Y. (2005). “Batı Kültürünün Kale Gibi Ağı”. Adam Sanat 228
- Cohan S., Hark I. R. (1997). The Road Movie Book. Routledge
- Corrigan, T. (1991) A Cinema Without Walls: Movie And Culture After Vietnam, New Brunswick : Rutgers University Press
- Erdoğan, İrfan. (2005), İletişimi Anlamak. Ankara: Erk

Gardies, A. (1998). L'espace au Cinema. Arts Plastiques et Cinema. Les Territoires du Passeur içinde. Ed. Marie-Françoise Grange ve Eric Vandecasteele. Paris: L'Harmattan.

Hurault-Paupe, A. (2007) Le Road Movie: Genre du Voyage ou de L'Amerique Immobile. Cinema et Voyage, Ed. René Gardies. Paris: L'Harmattan.

Gönen, M. (2007). Hollywood Sineması. İstanbul: Es

Kerouac, J. (2011) On The Road (Yolda). (Çev. Can Kantarcı). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Kolker, R. P. (2009). Film Biçim ve Kültür (Çev. E. Yılmaz). Ankara: De Ki.

Laderman, D. (2000) The Road Movie Rediscovered Mexico: Alex Cox's "Highway Patrolman", Cinema Journal, Sayı 39, 75-87. Texas: University of Texas Press

Özden, Z. (2004). Film Eleştirisi. İstanbul: İmge Kitabevi

Sargent, J. Watson, S. (2008). Kayıp Otobanlar, (Çev. Pelin Özdoğru) İstanbul: Altıkırkbeş.

7- EKLER

Bu bölümde; yukarıda bahsi geçen 'Gökkuşuğu' filminin Sinopsis, Öykü ve Senaryo bölümleri detaylandırılacaktır.

7.A - Gökkuşuğu Filmi; Sinopsis

Vadesi gelen kumar borcunu ödeyemeyecek durumda olan Arif (38), çareyi İstanbul'dan kaçmakta bulur. Eskiden babasının olan, o öldükten sonra da kullanılmayan külüstür arabasını almak için ablasına gider. Ablasında yıllardır görmediği sekiz yaşındaki kızı Duygu'yla karşılaşır. Duygu onu tanımaz. Çünkü çok küçük yaşlarda babasını kaybettiği ona dayıları tarafından söylenmiştir. Arif, kızının gerçeği öğrendiğinde yaşayacağı travmadan korktuğu için de bu oyunu bozamaz. Duygu'nun annesi köyünde ölüm döşeğindedir. Duygu'nun onun son nefesinde yanında olması gerektiğini düşünen ablası, Arif'e arabayı vermek için Duygu'yu annesine götürme şartını koşar. Fazla zamanı olmayan Arif de ablasının bu teklifini kabul etmek zorunda kalır. Duygu, tanımadığı bir adamla yolculuğa çıkma fikrine yanaşmaz. Onu uyutup götürmeyi düşünen Arif, bildiği tek masalı anlatır. Masal, sebebi bilinmeyen bir hastalık nedeniyle yataklara düşen ve

uyanması için gökkuşağının altında yetişen çiçeklerden yapılan iksire ihtiyaç duyulan bir prenesten bahseder.

Arif, farkında olmadan bu masalla Duygu'ya bir amaç vermiş olur. Duygu, bu yolculuk sayesinde masaldaki gökkuşağını bulup, altında yetişen çiçeklerle de hasta annesini iyileştirmek ister.

Bu yolculuk sadece baba ve kızın değil, birçok kişinin de yollarının kesişmesine neden olur. Sigortadan para alabilmek için sahibi olduğu sahafın yakılmasına göz yuman, çıkan yangında kaza sonucu bir çalışanın alevler içinde kalması yüzünden de İstanbul'u terk etmek zorunda kalan Nazmi (60), askerden kaçan Caner (18) ve çalışmak için geldiği Türkiye'de kendisini kandırıp kötü yola düşürmeye çalışan kişileri öldürüp kaçan Eva'yla da bu yolculuk sayesinde tanışırlar.

Arif de dahil, gidecek yerleri olmayan bu insanlar gerçek olmadığını bildikleri halde işledikleri suçlardan kaçarak kurtulabileceklerini düşündüklerinden Duygu'nun yolculuğunda ona destek olurlar. Bilmedikleri şey de bu yolculuğun bir süre sonra onların tek gerçeği haline alacağıdır.

7.B – Gökkuşığı Filmi; Öykü

Dünyalar güzeli karısı, küçük kızı ve kendisinden oluşan o sıcak aile ortamı, fotoğraf albümlerinin tozlu sayfalarında kalmıştır. Karısı eskiden fotoğrafçı olduğu için çok fazla "mutlu an" fotoğrafları vardır. Artık o fotoğraflara da ihtiyacı yoktur Arif'in. Çünkü karısını terk etmiş, ne onu ne de kızını beş yıldır görmemektedir. Göğüs kanseriyle boğuşan karısının yaşayıp yaşamadığından bile haberi yoktur. Aslında onları bu hastalık ayırmıştır. Kansere savaşacak cesareti kendinde bulamadığı için ilk akla geleni seçip kaçmış, karısı ve kızını da bir başlarına bırakmıştır. Tanrı'nın bir cezası mıdır bilinmez, kendisi de öksürüklerle boğuşuyordur. Henüz otuz sekiz yaşındayken, karısının yaşadığı zor günleri yaşayacak olmaktan korktuğu için de hiç doktora gitmemiş, derin öksürüğünün sebebini her gün iki paket kullandığı sigaraya bağlamıştır. Sonraları sigarayı bırakmış olması bile öksürüğünü azaltmamış, bunun yanında çeşitli sanrılar da görmesine neden olmuştur.

Geçimini sağladığı düzenli bir işi yoktur. Kumardan kazandığı ufak meblağlarla geçimini sağlamakta, onun için büyük sayılabilecek kumar borçlarının vadesini de sürekli

ertelemektedir. İlk başlarda borçlarını kapatması için hayattaki tek akrabası olan ablası Meryem'den yardım almış, fakat bu isteklerin kesilmediğini gören Meryem de ona yardım etmeyi bırakmıştır. Bir bataklıkta içinde olduğunun ve sürekli battığının farkına bile varmaz, ta ki kumarhane sahibinin ondan borçlarını ertesi günü sabahına kadar kapatmasını isteyip, onu ölümlle tehdit edene kadar...

Arif, borcu olan meblağı bulabilmek için dostu olarak gördüğü birkaç kişiyi arar. Talep ettiği miktarı geri ödemeyeceğini bildiklerinden kimse ona borç vermeye yanaşmaz. O da çareyi İstanbul'dan kaçmakta bulur. Öldüğünden beri kullanılmayan babasının külüstür arabasını almak için ablasına gider. Ablasının evinde hiç de görmeyi ummadığı birisiyle karşılaşır, sekiz yaşındaki kızı Duygu'yla...

Duygu onu tanımaz, ne de olsa dayıları ona babasının kötü bir adam olduğunu, kendisini ve annesini yıllar önce terk ettiğini, birkaç yıl önce de öldüğünü söylemişlerdir. Zaten en son babasını üç yaşındayken görmüştür. Arif artık o fotoğraf karelerindeki genç, yakışıklı ve güler yüzlü adam değildir. Çökmüş ve zayıf olan bedeni, saçı sakalı birbirine girmiş asık suratlı haliyle Duygu'nun hayallerindeki babasının çok

uzağındadır. Arif, kızının kendisini tanımamasının onun iyiliğine olduğunu düşünür. Aynı zamanda gerçek babasının kim olduğunu öğrendiğinde Duygu'nun vereceği tepkiden de korkmaktadır. Bu nedenle ablasının kendisini, babasının bir arkadaşı olarak Duygu'ya tanıtmasına ses çıkarmaz.

Ablası Meryem, Arif'in İstanbul'dan kaçma planını öğrendiğinde Duygu'yu da annesinin yaşadığı köye geri götürmesini ister. Duygu, annesinin ilerlemiş hastalığını görmemesi için dayıları tarafından birkaç ay önce kendisine bırakılmış, onu bu süre zarfında üç çocuğundan ayrı tutmamıştır. Ama Duygu'nun sahip olduğu astım hastalığından dolayı özel bir ilgiye muhtaç olduğunu, kendisinin ona bu ilgiyi gösterecek vaktinin de olmadığını çok iyi bilmektedir. Arif, ablasının bu teklifini, eğer Duygu'yu götürmezse ona arabayı vermeme kozunu ileri sürdüğü için kabul etmek zorunda kalır. Sonuçta gün doğumuna kadar İstanbul'dan uzaklaşamazsa kumarhane sahibinin adamları tarafından öldürüleceğini gayet iyi bilmektedir.

Bu sefer de Duygu, Arif'i bir yabancı olarak gördüğü için onunla yolculuğa çıkmak istemez. Çünkü yıllarca, tanımadığı insanlardan uzak durması gerektiği ona öğretilmiştir. Arif'in yeterli güveni kazanacak vakti yoktur. Planı, anlatacağı bir masalla Duygu'yu uyutmak, o

uyuduğunda da onu alıp yola çıkmaktır. İlkokulda öğretmeninin anlattığı ve tam hatırlayamadığı, amansız bir hastalığın pençesine düşen prensesi iyileştirmek için gökkuşağının altında yetişen çiçekleri bulmak amacıyla yola çıkan bir kahramanın masalını anlatmaya başlar. Masalını bitiremeden Duygu uyuyakalır. Halası, Duygu'nun en iyi arkadaşı olan ve yanından hiç ayırmadığı oyuncak ayısı ile resim defteri, fotoğraf makinesi ve astım ilacını çantasına koyar. Sonunda Arif, kızı Duygu'yla birlikte, kendilerini bekleyen birçok sorunla yüzleşecekleri o zorlu yolculuğa çıkar.

Sabah yolda uyanan Duygu, Arif'i gördüğünde kaçırıldığını zannedip çığlıklar atmaya başlar. Onunla yolculuk etmek istemez. Anlattığı masalı bile beğenmediğini söyler. Arif onu bir türlü susturamaz. Karşılıklı inatlaşmanın bir çözüm olmadığını anlayan Duygu, tuvaletini yapacağı bahanesiyle arabadan inip halasının evine yürüyerek gitmek ister. Arif, annesine bütün bu yaptıklarını anlatacağı, onu görmek istemediğini de annesine söyleyeceği konusunda Duygu'yu tehdit eder. Annesinin bu durum karşısında üzüleceğini düşünen Duygu, Arif'le yolculuğa gönülsüz de olsa razı olur.

Yolculuklarına devam ederken arka lastiklerinden birisinin inik olduğunu fark eden Arif, lastiği şişirmek

için bir benzinliğe girer. Bu sayede ilk yol arkadaşları Nazmi'yle tanışacaklardır.

Nazmi, altmış yaşında bir sosyalisttir. İstanbul'da kullanılmış kitap satan bir sahafı varken, yıllardır yapmak isteyip de bir türlü cesaret edemediği şeyi yapmaya karar vermiş, sahafı satıp, içinde paranın olmadığı komün bir hayat kurmak için yollara düşmüştür. Bu amaçla ilk etapta internette gördüğü bir köyden tarla alacak ve orada kendi ihtiyaçlarını karşılayacak kadar organik sebze yetiştirecektir. En azından kendini Arif'e bu şekilde tanıtır. Takıntılı bir adamdır. Reklamların insanların ihtiyaçları olmadıkları halde ihtiyaçları varmış gibi ürünleri sunup, aşırı tüketim çılgınlığı yaratıp, kapitalizmin hakimiyet alanını genişlettiğini, ilaç şirketlerinin tedavisini bildikleri halde kârlarını azaltmamak için kanser mikrobu insanları öldürmelerine göz yumduklarını, hatta otobanların da ulaşımı kolaylaştırmak için değil, araba satışlarını arttırmak için yapıldığını savunur. Nazmi, karşılığında benzine ortak olacağını söyleyip, gideceği yere bırakması konusunda Arif'i ikna eder. Cebinde, onları karısının köyüne götürecek benzini alacak parası bile olmayan Arif için bu, bulunmaz bir tekliftir.

Yolculuk sırasında baba ve kızın zıtlaşmaları devam eder. Duygu, annesi gibi büyüdüğünde fotoğrafçı olmak istese de Arif, onun doktor olmasını istemektedir. Aynı zamanda Duygu'nun, annesi ve babası hakkında da Arif'e sorduğu sorular, Arif'in canını oldukça acıtır. Duygu, bir yandan kendilerini bırakıp gittiği için babasına karşı öfke duymakta, diğer yandan da annesinin amansız hastalığına üzülmemektedir. Aklında cevap aradığı tek soru, Arif'in anlattığı masaldaki kahramanın gökkuşağının altında yetişen çiçekleri bulup prensesi iyileştirip iyileştirmediğidir. Eğer bu mümkünse, belki o da çiçekleri bulup annesini iyileştirebilecektir. Duygu için bu masal, yolculuğunun tek amacı haline alır. Masalın devamını Arif'ten dinlemek ister. Arif, masalı anlattığı kadar hatırladığını söyleyip, sahafçı olduğu ve masalın geri kalanını bileceği ümidiyle onu Nazmi'ye yönlendirir. Şehir merkezine vardıklarında Nazmi, içinde gökkuşağı masalının geçtiğini tahmin ettiği kitabı almak için bir kitapçıya girer. O sırada bunu fırsat bilen Arif, Nazmi'nin sahaf satışından aldığı parayla kumar borcunu kapatabileceğini düşündüğünden onun çantasını karıştırıp içinde bulunduğu az miktar da olsa bir parayı çalar. O para borcunu kapatmasına yetmeyecektir. Nazmi, masalın ismini başka bir romanla karıştırdığı için Duygu'ya erotik bir

kitap alır. Masalı karıştırdığını da Duygu'nun erotik kitabı okuması ve Arif'in bu duruma oldukça sinirlenmesiyle anlar. Arif, sinirini dakikalar sonra aralarına katılacak olan diğer yol arkadaşları Caner'den alacaktır.

On sekiz yaşında ateşli bir delikanlı olan Caner, aynı zamanda da askerdir. Aslen İstanbul, Eyüpsultan'lıdır. Nişanlısını görmek için askerden izin almış, otostopla da onun yaşadığı köye gitmektedir. En azından kendisini az sonra Arif ve Nazmi'ye böyle tanıtacaktır. Yolda çektiği otostopa durmayan arabalara sinirlenip küfürler savururken o küfürlerden nasibini yanından geçen Arif'in arabası da alır. Arif, arabayı durdurup bir hışımla Caner'in yanına gelir ve onu bir kafa darbesiyle bayıltır. Tekrar yola koyulacakken Nazmi, onun burnunu kırdığını, en yakın sağlık ocağına götürmeleri gerektiğini söyleyip Caner'i de arabalarına almaları konusunda Arif'i ikna eder. Arabada kendine gelen Caner canının da acısıyla küfürler savurmaya başlar. Onları askere zarar verdikleri için şikayet etmekle tehdit eder. Arif'in de inat edip ondan özür dilememesi gerilimi daha da arttırır. Nazmi, Caner'e onu gideceği yere bırakacakları sözünü vererek sakin olması konusunda ikna eder. Mola verdiklerinde Caner, ankesörlü

telefonda annesiyle konuşur. Ona nizamiyede olduğu yalanını söyleyip, nişanlısı olarak bahsettiği kız hakkında şüpheli sorular sorar. Gizli bir şeyler çevirdiği her halinden anlaşılır.

Yolculuk esnasında külüstür arabaları yola daha fazla dayanamaz ve motor arızası verip durur. Arabayı çektikleri tamircide ustanın, gerekli parçaları ertesi gün bulacağını söylemesiyle şehirde o gece konaklamaya karar verirler. Birşeyler içmek için gittikleri lokantanın televizyonunda, bir dükkanda çıkan ve içinde çalışanların mahsur kaldığını gösteren yangın haberi Nazmi'nin moralini oldukça bozar. Moralinin neden bozulduğu konusunda kimselere bir şey söylemez. Caner gibi onun da önemli bir sır sakladığı, haberi öğrendikten sonra tuvalette ağlamasından anlaşılır.

Lokantada çay içtikleri sırada yirmi üç yaşında güzel bir Rus kızı olan Eva, yanında iki sert görümlü adamla içeri girer. Birkaç ay önce Antalya'da çalıştığı otelde bir adama aşık olmuş, beraber geçirdikleri iki hafta sonunda da adamın kendisine yaptığı evlenme teklifini kabul edip onunla birlikte İstanbul'a gelmiştir. Sevdiği adam onu ilk gece arkadaşlarına satmış, bu eziyet günlerce de devam etmiştir. Bir yolunu bulup oradan kaçmış, kuzeninin bir arkadaşı olan tır

şoförünün tırıyla kaçak yoldan Rusya'ya gitmek isterken de sevgilisinin arkadaşları tarafından yakalanmıştır. En azından kendisini daha sonraları arabalarına konuk olacağı Arif, Nazmi ve Caner'e böyle tanıtacaktır. Eva, yanındaki adamların kendisiyle ilgilenmediği bir anda Caner'den kendisini kurtarması için yardım ister. Caner, korkup buna yanaşmaz. Eva da dikkatlerin üzerinde olmadığı bir anda lokantanın arka kapısından kaçarak yanındaki iki adamı atlatır ve can havliyle bindiği taksiyle oradan uzaklaşır.

Gece otelde kaldıkları odada Duygu, astım ilacı bittiği için ilacını alamaz ve tıkanır. Nefes almakta bile zorlandığı anda uyanan Arif, onun ölmek üzere olduğunu anlar ve hızla nöbetçi eczaneden ilacını alıp onu kurtarır. Yaşadığı bu gerilimli anlar Arif'e kızını aslında ne kadar çok sevdiğini, onsuz bir dakika bile yapamayacağını hatırlatmıştır. Bundan sonra Duygu'ya karşı daha anlayışlı olacaktır. Duygu'nun, annesini kurtarabilmek için çıktığı gökkuşağı arayışına o andan itibaren Arif de destek çıkar. Duygu, yolculuk boyunca kendisi, oyuncak ayısı ve annesinin bir gökkuşağının altında el ele tutuşmuş haldeki resimlerini yapmıştır. Arif'in gökkuşağını arama konusunda ona destek çıkmasıyla resme Arif'i de ekler.

Yol arkadaşları ertesi gün, tamirhanede yapılan arabalarını alıp yolculuklarına devam ederler. Eva'yı da hikayesini dinlediklerinde ona acıyıp gideceği yere kadar götürmeye karar verirler. Arif, yolculuk boyunca girdiği öksürük krizlerine yenisini ekler. Bu seferki ciddi olduğundan soluğu sağlık ocağında alırlar. Caner fırsattan istifade burnuna pansuman yaptırırken, Arif de doktor muayenesinden geçer. Doktor, ciğerlerinin hiç iyi durumda olmadığını söyleyip, tam teşekküllü bir hastanede bir an önce tedaviye başlaması konusunda Arif'i uyarır. Arif bu uyarıyı kulak arkası eder. O sırada kendisini bekleyen tıra yetişemeyeceğini düşünen Eva, gruptan ayrılıp kendi imkanlarıyla yolculuğa devam etme kararı alır. Sağlık ocağından çıkmadan lokantada atlattığı iki adamı, kendisini ararken görür. Adamlar kendilerini polis olarak tanıtıp Eva'nın da tehlikeli bir katil olduğunu sağlık ocağı görevlilerine anlatmaktadır. Tek başına yolculuğu riskli bulan Eva, yeniden ekibe katılır. Bahanesi de Duygu'ya gökkuşağını bulma konusunda yardımcı olma isteğidir. Duygu bu duruma sevinir ve resmine Eva'yı da ekler. Eva, polislerin kendisini neden aradıkları ve neden yalan söylediği şüphesiyle yolculuğuna devam eder.

Sadece aranan Eva değildir. Kumarhane sahibi, Arif'in ortadan kaybolduğunu anladığında adamlarını

peşine salmış, onlar da ablası Meryem'i çocuklarına zarar vermekle tehdit ederek Arif'in gittiği yeri öğrenmiş ve peşine düşmüşlerdir. Mesafeyi de gittikçe kapatmaktadırlar.

Yolda Nazmi'nin almayı düşündüğü tarlaya gelirler. Arif, Nazmi'ye ondan çaldığı parayı verip özür diler. Nazmi'yi bırakıp oradan ayrılmak istediğinde Nazmi, dağ başında yaşayamayacağını söyleyip tarlayı almaktan vazgeçer. Bahanesi de Duygu'nun aradığı gökkuşağını bulma konusunda ona yardım etmek istemesi olur. Bu duruma en çok Duygu sevinmiştir ve resmine diğerlerinin yanına Nazmi'yi de ekler.

Arif, Duygu'ya kendisinin de onun gibi bir kızı olduğunu söylemiştir. Gece, bir göl kenarında Duygu'yu arabada yatırmak isterken Duygu ondan kızını anlatmasını ister. Arif de kızına karşı hiç iyi bir baba olmadığını, onu öpüp koklamak istediğini fakat bunu bile yapamadığını söyleyip bir nevi günah çıkartır. Caner de Eva'dan hoşlanmıştı. Ertesi gün nişanlısının yanına gideceği için midir bilinmez, bunu ona söyleyecek cesareti kendinde bulamaz. Üstelik Eva, lokantada kendisine yardım etmediği için ona hala kırgındır.

Ertesi gün, Caner'in nişanlısı olarak tanıttığı kızın yaşadığı köye gelirler. Caner herkesle vedalaşır ve

kızın evine girer. O ana kadar herkesten sakladığı silahı çantasından çıkarıp, kına gecesini basar ve başka bir adamla evlenmek üzere olan kızı öldürmek ister. Bunu yapamaz ve oradan uzaklaşıp arabaya geri döner. Gökkuşağını bulma konusunda Duygu'ya yardım edeceğini söylemesiyle, Duygu, resmine son olarak onu da ekler.

Aslında yolculuktaki herkesin birbirlerinden gizledikleri sırları vardır ve bunları açıklamanın da zamanı gelmiştir. Caner, aslında sevdiği kızın nişanlısı olmadığını, ona platonik bir aşk beslediğini, onu unutmak için gittiği askerde daha da bağlandığını, evleneceğini öğrendiğinde de onu caydırmak için askerden kaçtığını anlatır. Nazmi'nin de bir sırrı vardır. O da sahafında kitap satışları durma noktasına geldiğinde bir arkadaşının aklına uyararak sigortadan para alabilmek için arkadaşının, sahafını yakmasına izin vermiş, bir çalışanın yangının ortasında kalması sonucunda da İstanbul'dan kaçmıştır. Gençliğinde hapse girmiş, işkenceler görmüş olduğu için, yeniden hapse girmek istemez. Çalışanın ölüp ölmediğinden bile haberi yoktur. Eva da sırrını açıklar. O da kendisini satan adamlardan kaçarak değil, onları öldürerek kurtulduğunu, peşindeki adamların da polis olduğunu itiraf eder. Arif, aralarındaki en masum kişi olduğu için rahatlamıştır.

Çünkü o ana kadar hep onlar gibi mutlu olmak istemiştir. Artık kendini şanslı görmektedir. Elinde sadece itiraf edeceği Duygu'nun gerçek babası olduğu, yolculuğa da onu annesine bırakmak için değil, kumar borcu olduğu için çıktığı gerçeği vardır. Bunu itiraf etse de herkes, onun aslında Duygu'nun babası olduğunu öğrenmiş, iyi bir baba olduğu konusunda da fikir birliğine çoktan varmışlardır.

Yolculuklarına devam ettikleri sırada ismi "gökkuşağı" olan ve kullanıma kapatılmış bir lunaparkın önünden geçerlerken Duygu, çiçeklerin içeride olduğunu düşünür ve onun ısrarıyla lunaparka girerler. Herkes, o ana kadar biriktirdikleri stresi boşaltmak için sanki o anı bekliyormuş gibi lunaparkta tıpkı çocuklar gibi eğlenmeye başlar. Farkına daha sonra varacakları şey de yavaş yavaş aile gibi olmaya başlamalarıdır. Halbuki hiçbirinin geçmişte doğru dürüst bir aile hayatı bile olmamıştır. Arif, geçmişini, karısı ve kızıyla gerçek bir aile oldukları zamanı hatırlar. Karısına çok haksızlık yapmıştır ve ona karşı duyduğu vicdan azabını, köye vardıklarında ondan özür dileyerek azaltmayı düşünmektedir. Tabii bir de Duygu'ya gerçek babası olduğunu itiraf etmelidir ama buna hala cesaret edememektedir.

Sıra Eva'yı bırakmaya gelmiştir. Onu yurtdışına çıkaracak tırın bulunduğu garaja gelirler. Eva, herkesle vedalaşır. Caner, ona aşkını ilan eder fakat Eva gitmek zorunda olduğunu, kalırsa hapse gireceğini söyler. Tam tıra binmek üzereyken iki adamın ellerinde Arif'in fotoğrafıyla, onu aradıklarını görür. Önünde iki seçenek vardır. Ya az sonra kalkacak tırla ülkeden ayrılıp hapse girmekten kurtulacak ya da Arif'i uyarıp onu ve kızını kurtaracaktır. İkinci seçeneğin ağır basmasıyla tırdan inip Arif'i uyarır. Arif, kaçmak için aceleyle arabada uyuyan Duygu'nun yanına gittiğinde kendisini arayan adamları karşısında görür. Kumarhane sahibinin adamları, ertesi güne borcunu faiziyle birlikte getirmesini ondan son kez isteyip, güvence olarak da Duygu'yu kaçırmaları. Duygu'nun astım ilacının arabada kalması Arif için büyük bir endişe kaynağı olur. İstedikleri parayı da bulmaları imkansızdır. Eva, tır garajına gelmeselerdi Duygu'nun kaçırmayacağını düşünüp kendisini suçlu hisseder. Bunu telafi edebilmek için de bir planı olduğunu söyleyip yanlarından ayrılır.

Ertesi gün, Arif, Caner ve Nazmi, Eva'yı beklerler. Arif, Eva'nın gecikmesi sonucunda onu beklemeyi bırakıp Duygu'nun tutsak tutulduğu eski bir fabrikaya Caner'in silahıyla girer. Duygu'yu kurtaramaz, Nazmi ve Caner'le

birlikte de tutsak düşer. O sırada Eva, kendilerine yardım etmesi için peşindeki polisleri arayıp onlardan yardım istemiştir. Polisler, Eva'nın teslim olması karşılığında gecikmeli de olsa fabrikayı basıp kumarhane sahibinin adamlarını etkisiz hale getirirler.

Her şeyin bitti dendiği anda Duygu astım krizine girer. Arif'in yanında getirdiği ilaç da işe yaramaz. Arif, kızını arabayla hastaneye götürmek isterken araba bozulur. Onu kucağına alıp yola çıkar, yoldan hiçbir araba geçmez. Koşarak hastaneye yetişmeye çalışır, fakat ciğerleri uzun süreli koşmasına dayanamaz. Yerde çaresizce Duygu'nun başında beklediği anda, son nefeslerini alan Duygu, Arif'ten masalı tamamlamasını ister. O güne kadar ağlamayı güçsüzlük olarak gören, hayatı boyunca hiç gözyaşı dökmediğini iddia eden, hatta sıkıntılılarına karşı sürekli ağladıklarını için de yol arkadaşlarına kızan Arif, gözyaşlarına hakim olamayarak yarım bıraktığı masalı tamamlar. Masal mutlu sonla bitmektedir.

Duygu, bir anda, uzaktaki bir tarlanın üzerinde belirmiş gökkuşağını görür. Onu bulmak için kilometrelerce yol yapmış, altında yetişen çiçeklerin hastalıkları iyileştirdiğinin sadece masal olduğu ve gerçek olmadığı yönündeki söylemlere de hiçbir zaman

kulak asmamıştır. Artık çiçekleri toplayıp annesini iyileştirebilecektir. Ölüme karşı direnir. O sırada şans eseri yoldan geçen bir araba onları gördüğünde durur. Hastaneye acilen Duygu'yu yetiştirirler. Kalbi duran Duygu'yu doktor zorla da olsa hayata döndürür.

Arif, uzun zamandır söylemek istediği fakat bir türlü beceremediği onun babası olduğu gerçeğini sonunda Duygu'ya söyler. Duygu, yolculuğun başından beri bunu bildiğini, onun bunu söylemesini istediğinden de ufak oyununu devam ettirdiğini itiraf eder. Arif, kızını gördüğü andan beri yapmak istediği şeyi yapar, Duygu'ya sarılıp saçlarını okşar, onu çok sevdiğini söyleyip, bir daha hiçbir zaman ayrılmayacaklarının da sözünü verir.

Yolculuklarının son aşaması olarak Arif, Duygu'yu annesinin evine getirir. Fakat onlar yoldayken karısı, kansere daha fazla dayanamayıp hayatını kaybetmiştir. Duygu'nun, annesinin evine gelmeden önce gökkuşağını gördüğü yerden toplayıp mezarına bıraktığı çiçekler bile artık onu iyileştiremeyecektir.

Yoldaşların vedalaşma zamanı da gelip çatar. Caner, en yakın zamanda birliğine dönüp teslim olacağını, cezası neyse çektikten sonra çıkıp aşık olduğu Eva'yı bekleyeceğini söyler. Onun meşru müdafaadan çok fazla ceza almayacağını düşünmektedir. Nazmi'nin de gözüne

günlerdir uyku girmemiştir. Yangının içinde kalan çalışanın kurtulduğunu öğrenmiş olsa da İstanbul'a gidip cezası neyse onu çekeceğini, böylelikle de vicdanını rahatlatacağını söyler.

Baba ve kızının planları ise farklıdır. Arif, çiçekler sayesinde iyileşen, fakat bu sefer de kötü kalpli cadı tarafından bir kaleye kapatılıp tutsak halde tutulan prensesi kurtarmak için yolculuklarına devam edeceklerini söyler. Bu, Duygu için yepyeni bir maceradır ve bu maceraya babasının bir arkadaşıyla değil, artık öz babasıyla çıkacak olmanın da ayrı bir mutluluğunu yaşamaktadır.

7.C – Gökkuşığı Filmi; Senaryo

1. SİYAH FON

Yazıyla...

"Hayatta öyle seçimler yap
ki; kazandığın şeyler,
kaybettik-lerine değsin."

CHE GUAVERA

2. KUMARHANE

İÇ-GECE

Küçük ve loş bir odada,
üzeri yukarıdan basit bir
kabloyla sarkan ampulün
aydınlattığı yuvarlak bir
masada ARİF, üç kişiyle
birlikte poker oynamakta...
Masa üzeri buruşuk kağıt
paralarla dolu...

Arif, heyecanlı bir
şekilde parmak uçlarını

sırasıyla masaya vurmaya
başlar. Gözü, masa
üzerinde açılı üç iskambil
kağıdındadır.

*Kağıt Detay- Sinek yedi,
karo kız ve maça kız...*

Arif'in parmaklarının
çıkardığı ses,
diğerlerinin dikkatini o
yöne çeker. Parmaklarını
durdurur. Önündeki kapalı
iki kağıda göz ucuyla
bakar.

*Kağıt Detay- Maça papaz ve
kupa kız...*

Odanın paslı demir
kapısından içeri irice bir
koruma girer. Arif'in
yanına gelip kulağına
eğilir.

KORUMA- Abi seni
çağırıyor.

Arif'in gözü elindeki
iskambil kağıtlarında...

ARİF- Bitireyim
geliyorum.

KORUMA- Acilmiş. Al gel
dedi.

Elindeki iki iskambil
kağıdını cebine koyar.
Masadan kalkar.

ARİF- (Masadakilere)
Kağıtları ellemeysin
geliyorum şimdi.

Derin öksürür. Koruma önde
o arkada dışarı çıkıp
kapıyı kapatır.

3. ARA SOKAK

DIŞ-GECE

Issız, dar ve pis bir
sokağa bakan, kumarhane
odasının paslı demir
kapısıyla aynı olan arka
kapısı aniden açılır ve
koruma, Arif'i dışarı
fırlatır. Arif,
tökezleyerek yere yüz üstü
düşer. Yüzü kan ve
morluklar içinde... Yerde
öylece kalakalır.

KORUMA- Yarına kadar
süren var. Eğer borcunu
getirmezsen seni bizzat
kendi öldürecekmiş.
Unutma, faiziyle
birlikte üç yüz bin.

Arif, anlaşılamaz bir
şekilde...

ARIF- Sigraa vrmn

KORUMA- Ne?

ARİF- Sigarm

Koruma içeriden çıkıp onun yanına gelir. Cebinden sigara çıkarır. Arif de ağzındaki kanı yere tükürüp sırtüstü döner.

KORUMA- Bıraktığını sanıyodum.

Sigarayı Arif'e uzatır. Arif tepki vermediğinde de ağzına koyar ve yakar. Arif bir nefes çekip derin öksürür.

ARİF- Kardeşin sınavı kazandı mı?

KORUMA- Bi dahaki sefere inşallah.

ARİF- Sen n'apıyon,
boksa devam mı?

KORUMA- Evet.

ARİF- Solunu
kuvvetlendir biraz.

Koruma kafasını "evet"
anlamında sallar ve içeri
girer.

Arif sigaradan bir nefes
daha çeker. Derin öksürür.
O sırada yolun karanlık
tarafından boydan boya
siyah renkte kapüşonlu bir
cübbe giymiş, yüzü
gözükmeyen birisinin
kendisini izlediğini fark
eder.

Fon- Gerilim müziği...

Korkarak sigarayı atar.
Geri geri sürünerek
giderek ondan uzaklaşmaya
çalışır. Nefes alamaz.
Yakasını açar. Boğazını
tutar.

4. CADDE

DIŞ-GECE

Issız ve bomboş bir cadde..
Arif düşünceli bir şekilde
caddede yürümekte... Cep
telefonuyla arama yapar.

ARİF- Alo, kardeşim
nasılsın? (es) Benim
ben, Arif. Müsait
değilsen sonra arıyım.
(es) Ya aslında önemli.
Senden biraz borç para
isteyecektim. Yakın bi
zamanda da- (es) (üzgün)
Tamam, canın sağolsun.
(es) Sıkıştım işte ya,

yoksa seni bunun için
aramazdım..

O sırada, bir reklam
panosunun önünden geçer.

ARİF- ... Açıkçası
n'apacağımı da
bilmiyorum.

Reklam Panosu Detay-
"Şimdi İstanbul'dan
kaçmanın tam zamanı"
başlıklı bir gayrimenkul
reklamı...

Fon- Müzik...

Bomboş bir yol, ne bir
insan ne de bir araba var.
Arif, trafik ışıklarının
altında bekler. Gözü
kırmızı renkte duran bir
adam gösteren lambadadır.
Işıklar değişir, lambada

yeşil yürüyen adam
gözükür.

Müzik yükselerek...

Arif, bir süre kararlı
bakışlarla lambaya bakar.

5. ARIF EV-YATAK ODASI

İÇ-GECE

Arif, düşük

standartlardaki dağınık ve
pis bir halde olan yatak
odasında, yatağın üzerine
büyük bir valiz koyar.

Aceleyle içine kırıksık
halde iki gömlek atar.

Etrafına bakınır. Yatağın
altından küçük bir sırt
çantası çıkarır.

Gömlekleri valizden alıp
çantanın içine koyar.

Yatağın karşısında bulunan
komodinin üzerinde aşırı

derecede toz içinde kızı
Duygu'nun üç yaşındayken
kendisiyle çekilmiş
çerçevesiz fotoğrafı...
Fotoğrafta genç
göstermekte ve sakalsız...

Derin öksürür. Çantayı
omzuna atıp evden çıkar.

6. MİNİBÜS-YOL

İÇ-GECE

Fon-Jenerik müziği...

Jenerik başlangıç...

Arif, kafasını minibüs
camına dayamış, boş
gözlerle zifiri karanlık
olan dışarısını izlemekte...
Kucağında çantası var.
Suratı morluk ve yaralarla
dolu...

Minibüste ayakta iki yolcu
var, Arif'in oturduğu
koltuğun yanı da boş...

Jenerik son...

Minibüs durur, bir kadın
biner. Arif'in yanına
doğru yönelir. Onu
gördüğünde duraksar.
Arif'in arkasında oturan
adam kadına yer verir.
Arif bütün bu olanları
fark etmez bile...

7. MERYEM EV-SALON

İÇ-GECE

Orta halli bir salonda
dokuz-on yaşlarında iki
çocuk kavga etmekte... Arif
de onları boş gözlerle
izler.

MERYEM, kucağında bir
bebekle salona girer.
Sinirli bir şekilde
çocukların yanına gidip,
ikisine de tokat atar.

MERYEM- (sinirli) Bıktım
artık sizden be!
(Arif'e) Çocuk değil
canavarlar yemin
ediyorum ya!

Çocuklar koşarak salondan
çıkar. Meryem de Arif'in
karşısına oturur. Bir süre
ikisi de yere bakar.
Birbirlerine karşı
soğuklar.

ARİF- Üçüncüyü
beklemiyodum.

MERYEM- Ben de... Yine
başını belaya mı soktun?

Arif derin öksürür.

ARİF- Yok, iyiyim.

Meryem, Arif'in yaralarla
dolu yüzünü ima ederek..

MERYEM- (alaylı) Daha
kötüsünü de gördük öyle
değil mi?

Arif gülümser. Öksürür.

ARİF- Bu arada sigarayı
bıraktım.

MERYEM- İsabet olmuş. Bu
meret seni öldürecekti
yoksa... Eee hayırdır,
seni buraya ne getirdi
bakalım?

ARİF- Abla, bana araba
lazım.

MERYEM- Babamın arabası mı? N'apacan, bak eskiciye vereceksen eniştten çok kızar.

ARİF- Yok, yolculuğa çıkacam.

MERYEM-Yolculuk mu? O arabayla aşağıdaki bakkala bile gidemezsin. (gülümser) Bi de iyiyim diyosun. Başın yine bal gibi belada di mi?

Arif, kafasını aşağı eğer.

MERYEM- Ben de kızını görmeye geldiğini düşünmüştüm.

Tekrar Meryem'e bakar.

ARİF- (şaşkın) Duygu

burda mı?

DUYGU SES- Hala?

DUYGU, şirin pembe
pijamalarıyla salon
kapısının ağzında, elinde
oyuncak ayısı Arif ve
Meryem'e bakmakta... Arif
heyecanlanıp ayağa kalkar.

MERYEM- Efendim güzelim?

Duygu, Arif'i ima ederek...

DUYGU-Bu amca kim?

MERYEM- Amca? Ihhh-

Meryem, Arif'e bakar.

ARİF- (Duygu'ya)

Arkadaş... Halanın bir
arkadaşıyım.

MERYEM- Ne istiyosun
söyle bakalım?

DUYGU- Uykum gelmiyo.
Bana masal anlatır
mısın?

MERYEM- Sen şimdi git
odana resim falan yap,
ben geleceğim birazdan.

Duygu, salondan çıkar.

Arif oturur.

MERYEM- Seni tanımadı.

Hafifçe sırttır.

ARİF- Bana bi bak
istersen.

MERYEM- N'oldu sana
Arif? Beş yılda çok
değişmişsin. Seni ben
bile tanıyamadım. Neden
böyle yapıyorsun? Artık

bu kadar ceza yetmedi
mi? Şu haline bak. Öz
kızına bile yalan
söylüyorsunuz.

Arif, cevap vermez.

Meryem, huysuzlanan

bebeğine bakar.

MERYEM- (bebeğine) Uykun
mu geldi kızım? Gel
yatağına gidelim.

Odadan çıkar.

8. MERYEM EV-ÇOCUK ODASI

İÇ-GECE

Oda gece lambasıyla
aydınlanmak-ta... Duygu,
yere uzanmış boya
kalemleriyle resim yapar.

*Resim Detay- Kendisi,
annesini ve oyuncak ayısı el*

*ele tutuşur halde... Kendisi
ortada...*

Arif kapı ağzından, kapıya
dayalı halde, bir süre onu
izler. Duygu'nun kolunda
bir morluk vardır,
dikkatini çeker. İçeri
Meryem girer.

MERYEM- Güzelim kaç defa
dedim sana yere uzanma
diye.

Duygu'yu alıp yatağına
oturtur.

MERYEM- Bak sonra
çocuğun olmayacak.

Duygu, yatağındaki oyuncak
ayısını kucağına alır.

DUYGU- Ben evlenmicem
ki.

MERYEM- (alaylı) Haha,
otuza kadar böyle der
sonra yana yakıla erkek
ararsın.

Meryem, yatağındaki astım
ilacını Duygu'nun boynuna
asar.

MERYEM- Şunu da çıkarma
boynundan.

DUYGU- Ama çenem
kaşınmıyoki.

MERYEM-Bahane uydurma
her şeye. İtiraz yok.

Meryem odadan çıkarken...

MERYEM- (Arif'e) Gelsene
biraz...

Odadan çıkarlar.

9. MERYEM EV-KORİDOR**İÇ-GECE**

Uzun, ince bir koridor..

Arif, çocuk odasının

kapısını kapatır.

MERYEM- Eşin, yani eski eşin, son tedaviden sonuç alamayınca Duygu'nun kendisini o haliyle görmesini istememiş. Apar topar getirdiler, buraya bıraktılar kızını. Haftaya okulu açılacak ama ne arayan var ne de soran, üç aydır burda. Kolundaki morluğu gördün mü?

Arif, kafasını "evet" anlamında sallar.

MERYEM-Geçen zor aldım bizim canavarın elinden.

Her yerde de gözüm yok
ki, benim halim ortada,
bakamıyorum dört çocuğa
birden. Kızın zaten
astım hastası, sürekli
tıkanıp duruyor.

Arif saatine bakar. Onu
dinlemiyor gibidir.

MERYEM- Sen beni
dinlemiyo musun?

ARİF- Dinliyorum.

MERYEM- Dinlemiyosun,
yalan söyleme bari.
Benden arabayı mı
istiyosun şimdi? Bak ne
dicem, al arabayı senin
olsun. Ama tek bir
şartım var. Kızını da
alıyorsun, annesine geri
götürüyorsun.

ARİF- (kararlı) Olmaz. O tarafa gitmeyeceğim.

MERYEM- Bak kız da ne zamandır annesine gitmek için-

ARİF- Olmaz dedim. Uğraşamam şimdi onunla.

MERYEM- (bağırarak) Ben neden uğraşıyorum o zaman Arif! (sinirli) Senin çocuğun ama ben neden uğraşıyorum!

Duygu, çocuk odasının kapısını açar.

DUYGU- Hala?

MERYEM- (bağırarak) Ne var!

DUYGU- (çekingen) Masal-

MERYEM- (sinirli) Yok bu
gece masal falan!

Duygu kapıyı kapatır.
Meryem pişman bir şekilde
kapıyı açacak gibi olur,
vazgeçer.

MERYEM- Arif, bak eğer
onu almayacam diyorsan
arabayı da unut!

ARİF- Ama-

MERYEM- Aması maması
yok, beni tanıyosun!
Vallahi de billahi de
vermem anahtarı!

Koridorda yürümeye başlar.
Arif saatine bakar.
Sıkıntılıdır.

ARİF- Onu nasıl ikna
edecem ya?

Meryem, Arif'e döner.

MERYEM- Hayatta uyumaz,
masal bekler. Anlat bir
masal, uyusun, al götür.

Yürümeye devam eder. Arif
arkasından...

ARİF- İyi de ben masal
bilmem ki.

Meryem salona girer.

MERYEM SES- Uydur işte
bi'şeyler ya...

10. MERYEM EV-ÇOCUK ODASI

İÇ-GECE

Duygu, kucağında ayısı,
sırtı kapıya dönük halde
yatağında uzanmış, gözleri
de kapalı... Odada sadece

önündeki gece lambası
yanmakta...

Arif, odaya girip yatağın
yanındaki sandalyeye
oturur. Bir süre
arkasından Duygu'yu izler.
Saatine bakar. Derin
öksürdüğünde Duygu
gözlerini açar. Arif'in
varlığından korkmuş bir
şekilde yorganını kafasına
çeker.

ARİF- Korkma, sana zarar
vermem.

Duygu cevap vermez.

ARİF- Sana masal
anlatmaya geldim. İster
misin? Bir gökkuşağı
masalı, kesin
beğenirsin.

Duygu yorganın altından
konuşur.

DUYGU SES- Halam
yabancılarla konuşma
dedi.

ARİF- Konuşma zaten. Ama
dinleyebilirsin öyle
değil mi?

Duygu omuz silkeler.

ARİF- Ben anlatıyorum
ister dinle ister
dinleme o zaman. (es)
Bir varmış bir yokmuş.
Bir krallıkta herkes
mutlu mesut yaşarmış.
Prensesi varmış
krallığın. (es) Bu uyuya
mı kalmış bi'sey olmuş
fakat kimse de n'aptı

n'ettiye bir türlü onu
 uyandıramamış. Büyücü
 biri, bir kadın demiş ki
 yani onu uyandırmanın
 tek yolu (es)
 çiçeklermiş. Ama öyle
 bildiğin çiçeklerden
 değil. Gökkuşığı
 çıktığında altında
 yetişen, kaybolduğunda
 da solan sihirli
 çiçeklerden...

11. MERYEM EV-KORİDOR

İÇ-GECE

Arif, uyuyan Duygu'yu
 kucaklamış dış kapıya
 doğru yürür. Meryem
 karşısına çıkar.

MERYEM- Hemen mi
 gidiyosun?

Arif cevap vermeden
 çaresiz surat ifadesi

acelesi olduğunu
anlatıyordu.

MERYEM- Bekle biraz.

Meryem ayakkabılık
üzerindeki Arif'in sırt
çantasını alır. Çocuk
odasına girer.

MERYEM SES- Bana bak,
kızın boynundaki ilaca
muhtaç durumda. Ne
olursa olsun onu
boynundan çıkarmasına
izin verme, duydun mu
beni?

Odadan elinde oyuncak ayı
ve çantayla çıkar.

MERYEM- Duydun mu beni?

ARİF- Evet.

Çantanın içine oyuncak
ayı sokuşturur.

*Oyuncak ayı detay- Kolları
yana değil de ileri doğru...*

MERYEM- Çantada birkaç
kıyafeti, resim defteri,
boya kalemleri ıvırı
zıvırı var işte. Al
anahtarı da.

Çantayı ve arabanın
anahtarını Arif'e verir.
Arif tam kapıdan çıkmak
üzereyken...

MERYEM-Sana da koydum
kıyafet. Üzerine olur mu
bilmiyorum, eniştten hiç
giymedi.

Arif, aceleyle evden
çıkar. Meryem de kapı
ağzından üzgün bir şekilde
onu izler.

12. MERYEM EV-BAHÇE**DIŞ-GECE**

Arif, bahçede park etmiş,
Amerikan yapımı eski ve
hurda bir arabanın (ford
vs.) arka kapısını açıp
Duygu'yu arka koltuğa
yatırır. Çantasını da
koltuğa koyar. Arabaya
biner. İlk iki denemede
araba çalışmaz. Üçüncü
denemede çalıştırıp
bahçeden çıkar.

13. ARABA-YOL**İÇ-GECE**

Arif, arabayı sürmekte..
Duygu da arka koltukta
uyumakta... Cep telefonuyla
arama yapar.

ARİF- Alo, kayınço (es)

Arif ben Arif. Nasılsın?

Telefon suratına kapanır.
Bir kere daha arar. Bir
süre bekledikten sonra
karşı taraf telefonu açar.

ARİF- Yenge? (es) Ya
kusura bakma gece gece
rahatsız ettim de bi'şey
söylemek için aramıştım.
(es) Şey, Duygu'yu size
geri getiriyorum. Ne
zamandır annesini görmek
istiyomuş. (es) Yok o
beni görmeyecek merak
etmeyin, bırakıp hemen
gidecem. (es)
Bilmiyorum, sürer
heralde birkaç gün.
Telefonumun şarjı da
yok, ulaşamayabilirsiniz
bundan sonra. (es)
Tamam. Şey, bu arada-
(es) Alo?

Telefonun şarjı bitmiştir.
Pilini çıkarıp torpidoya
koyar. Arabayı kullanmaya
devam eder.

14. OTOBAN**DIŞ-GÜN**

Etrafı tarlalarla dolu,
bariyerlerin olmadığı,
çift şerit ve tek yön bir
yol... Güneş, yolun uzandığı
ufuk çizgisinden doğup
etrafı aydınlatır.

Arif'in arabası da
otobanda ilerlemektedir.

15. ARABA-OTOBAN**İÇ-GÜN**

Arif, arabayı sürmektedir.
Uykuludur, esner. Arka
koltukta uyuyan Duygu
uyanır.

Arif'i gördüğünde avazı
çıktığı kadar tiz bir
çığlık atmaya başlar.
Arif, elliyle sağ kulağını
kapatır. Duygu'nun çığlığı
devam eder.

ARİF- Susacak mısın ya!

Duygu durup yeniden
bağırma başlar.

ARİF- İstediğin kadar
bağır, yola çıktık!
Gidiyoruz artık!

DUYGU- Beni kaçırdın!
Anlat-tığın masalı da
beğenmedim! (ağlamaklı)
Halamla konuşmak
istiyorum!

ARİF- Mümkün değil.

DUYGU- (ağlamaklı) O
zaman annemle konuşacam!

ARİF- Cep telefonunu
attım. Kimseyle
konuşamazsın. Ne
diceksen aklında tut,
seni annene götürüyorum
zaten. Gittiğinde
söylersin... Öyle hiç
ağlama da, bana sökmez.
Ağlayan adamı hiç sevmem
haberini olsun.

DUYGU- Çişim geldi,
incem!

ARİF- Tut biraz.

Duygu çığlık atmaya
başlar.

ARİF- Tamam, tamam sus
duruyorum ya, sus!

Arabayı yol kenarındaki
çakıllık bir yere çeker.
Duygu dışarı bakar.

DUYGU- Ama tuvalet yok
ki burda.

ARİF- Çalılara gir yap.
Hadi bak bekleyemem
seni.

DUYGU- Bobo nerde?

ARİF- Ney?

DUYGU- (sinirli) Bobo!
Oyuncak ayım!

ARİF- Ha, çantada...

Duygu çantadan oyuncak
ayısını alıp arabadan
iner. Yoldan geriye doğru
yürümeye başlar. Arif onun

gittiğini dikiz aynasından
görür.

ARİF- (kendi kendine)

Hay aksi!

Arabadan iner.

16. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Arif, yolda oyuncak
ayısının elinden tutmuş
yürüyen Duygu'nun yanına
hızlı adımlarla gelir. Onu
sertçe belinden kavrayıp,
kucağında arabaya doğru
götürür. Duygu da o sırada
tiz bir ses tonuyla çığlık
atar.

Duygu'yu arabaya koyan
Arif, tam arabaya binmek
üzereyken Duygu arabadan
inip sinirli bir şekilde
yeniden yürümeye başlar.
Arif hızlı adımlarla

yanına gelir. Beraber
yolda yürümeye devam
ederler. Duygu ilacından
bir nefes çeker.

ARİF- Nereye gidiyon?

DUYGU- Halama.

ARİF- Halanın evi burdan
çok uzak. Yürüyerek
gidemezsin.

DUYGU- Giderim.

ARİF- İyi o zaman ben de
annene onu görmek
istemediğin için
gelmediğini söylerim.

Arif, geri dönüp arabaya
doğru yürür. Duygu da
birkaç adım sonra durup
arkasını döner.

DUYGU- Hiç de bile, ben
onu görmeyi çok
istiyorum! Ama seninle
gelmek istemiyorum!

ARİF- Seni benden başka
kimse annene götüremez.
Sen bilirsin, ben
gidiyorum. İster gel
ister gelme.

Arif, arabaya biner.
Arabayı ilerleterek yola
sokar. Yavaş yavaş
gittiğinde de Duygu
koşarak arabaya yetişir.
Araba durur. Sağ arka
kapıdan biner. Araba
tekrar hareket eder.

17. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif, arabayı kullanmakta...

Duygu da kucağında oyuncak

ayısıyla, sağ arka
koltukta sıkılmış bir
halde dışarıyı izlemekte...
Derin bir iç çeker, Arif
oralı bile değil... Derin
öksürür. Duygu boynunda
asılı astım ilacını
çıkartıp Arif'e uzatır.

ARİF- O beni kurtarmaz.

Tekrar ilacı boynuna asar.
Arif'i bir süre dikkatli
bir şekilde inceler.

ARİF- Bakma bana. Yolu
izle.

Duygu, tepkili bir şekilde
tekrar dışarı bakar.
Kafası Arif'e dönük olan
oyuncak ayısını da kendi
baktığı tarafa döndürür.

Soldan geçen bir araç
korna çalar. Aracın

içindeki şoför, arabanın
sol arka tekerini gösterip
hızlanarak yanından geçer.
Arif de yan aynadan tekere
bakar.

ARİF- Siktir ya!

Duygu, kulaklarını tıkar.

ARİF- Zamanı mıydı

arkadaş olaya bak ya!

Arif, arabayı kenara çekip
arabadan iner. Arka
lastiğe bakar. Sinirlenip
lastiğe birkaç tekme atar.
Arabaya binip sürmeye
devam eder.

DUYGU- Lastiğe neden

vurdun?

Cevap yok.

DUYGU- Yüzün neden morarmış, dayak mı yedin?

Cevap yok.

DUYGU- Kaç kişi dövdü-

Arif sertçe arkasını dönüp...

ARİF- (sinirli) Hiç susmaz mısın sen ya! Yeter! Başımın etini yedin!

DUYGU- Ama sıkıldım.

ARİF- Sıkıldıysan oyun falan oyna. Çocuk değil misin? Hem yabancılarla konuşulmaz. Bunu bana sen dedin.

Duygu ağlamaya başlar.

DUYGU- (ağlayarak) Ben konuşmuyom ki. Bobo merak etmiş, bana soruyo.

Arif, zoraki konuşur.

ARİF- Tamam sorsun. Ama sadece bir soru.

Duygu gözyaşlarını siler.
Kulağını oyuncak ayısına götürür.

DUYGU- (ağlamaklı) Adını soruyo.

ARİF- Arif, şey Mahmut...
Yani Arif, Arif adım.
Babanla adaşız.

DUYGU- Adaş ne demek?

ARİF- Aynı isme sahip demek.

DUYGU- Arif amca, annem hala hasta mı?

ARİF- Bilmiyorum.

DUYGU- Neden köyde kalıyo ki? Orada doktorlar daha mı iyi?

ARİF- Sadece bir soru dedim. Ayına söyle yolculuk boyunca başka soru yok.

DUYGU- Onun adı ayı değil. Bobo.

Arif cevap vermez. Arabayı sürmeye devam eder. Duygu da sıkılmış bir şekilde yolu izler.

18. BENZİN İSTASYONU-MARKET**İÇ-GÜN**

NAZMİ, markette kilolu bir kadının arkasında sıradadır. Marketçi, kadının almış olduğu ürünleri hesaplamaktadır. Kadın ve Nazmi de üst tarafta yer alan televizyonda dönen top şeker reklamını izlerler.

Reklam Detay- Kilolu genç bir kız asansörde son derece bakımsız ve özgüvensiz halde beklemekte. Yanındaki adam ona bir top şeker uzatır. Asansör kapısı açıldığında kız son derece seksi ve zayıf bir halde bir ofis ortamında, ağzında top şekerle yürümeye başlar. Yanından geçtiği erkekler

birbirlerine çarpar,
ellerindeki kağıtları
düşürür, öylece kıza
bakakalırlar. Kız da
gülerek ağızındaki şekeri
çıkartıp kameraya doğru
gösterir.

MARKETÇİ SES- (kadına)

Başka bir isteğiniz var
mı?

Kadın reklama dalmış...

MARKETÇİ- Hanfendi?

Kadın kendine gelir.

MARKETÇİ- Başka bir
isteğiniz?

KADIN- Yok.

Marketçi, kadının aldığı
ürünler arasında bulunan
top şekeri de son olarak

okuyucudan geçirir. Kadın,
arkasını dönüp göz ucuyla
Nazmi'ye bakar. Nazmi
gülümser. Kadın tekrar
önünü döner. Kredi
kartıyla ödeme yapar.

Marketten içeri Arif
girer.

MARKETÇİ- (Arif'e)

N'aptın abi lastiği?

ARİF- Yedeğiyle

değiştirdim. Bi

şişirmesi kaldı.

MARKETÇİ- Demiştim sana

patlamış diye. Hadi

geçmiş olsun.

Arif, reyonlara yönelir.

Kadın alışverişi

tamamlayıp dışarı çıkar.

Nazmi de elindeki haritayı
tezgaha koyar.

MARKETÇİ- Başka bir
isteğin var mı amcacım?

NAZMİ- Yok. Bi daha da
böyle sorma müşterilere.
İhtiyaçları varsa
alırlar zaten. İnsanlara
ihtiyaçları dışında ürün
satmak çok mu hoşuna
gidiyor?

MARKETÇİ- Ne diyon amca
ya? Zorla mı
aldırıyoruz?

Nazmi ödemeyi nakit yapar.
Arif de elinde iki şişe
suyla gelir. Suları
tezgaha koyar. Gözü sigara
dolabına takılır.

MARKETÇİ- Başka bi'şey
istiyon mu abicim?

Arif, derin öksürür.

Fon- Gerilim müziği...

O sırada dolap sanki
arkasından biri vuruyormuş
gibi darbeleri bir şekilde
sallanmaya başlar.
Sallanmanın şiddeti
artarken Arif de panik
olur. Nazmi'nin kolunu
tutmasıyla kendine gelir.
Dolabın sallanması da
durur.

NAZMI- İyi misin
evladım?

ARIF- İyiyim... İyiyim.

Ödemeyi yapıp marketten
çıkar. Nazmi de camdan
dışarı bakar. Duygu
dışarıda, inik olan arka

tekere eğilmiş,
incelemektedir.

19. BENZİN İSTASYONU

DIŞ-GÜN

Oyuncak ayı arabanın yarı
inik sol arka lastiğine
elleri arkadan dayalı
halde... Lastik birden sanki
ayı onu itiyormuş gibi
hareket etmeye başlar.

*Efekt- Fotoğraf deklanşör
sesi...*

Ayı, ilerlemediği için
lastik döndüğünde yere
düşer. Duygu lastik ve
ayısının fotoğrafını
çekmiştir.

Aslında arabayı Arif
itmektedir. Arabayı
lastiğe hava basılan yere

kadar iter. Hava pompasını
 çıkarıp inik lastiğe
 Duygu'nun meraklı
 bakışlarıyla hava basar.
 Hava basmaya başladığı
 anda da Duygu, ilacından
 bir nefes çeker.

Lastik şişerken Nazmi,
 elinde orta boy bir
 valizle yanlarına gelip
 Duygu'ya top şeker uzatır.
 Duygu omuz silke, almaz.

ARİF- Dayı içerde n'oldu
 da atıştınız ya?

NAZMİ- Sorma ya...
 İnsanoğlunun en zayıf
 noktası nedir evlat
 biliyon mu?
 Açgözlülüğüdür ve bunu
 bizden daha iyi
 biliyolar. Belki de o
 yüzden hep başka bir

isteğiniz var mı diye
sorarlar. Korkularımızı,
yaşamak istediğimiz
hayatı ve tezatlıkları
bir sorun olarak önümüze
koyar, çözümlü de
tüketimde bulmamızı
bekler-ler.

Arif lastiği şişirmeyi
bitirir.

ARİF- Baya doluymuşsun.
(Duygu'ya) Arabaya.

Duygu koşarak arkaya
biner. Arif de şoför
koltuğuna biner. Arabayı
iki denemede çalıştırır.

NAZMİ- Yolculuk nereye
evlat?

ARİF- Gidiyoruz işte.

Nazmi eliyle yolu
gösterir.

NAZMİ- Şu tarafa mı?

ARİF- Evet.

NAZMİ- Ben de o tarafa
gidiyorum. Beni de atar
mısın?

ARİF- (isteksiz) Başka
yerlere de uğrayacak
dayı ya. Kusura bakma.

NAZMİ- Ya yolunuzun
üzerinde inirim zaten.
Hem bak eğer beni
bırakırsan benzinine de
ortak olurum.

Arif, yola doğru bakar.

Kararsızdır.

NAZMİ- Ha, ne diyon?

ARİF- Parayı şimdi
alırım.

Nazmi cebinden parayı
çıkartıp Arif'e verir.

ARİF- Çanta bagaja...
(Duygu'ya) Sen de öne
gel.

Nazmi, çantayı bagaja
koyarken Duygu da arabadan
inmeden ön koltuğa geçer.

Nazmi'nin arka koltuğa
binmesiyle araba hareket
edip istasyondan çıkar.

20. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif, ağzında top şekerle
arabayı sürmekte... Duygu ön
koltukta, kucağında

oyuncak ayısı, emniyet
kemerini ayının üzerinden
her ikisine de takılı
halde...

Duygu, arka koltukta
oturan Nazmi'ye fotoğraf
makinesini tutar. Nazmi
gülümser, fotoğrafını
çeker. Makineyi Arif'e
doğrultur.

ARİF- Çekme fotoğrafımı!
Makineyi de koy şu
çantaya!

Duygu üzülerek önüne
döner.

NAZMİ- Çekseydi bi tane,
neden tersledin ki şimdi
çocuğu?

ARİF- Fotoğraf
çekilmekten hoşlanmam.

Bir süre sessiz bir
şekilde yolculuk ederler.
Arif derin öksürür.
Duygu'nun dikkatini
Arif'in ağzındaki şeker
çeker.

DUYGU- Sağlığına neden
dikkat etmiyon ki? Şeker
dişlerini çürütür.

Arif, şekerini arabadan
dışarı atar. Duygu da yan
aynayı kendine göre
ayarlayıp dişlerine bakar.

DUYGU- Annemi hiç gördün
mü?

ARİF- Gördüm.

DUYGU- Sence ona benziyo
muyum?

ARİF- Çok.

DUYGU- Sence ben de onun
gibi hasta olacak mıyım?

Arif, Duygu'ya bakar.

Tekrar yola kendini verir.

ARİF- Ne alakası var
şimdi. O oldu diye sen
de olacaksın diye bi'sey
yok.

Bir süre sessizlik...

DUYGU- Sence babam nasıl
birisiydi?

ARİF- Efendim?

DUYGU- Babam, nasıl
birisiydi?

ARİF- İyi birisiydi.

Kimse anlatmadı mı sana
babanı?

DUYGU- Dayım anlattı.

Kötü birisiymiş. Bizi
terketmiş, sonra da
ölmüş.

Arif, bozulur. Bir şey
söyleyecek gibi olur,
susar. Bir süre sessiz
kalır, yola bakar.

ARİF- (Nazmi'ye sinirli)

Zaten her fotoğraf
çekildiğiniz zaman neden
gülersiniz onu da
anlamış değilim! Sanki
herkes mutlu mesut
yaşıyor, kimsenin bir
derdi yok anasını
satayım!

Bir süre arabayı sürer.

21. KAMYONCU LOKANTASI

İÇ-GÜN

Birkaç kamyoncunun yemek
yediği salaş bir lokanta...
Masalar birbirine çok
yakın...

Arif, elinde hamburger ve
kebab tabaklarıyla
Duygu'nun tek oturduğu
masaya gelip oturur.
Hamburger tabağını onun
önüne bırakır. Kendi de
iştahla kebab yemeye
başlar. Duygu hamburgere
bakar.

ARİF- Yesene, neden
yemiyon?

DUYGU- Hamburger sağlığa
zararlı ki. Benim
bunları yemem yasak.

ARİF- Bi'şey olmaz ya.
Senin yaşındaki çocuklar
hep hamburger yiyor.

Duygu "hayır" anlamında
omuz silker. O sırada
yanlarında yemek yiyen iki
kamyoncu da onları göz
ucuyla izler.

ARİF- Ne yicen peki? Ne
yersin normalde?

Duygu cevap vermez. Arif
sinirlenerek önündeki
hamburgeri alıp lokanta
tezgahına doğru gider.

Kamyoncu, Duygu'ya
yaklaşır.

KAMYONCU- Baksana güzel
kız. O adamı tanıyo

musun? Kaçırdı mı yoksa
seni?

DUYGU- Tanıyorum. O adam
benim babam. Anneme
götürüyo beni.

KAMYONCU- Haa, anladım.

Kamyoncu yemeğini yemeye
devam eder. Arif de
çorbayla gelip masaya
oturur. Çorbayı Duygu'nun
önüne iter. Kamyoncuyla
göz göze gelir.

ARIF- Ne bakıyon
birader!

Kamyoncu önüne döner.

ARIF- (Duygu'ya) Bir
daha yabancılarla
konuştuğunu görmeyecem.

Masaya Nazmi gelip oturur.

NAZMİ- Kusura bakmayın.

Malum prostat.

DUYGU- (Arif'e) Prostat

ne?

ARİF- Sabahtan beri soru

soruyon yorulmaz mısın

sen! Çorbanı iç hadi.

(Nazmi'ye) Ee dayı

yolculuk nereye?

Nazmi ve Arif

konuşurlarken Duygu da

oyuncak ayısına çorbayı

içirmiş gibi yapıp oyun

oynar.

DUYGU- (ayıya) Hadi

Bobo, çorbanı iç, aç

kalma sonra.

NAZMİ- Aslında uzun hikaye... İstanbul'da bir sahafım vardı. Kullanılmış kitaplar falan satardım. Bir gün kendime şu soruyu sordum. Ya Nazmi, senin istediğin hayat bu mu? Cevabım hayır olduğu için de düştüm yollara.

ARİF- İyi de, şu an istediğin hayat bu mu?

NAZMİ- Bu da değil tabii. Ömrümü yollarda geçirmek de istemiyorum. Bir tarla buldum internetten, satılık. Diyorum ki sahaf satışından aldığım parayla o tarlayı alıp organik sebze meyve yetiştireyim. Fazla da

değil, tüketeceğim
kadar. Bi nevi komün
hayat sürmek istiyorum.

ARİF- İşin gücün mü yok
dayı ya uğraştığın şeye
bak. (es) Paran yetecek
mi ki bunları yapmaya?

NAZMİ- Ohoo yeter de
artar bile. Sahafı çok
iyi bir paraya sattım.

Arif, bir süre düşünceli
bir şekilde Nazmi'ye
bakar.

ARİF- Bi üç yüz bin var
mıdır?

NAZMİ- Yaklaşık..

22. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Araba, etrafı tarlalarla
 dolu, bariyerlerin
 olmadığı, çift şerit ve
 tek yön bir yolda ilerler..

23. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif arabayı kullanmakta..

Radyoda bir türkü
 çalmakta.. Nazmi arkada
 uyuklar. Duygu radyoyu
 değiştirip pop müzik çalan
 bir kanalı açar.

DUYGU- Bana masalın
 devamını anlatsana.

ARİF- Ne masalı?

Arif, kanalı yeniden
 değiştirip türkü çalan
 kanalı açar.

DUYGU- Gökkuşuğu masalı...

Duygu kanalı değiştirip
pop m¼zik çalan kanalı
açar.

ARİF- Hani

beğenmemiştin?

DUYGU- Beğenmedim ki.

Sadece merak ediyorum.

ARİF- Aklımda olanı sana

anlattım. Gerisini ben

de hatırlamıyorum.

DUYGU- Sence gökkuşağını

bulmuşlar mıdır?

ARİF- Hatırlamıyorum

dedim ya.

DUYGU- (üzg¼n) Yaaa...

ARİF- Arkadaki amca

kitapçı, istersen ona

sor.

DUYGU- (fısıldayarak)

Ama o yabancı.

ARİF- Artık yabancı

değil. Konuşabilirsin.

Duygu, arka koltuğa geçer.

Nazmi'yi dürter.

DUYGU- Amca, amca...

Nazmi irkilerek kalkar.

NAZMİ- Hıııı... Efendim?

DUYGU- Sen gökkuşağı
masalını biliyo musun?

NAZMİ- Gökkuşağı?

(şaşıırarak) Ha sen onu
biliyo musun ya? (güler)

Bak sen şimdiki

çocuklara, neleri

okutuyolar. Gökkuşağını

biliorum David Herbert

Lawrence'ın en popüler romanıdır, romanıdır da eski bir tarihte okumuştum ben onu. Tam hatırlayamadım şimdi.

Duygu üzülp dudaklarını büzer.

NAZMİ- Büzme hemen dudaklarını. İstersen şehir merkezine geldiğimizde alırım sana kitabını ha ne dersin?

Duygu sevinçle kafasını "evet" anlamında sallar.

24. MERYEM EV-SALON

İÇ-GÜN

Takım elbise giymiş
(kravat yok) iri yarı yapıda olan MAHİR,
Meryem'in karşısında

oturmuş, Meryem de
kucağında bebek, tedirgin...

SEDAT, komodine dayanmış,
cep telefonuyla arama
yapar.

OPERATÖR SES- Aradığınız
kişiye-

Telefonu kapatır. Mahir'e
"hayır" anlamında kafasını
sallar.

MAHİR- (Meryem'e) Nereye
saklandı?

MERYEM- Bilmiyorum. Beş
yıldır görüşmüyoruz.

MAHİR- Evde falan
saklamıyosun di mi?

MERYEM- Çekinmeyin, her
yeri arayabilirsiniz.

Sedat'ın dikkatini
 komodinin üzerinde bulunan
 Arif, eşi ve Duygu'nun
 fotoğrafı çeker. Alıp
 bakar. Duygu henüz bebek,
 Arif son derece mutlu,
 gülümser halde.

MAHİR- Bak hanım, onunla
 konuşmamız lazım. Bize
 borcu var. Hem de yüklü
 miktarda.

MERYEM- Aranızdaki
 davayı aranıza halledin
 siz de. Beni neden
 bulaştırıyorsunuz bu işe?

Meryem'in iki çocuğu
 koşarak Mahir'in önünden
 geçerken Mahir arkadaki
 çocuğu kolundan yakalar.
 Kafasını okşamaya başlar.

MAHİR- (Çocuğa) Adın ne
 senin?

Çocuk cevap vermez.

MAHİR- (Meryem'e) Biz
seni bulaştırmadık ki.
Önümüze sen çıktın,
tıpkı bu masum çocuk
gibi... Nerde saklandığını
söyle, önümüzden çekil.
Yoksa bu işten sadece
sen zarar görmeyeceksin.

Fon- Gerilim müziği...

Çocuğu Meryem'e çevirip
omzuna arkadan çenesini
dayar. Beraber Meryem'e
bakarlar. Meryem de
tedirgin bir şekilde,
dudağını kemirmeye başlar.

25. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Arif'in kullandığı araba
yol kenarında bulunan ve

üzerinde Amasya ilinin nüfus bilgilerinin yer aldığı bir tabelanın yanından geçer.

26. ŞEHİR MERKEZİ

DIŞ-GÜN

Amasya merkezi genel görünüm...

27. ŞEHİR MERKEZİ-CADDE

DIŞ-GÜN

Araba, cadde üzerinde bir boşluğa park eder.

Nazmi arabadan inip bir kitapçıya girer. Arif de inip arabanın bagajını açar. Nazmi'nin çantasını aceleyle karıştırmaya başlar. Çok az bir para bulur. Sinirlenir. Paraları cebine atar. Çantayı aceleyle kapatır.

Bagajı da kapatıp arabaya
tekrar biner.

28. KİTAPÇI

İÇ-GÜN

Nazmi, kasada elinde
fotoğraf çekme konusunda
çocukları eğiten bir
kitapla beklemekte.
Görevli genç, elinde "H.D.
Lawrence'ın Gökkuşuğu"
isimli romanını getirir.

GÖREVLİ- Buyurun
beyefendi?

NAZMİ- (sevinçle) Hah,
vallahi sağolasın.

Nazmi iki kitabı da
kasadaki kıza verir.

KIZ- Başka bir arzunuz
var mıydı efendim?

NAZMİ- (bozuk) Bari siz yapmayın.

KIZ- Efendim?

NAZMİ- Yok bi'şey yok, işine bak sen kızım.

Görevli kız, kitapları okuyucuya okutur.

29. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif arabayı sürerken,
yanındaki Duygu da
fotoğraf kitabını
karıştırır.

NAZMİ- Duygu'nun kesinlikle fotoğrafçılığa merakı var. Bunu gölgeleme olur mu?

ARİF- Beni

ilgilendirmez. Ben
halasının arkadaşıyım.
Ne olursa olsun. Ama
fotoğrafçı olmak
istemiyor. Doktor olacak
o, di mi Duygu? Babası
ölmeden önce söylemişti
bana, doktor olup
annesini iyileştirecek
demişti.

Duygu kafasını gönülsüzce
"evet" anlamında sallar.
"Gökkuşuğu" romanını açıp
incelemeye başlar.

NAZMİ- Hadi, sesli oku
da biz de dinleyelim.

DUYGU- Tamam.

Duygu, kitabı rastgele
açar. Önüne çıkan ilk
satırları okumaya başlar.

Nazmi'ye bakar.

Arif, şaşkınlıkla Duygu'ya
bakar.

DUYGU-Kum tepe-lerinin,
çalılık-ların arasında
bir yere geldiler.

NAZMİ- Devam et.

DUYGU- Erkek kızı
kucakladı, vücu-dunun
bütün o sert-liğini
hissetti üzerinde. Yumu-
şacık ipekli kumaş,
kızın vücu-dunun yuvar-
lak-liğini ortaya
çıkardı-yor...

DUYGU- ...bacak-larına
yapı-şan etekleri

erkeğin aklını başından
alıyordu.

NAZMİ- Ih, sanırım
istediğiniz öykü bu
değil.

Arif, kitabı Duygu'nun
elinden alıp onun oturduğu
tarafıta açık olan
pencereden dışarı atar.
Duygu şaşkınlıkla Arif'e
bakar.

ARİF- (sinirli) Dayı
senden ne istedik senin
yaptığın şeye bak ya!
Saçma sapan bi gökkuşağı
masalı alacaktın, porno
kitap almışsın resmen!

NAZMİ- Yanlış anlaşılma
oldu evlat kusura bakma.
Ayrıca o porno dediğin

kitabın yazarı yirminci
yüzyılın en büyük
yazarlarından-

ARİF- (sinirli) Bana ne
kardeşim! Onu savun mu
dedik şimdi sana! Kızın
ahlakını bozacak ya!
Allahtan yanımızda
okudu!

Arif, Duygu'nun dizlerinin
üzerindeki fotoğraf
kitabını da alıp aynı
şekilde aşağı atar.

ARİF- (sinirli)
Fotoğrafçı falan da
olmayacak! Kızın aklını
çelme! Doktor olacak o,
doktor!

30. OTOBAN

DIŞ-GÜN

CANER, sırt çantasıyla,
ağzında da sigara otobanda
yürür. Yanından geçen
arabaya otostop çeker.
Araba durmadan geçer.
Arif'in arabası yanından
geçerken otostop çeker. O
da durmayınca...

CANER- İbnenin evladı!

Dursan ölür müsün!

Araba acı bir fren sesiyle
durur. Caner ümitlenerek
arabaya doğru hızlı
adımlarla yürür. Arabadan
Arif sinirli bir şekilde
iner.

ARİF- Ne diyon lan sen
puşt!

Caner, üzerine doğru gelen
Arif'i gördüğünde panikle
kaçmaya çalışır. Ardından

da durup Arif'e doğru
sigarasını tutar.

CANER- Yaklaşma bak anam
avradım olsun basarım
sigarayı!

Arif, Caner'in yakasından
tuttuğu gibi ona sert bir
kafa atar. Caner olduğu
yerde yığılıp bayılır.

Nazmi de arabadan iner.

Arif'in yanına gelir.

NAZMİ- (panik) N'oldu?

ARİF- Bayıldı, bi'seyi
yok, birazdan kendine
gelir.

Nazmi, Caner'e doğru
eğilir. Caner'in burnu kan
içinde...

Caner'in kollarından tutar.

NAZMİ- Burnunu kırmışsın.

NAZMİ- Yardım et de arabaya alalım.

ARİF- Ne arabası ya?

NAZMİ- Çocuğun burnu kırılmış diyorum. Burda mı bırakcaz? Yakındaki bir sağlık ocağına bırakırız. Bak başına bela alırsın sonra.

Arif, gönülsüzce Caner'in ayaklarından tutar. Arabaya kadar taşıyıp arka kapıdan içeri sokarlar. Nazmi, Caner'in yanına binerken Arif de yerdeki çantasını alıp Caner'in

kucağına gelişigüzel atar.
Sinirli bir şekilde
arabaya biner. Araba
patiyile kalkar.

31. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif arabayı sürmekte..

Caner, arka koltukta
oturur pozisyonda ama
baygın... Yavaş yavaş
kendine gelir. Elini
burnuna attığında
kanadığını fark eder.

CANER- (bağırarak)

Burnum! Burnum! Kimsin
lan sen!

Arif'in koltuğuna
yumruklar savurur. Duygu
korkar ve kulaklarını
kapatır.

CANER- (bağırarak)

Kimsin oğlum sen!

Kimsin!

NAZMİ- Sakin ol evladım,

seni sağlık ocağına-

CANER- (bağırarak) Siz

benim kim olduğunu

biliyonuz mu lan! Ha!

ARİF- (Nazmi'ye) Dayı

tut şunu vallahi kafa

göz dalacam şimdi!

Nazmi, Caner'i ellerinden

tutup sakinleştirmeye

çalışır.

NAZMİ- Evladım sakin ol

bak olan olmuş-

CANER- (bağırarak) Bırak

beni ya! Bırak!

Caner koltuğa vurmayı
 bırakır. Derin derin nefes
 alıp verir. Elini burnuna
 götürür. Canı acır,
 dokunamaz. Ağlamaya
 başlar.

CANER- (ağlayarak)

Bittiniz oğlum siz! Siz
 benim kim olduğumu
 bilmiyonuz! Askerim lan
 ben! Siktirecem
 hepimizi!

ARİF- (sinirli)

Hışışt!!! Bozma lan
 ağzını! Çocuk var
 görmüyon mu!

Caner, gözyaşlarını siler.
 Kafasını "göstereceğim ben
 size" gibilerinden sürekli
 yukarı aşağı sallar.
 Burnunu çeker.

NAZMÎ- Var mı yakınlarda
bildiğın sağlık ocağı?

CANER- Siz askeriyeeye
çekin askeriyeeye. Önce
yarım kalan davamızı bi
çözelim.

ARİF- Tövbe tövbeee..

NAZMÎ- Büyüttün ama ha
sen de. Tamam olan
olmuş, özür dileriz. Bi
yanlış anlaşılma oldu
sadece o kadar.

CANER- (Nazmi'ye) Sen
değil, o özür dilesin.

ARİF- Özür mözür dilemem
ben.

CANER- O zaman seni
şikayet edecem!

ARİF- (sinirli) Et lan!
 Nereye edersen et!
 İstersen genelkurmaya
 çıkalım! Bu nedir ya!

NAZMİ- (Arif'e) Evlat
 hadi özür dile de
 tatlıya bağlansın bu
 husumet.

ARİF- Yok dayı ya. Ben
 bugüne kadar kimseden
 özür dilememişim, yeni
 yetme bebeden mi özür
 dileyecem?

NAZMİ- (Caner'e) Bak ne
 dicem, belli ki bi'yere
 gidiyosun. Seni
 gideceğin yere kadar
 bırakalım bunu da
 özrümüz olarak kabul et.
 Ha? Olur mu?

Caner, bir süre
düşündükten sonra kafasını
"evet" anlamında sallar.

NAZMİ- Ha şöyle, sonunda
tatlıya bağladık.

Duygu, elleri
kulaklarında, korku dolu
gözlerle Caner'e bakar.
Caner, Duygu'ya göz
kırpar.

CANER- N'aber? Hangi
takımlısın?

Duygu, tepkili bir şekilde
önünü dönüp kollarını
bağdaştırır.

CANER- Ne dedim şimdi
ya...

32. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Araba otobanda ilerler.
Tokat ili nüfus
bilgilerinin gösterildiği
tabelanın yanından geçer.
Acı bir frenle durur.
Duygu, elinde oyuncak
ayısıyla arabadan iner.
Aceleyle yol kenarında
bulunan çalılıklara
yönelir. Arif, Caner ve
Nazmi de arabadan inip
Duygu'ya doğru arabaya
yaslanırlar. Nazmi
ortalarında.. Caner, kötü
durumda olan burnunu
kontrol eder.

Duygu bir çalının yanına
geldiğinde onlara dönüp...

DUYGU- Bakmayın!

Arkalarını dönüp arabaya
kollarını yaslarlar. Duygu

da tuvaletini yapmak için
eteğini sıyıırıp yere
çömelir. Arif derin
öksürür.

CANER- Sigaranız var mı
ya?

ARİF- (soğuk) Yok.

NAZMİ- (Arif'e) Duygu
senin öz kızın öyle
değil mi?

Arif, Nazmi'ye bir süre
bakar. Sonra tekrar
ileriye bakar. Kafasını
"evet" anlamında sallar.

NAZMİ- Neden bunu
kızından saklıyorsun?

ARİF- Öğrendiğinde kötü
bir tepki vermesinden
korkuyorum.

Yere bakar. Ayağının ucunu
yeri kazır gibi vurmaya
başlar.

NAZMİ-Saklayacak bir
şeyin yoksa korkacak bir
şeyin de yok demektir
evlat. Senin yerinde
olsam daha fazla
saklamazdım.

Arif, arabaya biner.

NAZMİ- (Caner'e gülerek)
Eee atarlı genç, sen
necisin bakalım?

CANER- Askerim ben.

NAZMİ- Onu biliyoruz,
defalarca söyledin.
Nerelisin, nereye
gidersin?

CANER- Eyüpsultanlıyım.
Köye, nişanlımı görmeye
gidiyorum. Adı Nurcan.
Askerden onun için izin
aldım. Özlemiş beni,
bensiz bir gün bile
duramaz öyle aşık bana.

NAZMİ- Öyle bi konuştun
ki sanki sen ona aşık
değilsin gibi.

CANER- Yani, seviyorum
ben de onun kadar değil.
Benim çok kız arkadaşım
var biliyon mu. Askerde
her çarşı izninde
nizamiyenin kapısından
alır kızlar beni. Her
hafta farklı bir kız.
Tabi komutanların
kızları hariç...

Duygu yanlarına gelir.

DUYGU- Baktınız mı,
doğru söyleyin?

NAZMİ- Hayır, bakmadık
tabii ki.

Arabaya binerler. Arif
kantağı dört kere çevirir
fakat motoru çalıştıramaz.
Arabadan iner.

ARİF- Merak etmeyin,
küçükken tamircide çırak
olarak çalışmıştım.

Arabanın kaputunu açar.

ARİF SES- Beş dakkeya
kalmaz hallederim.

33. OTO SANAYİ SİTESİ

DIŞ-GECE

Bir tamirhanenin önünde
usta, arabanın kaputunu
kapatır. Elini bir bezle

siler. Arif, elinde
oyuncak ayısıyla Duygu,
Nazmi ve Caner de arabanın
yanında beklemekte..
Arif'in elleri is içinde..

USTA- Akü bitmiş, motor
ölmek üzere.. Siz bununla
nasıl yola çıktınız,
vallahi bravo.

ARİF- Ne zamana
hallolur?

USTA- Bu saatte açık
parçacı bulamayız.
İşiniz yarına kaldı.
Yalnız şunu baştan
söyliyim, arabayı
yürütürüm ama motorun ne
kadar dayanacağı
konusunda garanti
veremem.

ARİF- Olur, yarın
görüşürüz.

Beraber tamirhanenin
karşısında bulunan bir
esnaf lokantasına doğru
yürürler. Lokantaya yakın
bir yerde duran telefon
kulübesi Caner'in
dikkatini çeker.

CANER- Siz gidin ben
birazdan geliyorum.

Telefon kulübesine giren
Caner bir numara çevirir.
Telefon yanıt vermez.
Farklı bir numara çevirir.

CANER- Alo, anam
nasılsın? (es) Ha,
benim. (es) İyiyim,
sizler nasılsınız? (es)
Bak doğru söyle, babam
daha dövmüyo di mi seni?
(es) İyi, ben de

nöbetteyim de bi arayım
dedim. (es) Ben de
özledim sizi ya. İznim
de yok ki geleyim.
Denetleme var biliyon
mu, kaldırdılar tüm
izinleri. (es)
Sabredecen artık. (es)
Bi'şey soracam ya kafama
takıldı da, şey Hanife
Teyzelerin köyü hangi
köydü? (es) Ya eski
komşun Hanife, kızı
vardı ya Nurcan. (es)
Hah, tamam orasıydı di
mi. (es) Yok, önemli
değil ya burda bir
komutan var da köylüsü
mü diye merak ettim.
Tamam anam beni
çağırıyorlar, tekrar
ararım. (es) Hadi ben
de.

Telefonu kapatır. Bir süre bekler. Ahizeyi yeniden alıp numarayı çevirir. Cevap alamayınca ahizeyi yuvasına birkaç kere vurmaya başlar.

CANER- (sinirli) Nurcan aç şu telefonu! Aç! Aç! Aç!

O sırada lokantaya EVA, yanında POLAT VE ALİ'yle girmektedir. Caner'in çıkardığı ses dikkatlerini çeker. Durup ona bakarlar, ardından da lokantaya girerler. Eva'nın yüzü morluk içinde...

34. LOKANTA

İÇ-GECE

Polat, Ali ve Eva boş bir masaya yönelirler.

POLAT- (Ali'ye) Ben
tuvalete gidiyom, kız
sende.

ALİ- Peki abi.

Polat tuvalete yönelir.
Ali ve Eva da masaya
otururlar.

SPIKER SES- İstanbul'un
göbeğinde çıkan yangın
büyük bir paniğe neden
oldu.

O sırada Arif, Nazmi ve
Duygu da bir masada
oturmuş televizyonda çıkan
yangın haberini
izlemekteler. Duygu'nun
oyuncak ayısı ayrı bir
sandalyede oturmakta... Masa
üzerinde de yeni
getirilmiş çaylar var.

Haberde itfaiye ekipleri,
ne iş yaptığı belli
olmayan bir dükkanda çıkan
yangını söndürmekte...

SPIKER SES- Olay yerine
gelen itfaiye
ekiplerinin müdahalesi
bile yangını söndürmeye
yetmezken, görgü
tanıklarının içeride bir
çalışanın mahsur
kaldığını söylemeleri,
bölgede hareketliliği
arttırdı. Çevre
semtlerden de itfaiye
desteği alan bu yangın
hakkında yapılan
inceleme sonucunda
kundaklama şüphesi
belirirken polis,
soruşturmayı daha da
genişletti.

ARIF- Dayı... Dayı...

Nazmi dalmış bir şekilde
televizyona bakmaktadır.
Arif, Nazmi'ye dokunup...

ARİF- Dayı.

NAZMİ- Ha, efendim.

ARİF- Çayın soğudu.

NAZMİ- Siz için evladım.

Benim hiç iştahım yok.

Hatta acil tuvalete

gitmem gerekiyo.

Nazmi kalkıp tuvalete
doğru gider.

O sırada Caner içeri
girer. Eva'yla göz göze
gelirler. Caner, Nazmi'nin
sandalyesine oturup onun
çayını tek dikişte
bitirir. Moralsizdir.

ARİF- Bi sıkıntı mı var?

CANER- Yok.

Arif de ayağa kalkar.

ARİF- Şu ellerimi
yıkayıp geliyorum.

Tuvalete yönelir. Caner,
Eva'yla göz göze gelir.
Ali, Caner'e bakan Eva'nın
kolunu sert bir şekilde
sıkar.

ALİ- Önüne dön!

Eva, önüne döner. Bozuk
bir Türkçeyle
konuşmaktadır.

EVA- N'olur beni
bırakın... Bakın ben
hiçbir şey yapmadım.

ALİ- Boş boş konuşma.
Seni bırakmayacağımızı

bizden daha iyi
biliyosun.

35. LOKANTA-TUVALET KABİNİ

İÇ-GECE

Nazmi, dar bir tuvalet
kabininde küçük tuvaletini
zorlanarak yapmaya
çalışır. O sırada ağlamaya
başlar. Sesinin
duyulmaması için de ağzını
kapatır. Bir süre ağlar.
Kendini toparlar ve
gözyaşlarını siler.

36. LOKANTA-TUVALET

İÇ-GECE

İki kabinin bulunduğu bir
tuvalet... Arif, elinin
kirini suyla çıkarmaya
çalışıyordur. Tuvalet
kabininden Polat, ağzında
sigarayla çıkar. Sigarayı
aynanın önündeki bölme

koyup ellerini yıkar. O
sırada cep telefonu çalar.
Telefonunu cevaplar.

POLAT- Buyrun efendim.

(es) Yakaladık kızını

merak etmeyin. (es)

Yarına getiriyoruz. (es)

Nasıl emrederseniz. Peki

bi'şey sorcam...

Polat telefonla konuşarak
tuvaletten çıkar. Sigarasını
ayna önündeki bölmede
kalmıştır. Arif elini
yıkarken sigaraya bakar.
Derin öksürür. Sigaraya
doğru elini attığında
diğer tuvalet kabin kapısı
içeriden yumruklanmaya
başlar.

Fon- Gerilim müziği...

Arif korkar. Dış kapıyı
açmaya çalışır fakat kapı
da açılmaz. Kendini yere
bırakır ve duvara kadar
geri geri gidip sırtını
dayar. Nefes almakta
güçlük çeker. Kapı da
gittikçe daha sert
darbeler almaya başlar.
Darbeler birden kesilir. O
kabinden Nazmi çıkar.
Arif'i yerde gördüğünde
hızla yanına gider.

NAZMİ- Evlat, iyi misin?

Yüzü ter içinde kalan
Arif'i kaldırır.

NAZMİ- Gel şöyle bi
elini yüzünü yıkayalım.

Lavaboya kadar götürür.
Arif kendine gelir.

ARİF- İyiyim ben,
iyiyim.

Aynanın karşısına geçip
kendine, ardından da
lavaboya bitkin bir
şekilde bakar. Derin derin
nefes alıp vermektedir.

37. LOKANTA**İÇ-GECE**

Duygu, Nazmi, Arif ve
Caner masadalar, çaylar
içilmiş. Arif
düşüncelidir. Caner,
kaçamak bakışlarla diğer
masaya bakar.

Diğer masada Eva,
ağlayarak Ali'ye bir
şeyler anlatmaya
çalışmakta.. Polat da
lokanta dışında cep
telefonuyla konuşmakta..
Ali'nin sıkıldığı her
halinden belli..

Lokantanın camına vurup,
Polat'a tuvalete gittiği
konusunda işaret yapar,
tualete gider.

Caner'le Eva göz göze
gelirler.

EVA- (ağlayarak
fısıltıyla) Bana yardım
et! N'olur!

Caner kafasını "hayır"
anlamında sallar. Gözünü
kaçırır. Eva da etrafına
bakar. Garsonların girip
çıktığı mutfak kapısı
dikkatini çeker.

ARİF-Kalkalım.

Masadan kalkarlar. Arif,
elini cebine attığında...

NAZMİ- Bu seferlik
benden olsun.

Nazmi, parayı masaya bırakır. Lokantadan çıkmak üzerelerken Caner, Eva'nın masasına bakar. Masada Eva yok... Lokantadan çıkarlar.

Telefonu kapatan Polat, boş masayı gördüğünde hızla içeri girer.

38. ARA SOKAK

DIŞ-GECE

Fon- Gerilim müziği...

Eva olağanca gücüyle dar bir ara sokakta koşar. Sokağın yarısındayken Polat, lokantanın arka kapısından çıkıp onu kovalamaya başlar.

Sokaktan çıkan Eva taksiye biner.

EVA- Sür abi!

TAKSİCİ- Nereye
gidiyoruz?

EVA- (sinirli) Sür
diyorum sana! Sadece
sür!

Taksi, tam Polat oraya
geldiği anda hızla hareket
eder. Polat bir süre
taksinin arkasından koşar.
Eva da korku dolu gözlerle
taksinin arka camından
Polat'a bakar. Polat
yavaşlar ve durur.
Soluklanmaya başlar.

39. OTEL

DIŞ-GECE

Üç yıldızlı bir otel,
dışarıdan görünüm...

Arif, Nazmi, Caner ve
Duygu otelden içeri
girerler. Duygu'nun elinde
oyuncak ayısı...

40. OTEL-RESEPSİYON

İÇ-GECE

Arif, Nazmi, Caner ve
Duygu boş resepsiyon önüne
gelirler. Elinde oyuncak
ayısıyla Duygu, kendi
çenesini kaşır. Hırlayarak
nefes almaktadır. Arif,
zile basar. Odasından bir
otel görevlisi çıkar.

GÖREVLİ- İyi akşamlar
hoş geldiniz.

ARİF- İki oda, çift
kişilik olacak.

Otel görevlisi gerekli
işlemleri yaparken Arif de
kimliğini çıkarır.

GÖREVLİ- Kaç gün
kalacaksınız?

ARİF- Yarın sabah
erkenden çıkıyoruz.

Görevli kimliği Arif'e
uzatır.

GÖREVLİ- Gerek yok.

Arif, kimliğini cebine
koyar. Duygu ilacından bir
nefes çekmek ister. İlacı
boştur. Görevli oda
anahtarlarını çıkarır.
Birisini Arif, diğerini de
Nazmi alır.

GÖREVLİ- Yüz yirmi lira,
iki oda.

Arif, cebini karıştırır.
Bir şey bulamaz.

ARİF- (Nazmi'ye) Sende
var mı dayı ya borç
olsun.

Nazmi, cebinden çıkardığı
parayı görevliye verir.

CANER- Siz çıkın ben bi
telefon açayım.

Odalarına çıkarlar. Otel
görevlisi de odasına
girer. Caner, resepsiyon
üzerindeki telefonda
arama yapar.

CANER- (heyecanlı) Alo,
Nurcan? (es) Nurcan dur
kapatma seninle konuşmam
lazım. (es) Ne mi
istiyorum? Nurcan ben
sana deliler gibi
aşıkken kalkmış bir de
bana bu soruyu mu
soruyosun? (es)

Caner'in gözleri dolar.

Ağlamaya başlar.

CANER- (ağlayarak)

Nurcan bak bunu bana

yapma! N'olur yapma!

Seni çok seviyorum neden

beni anlamıyorsun! (es)

Sen de zamanla seversin

beni! (es) Alo! Alo!

Karşı taraf telefonu

kapatmıştır. Caner da

telefonu kapatır.

CANER- (kendi kendine)

Geliyorum! Sen istesen

de istemesen de

geliyorum!

41. BENZİN İSTASYONU-MARKET

İÇ-GECE

Mahir ve Sedat markete

girerler. Marketçi kasada

uyuklamaktadır.

SEDAT- Selamün aleyküm.

Marketçi irkilerek uyanır.

MARKETÇİ- Hoşgeldiniz,
buyrun.

Sedat, cebinden Meryem'in
evinde baktığı Arif, eşi
ve Duygu'nun bebekken
çekildikleri fotoğrafı
çıkartıp tezgaha koyar.

SEDAT- Bu elemanı
arıyoruz. Yanında da
sekiz yaşlarında bir kız
çocuğu var.

Marketçi fotoğrafı
inceler.

MARKETÇİ- Görmedim.

SEDAT- Şu an böyle
değil. Kirli sakalları

var. Böyle keşlere
benziyor.

MARKETÇİ- Malesef.

SEDAT- Arabası eski,
külüstür bir araba.

MARKETÇİ- Hah, tamam
hatırladım. Lastiği
patlamış-tı.

Fotoğrafa bir daha bakar.

MARKETÇİ- Tamam, bu o.

SEDAT- Ne zaman geldi
buraya?

MARKETÇİ- Sabah erken
saatlerde geldi.
Lastiğini değiştirip
yoluna devam etti.
Hayırdır, polis misiniz?

MAHİR- Eyvallah abicim
sağolasın. Sen bana bir
de sigara ver şurdan,
kırmızı.

Marketçi sigarayı dolaptan
alır. Okutucudan geçirir.

42. OTEL-KORİDOR

İÇ-GECE

Caner koridorda gözünün
yaşını silerek yürür. O
sırada bir odadan Eva
çıkıyor. Caner'le göz göze
gelirler. Odasına tekrar
girer.

CANER- Dur.

Kapıyı kapatır. Caner
kapısının önüne gelir.

CANER- Özür dilerim.
Yani orada sana yardım
edemedim. Aslında

etmedim desek daha doğru olur. Sadece korktum. Bulaşmak istemedim. Ama merak etme senin burda olduğunu kimseye söylemem.

Caner, odasının önüne gelip kapıyı çalar. Kapıyı Nazmi açar.

NAZMİ- Sen miydin? Ağladın mı sen, gözlerin şişmiş.

CANER- Dayı ne diyon ya, ne ağlaması.

İçeri girip kapıyı kapatır.

43. OTEL-ARIF ODA

İÇ-GECE

Arif ve Duygu otel odasındalar... Arif, açık

televizyon karşısında
uyumakta...

Duygu, yatağında uzanmış,
çok küçük ve sık bir
şekilde nefes alıp
vermektedir. Astım
krizindedir. Arif'e bakar
fakat hareket edemez.
Yanında resmi...

*Resim Detay- Kendisi,
ayısı ve annesi el ele
tutuşmuş. (eski resim)
Yeni olarak arkalarında
bir gökkuşağı...*

Komodinin üzerindeki
oyuncak ayı yere düşer.
Çıkardığı sese Arif
uyanır. Yatağında oturur.
Derin öksürür. Duygu'nun
nefes alıp verişini
dikkatini çeker.

ARİF- Duygu?

Gece lambasını açar.

Duygu'nun yanına gider.

ARİF- İlacını almadın mı?

Boş ilacını Duygu'nun ağızına tutar ve basar.

ARİF- Siktir! (Duygu'ya)
Yedeği var mı?

Duygu hareket bile edemez.

ARİF- (panik) Yedeği var mı, konuşsana!

Hızla odadan çıkar.

44. OTEL KORİDOR-RESEPSİYON-SOKAK

İÇ/DIŞ-GECE

Arif koridorda koşarak

Nazmi ve Caner'in odasının

önüne gelir. Odayı

yumruklar.

ARİF- Kalkın lan!

Birkaç vurmada sonra kapı
açılır.

NAZMİ SES- N'oldu evlat?

ARİF- (panik) Duygu'ya
bakın, geliyorum ben!

Koşmaya devam eder.
Asansöre gelir. Düğmesine
basar. Gelmeyince de
kapısına iki kere vurup
merdivenlere yönelir.

Merdivenlerden iki kat
aşağıya hızla iner.
Resepsiyona gelir.

ARİF- (bağırarak) Kimse
yok mu! Hey!

Efekt- Kapı açılma sesi...

GÖREVLİ SES- Buyrun?

ARİF- (panik) Eczane!

Nöbetçi eczane!

GÖREVLİ SES- Hemen bir

sokak-

Arif, görevli cümlesini
bitirmeden otel çıkış
kapısına koşup dışarı
çıkarm.

Sokakta nefes nefese
koşmaya başlar. Derin
öksürür ama koşmaya devam
eder. Karşısına iki kişi
çıkarm.

ARİF- (panik) Eczane

nerde!

ADAM SES- İlerde abi.

Koşmaya devam eder.
Kepenkleri indirilmiş ama

açık olan eczanenin önüne
gelir. Nefes nefese
kalmıştır.

ARİF- (panik) Kimse var
mı! Hey, kimse var mı!

Kepenklere tekme atmaya
başlar.

ARİF- (bağırarak)
Nerdesiniz lan! Nöbetçi
eczane değil mi burası!

ECZACI KADIN SES-
(sinirli) Beyefendi
aptal mısınız ne
vuruyunuz dükkanıma!

Tekmelemeyi bırakır.

ARİF- (panik) İlaç!
Astım ilacı!

ECZACI KADIN SES- Yok
size ilaç milaç, önce
insan olmayı öğrenin!

ARİF- (panik) Nereye!
(bağırarak) Hey! İlacı
ver! Kızım, kızım ölüyo
lan! Fıs fıstan ver!
Kime diyorum lan amına
koduğumun orospusu!

Tekmelemeye devam eder.

ARİF- (bağırarak) Açsana
lan kapıyı! Sikicem lan
belanı senin! Amına
koduğumun! Aç lan
kapıyı! Aç! Aç!

Tekmelemeyi bırakır. Derin
öksürmeye başlar. Bir süre
durup sadece nefes alıp
verir.

ARİF- (sakin) Bak özür
dilerim. Allah belanı
versin ki özür dilerim.
Sana yalvarıyorum,
küçücük kız nefes
alamıyo, ölüyor. N'olur.
Yalvarıyorum sana.

İçeriye bakar. Hızla
cebinden para çıkarır.
Parayı elinde poşetle
gelen eczacıya verir.

ECZACI KADIN SES- İki
tane koydum biri normal
kullandığı ama şimdi
diğerini kullanacak.
Yirmi dakika arayla üç
kez çekecek. Açılmazsa
acile götürün hemen.

Arif ilaçları kaptığı gibi
koşmaya başlar.

Sokağı yeniden koşup otele girer.

Resepsiyondan hızla geçip merdivenlere yönelir.

Hızla iki kat çıkar.

Koridorda odaya doğru koşar.

Yönetmene Not- Bu sahne baştan sona vücuda bağlı, sadece Arif gösterilecek şekilde steadicam kullanılarak çekilebilir.

45. OTEL-ARIF ODA

İÇ-GECE

Duygu yatağında kendinden geçmiş bir şekilde uzanmış halde. Caner ve Nazmi de odada, Caner ağlamakta.

Arif odaya girer. Hızla
 elindeki astım ilacını
 Duygu'nun ağzına tutar.

ARİF- (nefes nefese)

Çek.

Duygu zorla da olsa
 ilaçtan bir nefes çeker.
 Arif derin öksürür.

ARİF- Geçti, geçti

hiçbi'seyin yok artık.

Caner'i göstererek...

ARİF- (Nazmi'ye) Dayı al

şunu gözümün önünden

asabımı bozuyo!

Nazmi, Caner'in koluna
 girer.

NAZMİ- Gel, odaya

geçelim de şu burnuna

pansuman yapalım.

Gittikçe kötüye gidiyor.

Odadan çıkarlar.

ARİF- (Duygu'ya) Uyuma

sakın, yirmi dakika sonra

bir daha çekececeğim.

Arif saatine bakıp

Duygu'nun başucunda

bekler. Derin öksürür.

46. ŞEHİR GENEL

DIŞ-GÜN

Tokat'da güneşin doğuşu...

47. OTEL-NAZMİ ODA

İÇ-GÜN

Caner odada uyumakta,

burnu pamuklarla pansuman

yapılmış halde... Nazmi de

yatağında uzanmış, tavana

boş gözlerle bakar.

Caner bir anda irkilerek
uyanır.

CANER- Kalk!

O sırada Nazmi de
gözlerini kapatıp uyuyor
numarası yapar. Caner,
etrafına bakınır,
rahatlayıp doğrulur.
Yataktan kalkıp Nazmi'yi
dürterek...

CANER- Dayı kalk, sabah
oldu geç kalmayalım.

Nazmi gözlerini açar.
Caner de lavaboya girer.

48. OTEL-ARİF ODA

İÇ-GÜN

Arif, gece kaldığı
pozisyonda uyumakta...
Duygu, Arif'i dürtüp
uyandırır.

Duygu kafasını "evet"
anlamında sallar.

ARİF- Nasılsın şimdi?

İyi oldun mu?

DUYGU- Arif amca.

ARİF- Efendim.

DUYGU- Gökkuşağının
altında yetişen çiçekler
herkesi iyileştirebilir
mi?

ARİF- İyileştirir. Onlar
sihirli çiçekler.

DUYGU- O zaman bugün
gökkuşağını arayalım mı?

ARİF- N'apacan o
çiçeklerle?

DUYGU- Anneme götüreceğim.

ARİF- Olur. Ararız.

DUYGU- Sence bulur
muyuz?

ARİF- Buluruz, neden
bulmayalım ki.

49. OTO SANAYİ SİTESİ

DIŞ-GÜN

Arabada Nazmi önde, Caner
ve Duygu da arkada
oturmakta... Arif de
tamircinin yanında...

USTA- Dün dediğim gibi,
araca fazla güvenme.
Ummadık yerde yolda bi
bırakır sonra arkamdan
küfür falan etme sakın.

ARİF- Yok abicim etmem.
Ne kadar borcumuz?

USTA- Vallahi yedek
parçalar ve işçilik iki
yüz yirmi, sen iki yüz
ver yeter.

Arif, cebini karıştırır.
Arabaya, Nazmi'nin yanına
gider.

ARİF- Dayı iki yüz elli
tuttu da bende şimdi
para yok. Söz borç-

NAZMİ- İyi alıştın ha.
Paran yok bi de kalkmış
yola çıkıyosun, nerene
güveniyosan.

Nazmi cebinden çıkardığı
parayı sayar.

NAZMİ- Yüz elli, yüz
yetmiş... Bu kadar var,
iki yüz elli çok,
pazarlık et biraz.

Arif parayı alıp
tamircinin yanına gider.

ARİF- Yüz yetmiş var
burda ya, hakkını helal
et.

USTA- Helal olsun. İyi
yolculuklar.

Arif, arabaya biner.
Kontağı iki kez çevirir,
araba çalışmaz.

NAZMİ- Nasıl iş bu, git
parayı geri al yapamamış
arabayı.

ARİF- Bu araba ezelden
beri böyle. Bi çalışır,
bi çalışmaz. Eski
sahibine çekmiş ne de
olsa, o da huysuz
ihtiyarın tekiydi.

Kontağı bir kere daha
 çevirir. Araba çalışır.
 Oradan uzaklaşırlar.

50. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif, arabayı kullanmakta...

Nazmi önde, Duygu,
 Caner'le birlikte arkada,
 resmini tamamlar.

*Resim Detay- Annesi,
 oyuncak ayısı ve
 kendisinin gökkuşağı
 önünde el ele tutmuş
 resimlerinin yanına Arif'i
 çizmekte. Arif, annesiyle
 el ele tutuşmuş halde.*

Caner resme bakar. Ayıyı
 göstererek...

CANER- (alaylı) Arif
 amcan resimde var ya

neden bi tane daha
çiziyosun?

DUYGU- Bu bi kere Arif
amca değil. Bu ayı, adı
da Bobo.

CANER- (alaylı) Tamam
işte ayı, ben de onu
diyorum.

Duygu ilacından bir nefes
çeker.

NAZMİ- Güzelim kız, az
kalsın gidiyodu. Suç
kimde, sizde mi, bende
mi, hayır. Tıbbın çok
ilerlediği söyleniyo ya.
Ama kanser denen illeti
tedavi edecek etkin bir
tedavi türü hala yok.
Aidsin de öyle. Nedenini
merak ediyo musunuz?

Çünkü bazı ilaç
şirketleri kullanılan ve
hiçbir halta yaramayan
ilaçlardan milyar-larca
dolar kazanıyorlar da
ondan. Bu hastalıkların
bir anda yok olmasını
isterler mi sizce? Şunu
bi düşünün, biz şu anda
yılda milyonlarca
hastaya hiçbir işe
yaramayan o kanser
ilaçlarından satıp
hedeflerini
tutturdukları için bunu
kutlayan, partiler yapan
şirketlerden
bahsediyoruz. Şu
tezatlığa bakın.

Yol kenarında yürüyen
Eva'nın yanından hızla
geçerler. Bir tek Caner
fark edip ona bakar.

51. OTOBAN**DIŞ-GÜN**

Otoban kenarında park halinde olan arabanın yanında Caner, Duygu'yla heyecanlı bir şeyler konuşmakta...

CANER- Hadi ama çok kolay bak, ezberleyebilirsin. Ben söyleyecem sen de tekrar edecen. (melodik) Çok seviyormuş, fena aşıkılmış. Ben olmasam bir saniye yaşayamazmış...

DUYGU- Caner abi...

CANER- Efendim.

DUYGU- Sen gökkuşağı masalını biliyor musun?

CANER- Masal çocuklar
içindir. Büyükler bilmez
öyle şeyler. Hadi
dikkatini bana ver şu
tezahuratı ezberle.

Arif ve Nazmi de yolun
karşısında, haritayı açmış
incelemekteler. Nazmi
önündeki tarlaya bakar.
Yanında da valizi var.

NAZMİ- Burası mı acaba?
Heralde değildir ya, çok
ıssız burası.

ARİF- Komün hayat sürmek
isteyen sen değil
miydin?

NAZMİ- Komün de bir yere
kadar. Burası dağın başı
ya, ben burdan tarla
falan almam.

ARİF- Vallahi dayı ben yapacağımı yaptım. Seni anlaştığımız gibi buraya kadar getirdim.

NAZMİ- Ne yani beni burda mı bırakacan?

ARİF- Biz yolumuza devam etmeliyiz. Duygu'yu annesine götürmeliyim.

Beraber Caner ve Duygu'nun yanına gelirler.

ARİF- Küfürlü tezahurat mı ezberletiyon lan kıza?

CANER- Yok be ya, az biraz var küfür ama merak etme hallediyorum. Hem küfürsüz tezahurat var da biz mi öğretmedik.

DUYGU- Söyleyebilirim
isterse-niz.

CANER-Hop, hop şimdi
değil. Hepsini ezberle
ondan sonra beraber
söyleyecez.

ARİF- Dayı ayrılıyor.
Hadi vedalaşın da
yolumuza koyulalım.

Arif arabaya biner. Nazmi
de Caner'e sarılır.

CANER- Eyvallah babalık.

Ardından da Duygu'yu öper.

NAZMİ- Güzel kızım
benim. Kim ne derse
desin hayat senin
hayatın. Eğer fotoğrafçı
olmak istiyosan bu

kararının arkasında
durmalsın. Cesur ol.
Bunu söylemekten korkma.

Duygu "evet" anlamında
kafasını sallar. Caner'le
birlikte arabaya binerler.
Nazmi de onlara el sallar.

Arif arabayı defalarca
denese de çalıştıramaz.
Caner'le birlikte arabadan
inerler. Arabayı itmeye
çalışırlar fakat
zorlanırlar. Nazmi de
onları izler.

ARİF- Tamam... (Nazmi'ye)
Dayı yardım etmek ister
misin?

Nazmi gülümseyerek
yanlarına gider ve arabayı
itmelerine yardım eder.

Duygu camdan kafasını
çıkartır.

DUYGU- (Nazmi'ye)

Gitmiyosun di mi?

NAZMİ- Yok. Hem unuttun

mu daha gökkuşağını

arayacağız.

Duygu sevinip tekrar içeri
girer.

O sırada Eva da yanlarına
yürüyerek gelir.

Birbirlerine bakarak bir
süre yürürler.

52. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif, arabayı kullanmakta...

Duygu yanında, kucağında

oyuncak ayısı, emniyet

kemerini her ikisine de

takılı halde...

Eva, Caner ve Nazmi gibi
arkada, cam kenarında,
yolu dalgın bir şekilde
izler. Gözünden akan yaş
siler. Herkes ona
bakmaktadır.

EVA- Antalya'da
tanışmıştık... Ben otelde
çalışıyodum. O da
müşteriydi. O kadar
yakışıklı ve kibardı ki,
kapıldım bir şekilde
ona. Aradan bir hafta
bile geçmeden bana
evlenme teklif etti.
İşimden ayrıldım.
İstanbul'a beraber
geldik. Ben, (ağlamaklı)
ben evleneceğimizi
düşünüyordum ama onun
planları başkaymış.
Sattı beni, hem de

arkadaşlarına. Bana
günlerce...

Akan gözyaşlarını siler.

NAZMİ- Tamam kızım,
yeter bu kadar,
anlatmayabilirsin.

EVA- Kaçtım tabii ki
ordan. O gördüğünüz
adamlar da onun
adamları.

ARİF- Bu şekilde
kaçamazsın. Seni yine
yakalarlar.

EVA- Kaçmadan önce
herşeyi ayarlamıştım.
Ardahan'da kuzenimin
arkadaşı var, tır
şoförü. Beni Gürcistan'a
geçirecek. Oradan da

Rusya'ya bir yolunu
bulup geçerim.

NAZMI- Seni gtrrrz
biz ha ne dersin. Nasıl
olsa yolumuzun zeri.

Arif, dikiz aynasından
Nazmi'ye bakar. Nazmi de
bunu fark eder.

ARIF- Aslında tam da
yolumuzun üzeri değil.

EVA- Siz nereye
gidiyorsunuz?

DUYGU- Gökkuşağını
arıyoruz.

Eva, Duygu'ya bakıp
glmser.

DUYGU- Biliyon mu, onun
altında yetişen
çiçeklerin birazıyla
annemi, birazıyla da
kendimi iyileştirecem.
Kalırsa eğer sana
verebilirim.

Eva diğerlerine bakar.
Cebinden çıkardığı
sigarayı yakar.
Sigarasından bir nefes
çeker.

EVA- (alaylı) Şimdi
herkes bu saçmalık için
mi burda?

Dumanını üfler. Sigara
dumanı büyüyüp Arif'in
önünü tamamen kapatır.

53. ORMAN

DIŞ-GECE

Fon-Gerilim müziği...

Arif, ıssız ve ürkütücü
bir ormanın içinde yolunu
kaybetmiş gibi endişeyle
etrafına bakınır.
Etrafındaki sisin içinde
önünü bile görememektedir.

ARİF- (panik) Kimsin!
Benden ne istiyosun!

AZRAİL SES- Zamanı
geldiğinde..

ARİF- (panik) Ne zamanı!
Sen kimsin!

Dumanın arasından gelen
bir ışık gözlerini alır.
Işığa bakamaz ve gözlerini
kapatır.

54. SAĞLIK OCAĞI-MUAYENE ODASI

İÇ-GÜN

Arif, gözüne gelen el
feneri ışığından rahatsız
olur.

Küçük bir muayene odasında
bir doktor, onu sedyeye
oturttuğu fenerle gözüne
bakmaktadır. Stetoskopu
Arif'in ciğerlerine tutar.

DOKTOR- Derin nefes alıp
ver.

Arif, derin bir nefes
alır. Derin öksürür.

DOKTOR- Giyinebilirsin.

Doktor masasına geçer.
Arif'in akciğer filmini
inceler. Arif de gömleğini
giyer. Sedyeden inip
odadan çıkacakken...

DOKTOR- Nereye?

ARIF- Gidiyorum.

DOKTOR- Otur, biraz
konuşalım senle.

Arif, masanın önündeki
sandalyeye oturur.

DOKTOR- En son ne zaman
doktora gittin?

Arif, bir süre düşünür.

ARİF- (durgun) Eşimle
gitmiştim. Kanser de
kendisi. Beş yıl oldu
sanırsam.

DOKTOR- Ben kendin için
ne zaman gittiğini
sormuştum. Sigara
kullanıyo musun?

ARİF- Bıraktım.

DOKTOR- Öksürdüğünde
ağzından kan geliyo mu?

ARIF- Bazen.

DOKTOR- Bronşektazin olabilir. Kanser de olabilirsin ama bunu sana kesin olarak söyleyemem. Senin acil olarak akciğer hastalıkları bölümü olan bir hastaneye gitmen lazım.

Doktor, önündeki reçeteye ilaç isimlerini karalar.

DOKTOR- Ciğerlerini rahat-latacak bi'şeyler yazıyorum. Eczaneden alırsın. Ama bu ilaçlar seni iyileştirmez, sadece rahatlatır.

55. SAĞLIK OCAĞI-KORİDOR

İÇ-GÜN

Duygu, bir oturakta
oturmuş, yanındaki oturağa
da resim defterini koymuş
resim yapmakta...

*Resim Detay- Kendisi,
annesi, oyuncak ayısı ve
Arif'in yanına Nazmi'yi
çizmekte...*

Caner, Nazmi ve Eva da
koridorda duvara
sırtlarını dayamış
beklemekteler. Caner'in
burnu tedavi edilmiş,
sargılar içinde. Eva,
saatine bakar,
sabırsızdır.

EVA- Benim tıra yetişmem
lazım.

Diğerlerinin karşısına
geçer.

EVA- Beni düşündüğünüz için teşekkür ederim ama o tıra geç kalamam. Ben gidiyorum. Hem sizi de bu şekilde riske atıyorum.

NAZMİ- Sen bilirsin güzel kızım.

Eva, Duygu'nun yanına gelir.

EVA- Duygu ben gitmeliyim.

DUYGU- (üzgün) Ama beraber gökkuşağı arayacaktık.

Eva, Duygu'ya doğru eğilir.

EVA- Şöyle yapalım, topladığın çiçeklerden

Rusya'ya da gönderirsin
ha ne dersin?

Duygu kafasını "evet"
anlamında sallar.
İlacından bir nefes çeker.
Eva oradan uzaklaşır.

56. SAĞLIK OCAĞI-DANIŞMA
İÇ-GÜN

Polat ve Ali sağlık
ocağında ufak bir danışma
masası önünde durmuş,
Polat masaya Eva'nın
fotoğrafını koyar.
Fotoğrafı inceleyen
görevli kafasını "hayır"
anlamında sallar.

POLAT- Adı Eva... Son
derece tehlikelidir. İki
kişiyi öldürdü ve
buralarda olduğunu
tahmin ediyoruz.

GÖREVLİ- İnanın
hatırlamıyorum komserim.
Kimsenin yüzüne bakmam
ki ben. Belki de
gelmiştir.

POLAT- Fotoğraf kalsın.
Olur da görürsen haber
verirsin.

GÖREVLİ- Olur.

Polat cebinden kartını
çıkarıp masaya koyar.
Oradan uzaklaşır-larken
arkasını döner.

POLAT- Ha bu arada,
hastalarınızın yüzlerine
bakın. Onları dinliyor
olmanıza gerçekten de
ihtiyaçları var.

Koridordan, Eva'nın
saklandığı odanın yanından

geçerek dışarı çıkarlar.

Eva odadan kafasını

çıkartıp panikle onları

izler.

57. SAĞLIK OCAĞI ÖNÜ-OTOPARK

DIŞ-GÜN

Arif, Nazmi, Caner, elinde

oyuncak ayısı ve resim

defteriyle de Duygu, park

etmiş arabalar arasında

yürümehteler...

NAZMİ- ...sonra bir anda
kendinden geçtin.

Nefesin kesilmiş gibiydi
adeta. Arabanın

hakimiyetini kaybettin

ve yoldan çıktık.

Allahtan etrafımız

tarlaydı.

ARİF- Basit bi bayılma

işte, size hiç olmuyo

mu? Bakın bir daha

olursa böyle ortalığı
velveleye vermeye gerek
yok. Biraz bekleyin,
kendime gelirim zaten.

Arabanın yanına gelirler.
Arif cebini yoklar. Nazmi
kendi cebinden anahtarı
çıkartıp verir. Arif
arabanın kapısını açar.

ARİF- Bu arada kız
nerde?

CANER- Tıra
yetişemeyeceğini
düşündüğünden gitti.

ARİF- Haklı. Böyle
giderse hiçbir yere
yetişemeyiz zaten.

Tam arabaya bineceklerken
park halinde bir arabanın

arkasından Eva çıkar.

Yanlarına gelir.

ARİF- Gittiğini

söylediler.

EVA- Kalıyorum. Hadi şu

gökkuşağını bulalım.

Duygu'ya bakıp göz kırpar.

Duygu da gülümser. Duygu

öne, diğerleri de arkaya

biner. Eva en son,

etrafını tedirginlikle

kolaçan edip arkaya biner.

58. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Güneş yavaş yavaş

batmaktadır. Arif arabayı

kullanmakta, Duygu da önde

resmini tamamlamaktadır.

Resim Detay- Kendisi,

oyuncak ayısı, annesi,

Arif ve Nazmi'nin yanına

Eva'yı çizer...

ARIF- Duygu'nun annesi köyde. Aslında bu yolculuğa çıkış amacımız da bu. Annesini görmesini istiyorum. İnanıyorum ki o da Duygu'yu görmeyi çok istiyodur.

Caner, Arif'e doğru eğilir. Duygu'nun duymayacağı bir ses tonuyla...

CANER- Sen iyi bir babasın.

O sırada yolda askerler çevirme yapmaktadır. Arkada oturan Caner, Nazmi ve Eva panik olur fakat belli etmemeye çalışırlar. Öndeki arabayı çevirirler.

Arif'e de devam etmesi
yönünde işaret yaparlar.
Üçü de rahatlar.

Duygu herkese sırasıyla
bakar. Onlar da Duygu'ya
bakıp mutlu olmaya
çalışırlarmış gibi
gülümserler. En gerçekçi
gülümseme Duygu'nunkidir.

59. GÖL KENARI

DIŞ-GECE

Araba ıssız ve yeşillikler
içerisinde bir göl
kenarında park etmiş bir
halde...

Nazmi, aceleyle ağaçların
arasına girip tuvaletini
yapmak için uğraş verir.
Canı çok acır.

Göl kenarında da Caner ve
Eva yürümekteler...

EVA- Seni affettim.

CANER- Efendim?

EVA- Hani otel odası
kapı önünde benden özür
dilemiştin ya.

CANER- Haa, şu mevzu..
(gülümser) Küs
olmadığımıza sevindim.

Caner yerden aldığı bir
taşı göle atar. Sekmesini
izler. Her ikisi de oraya
otururlar. Bir süre gölü
izlerler.

CANER- Özledin mi
Rusya'yı?

EVA- Çok... Bilir misin
oraları, gittin mi hiç?

CANER- Yurtdışına hiç çıkmadım. Merak da etmiyorum açıkcası. O zaman sana soru, insan yaşadığı yeri niçin sever?

EVA- Bilmem.

CANER- Çünkü başka çaresi yoktur da onun için sever. Sen yaşadığın yeri seversen orası dünyanın en güzel yeridir ama dünyanın en güzel yerini sevmezsen, orası dünyanın en güzel yeri değildir biliyon mu.

Eva, etkilenmiş bir şekilde Caner'e bakar.

EVA- Senin hiç böyle bir cümle kuracağını beklemiyordum.

CANER- Neden?

EVA- Ne biliyim, seni ilk gördüğümde serserinin biri olduğunu düşünmüştüm.

CANER- Haa, o yüzden benden yardım istedin di mi?

EVA- Onların hakkından ancak sen gelirsin diye düşünmüştüm.

CANER- Şunu söyleyebilirim ki yanlış seçim yapmışsın. Dış görünüş aldatıcıdır. Bu söz aslında senaryomda

geçen bir söz biliyon
mu.

EVA- Senaryo?

CANER- Ya, söylemiyim
diyodum da senaryo
yazıyorum da ben.

EVA- Bak sen. Ne tür
yazıyon macera mı?

CANER- Komedi... Hatta bak
komik bi sahnesini
anlatayım sana. Şimdi
köye ilk televizyon
geliyo tamam mı. Orada
işte izlemek istiyorlar
ama anten çekmiyo falan.
Karıncalı böyle görüntü.
Adamın biri de çıkıyo
diyo ki ekran çok
karıncalı, heralde

ilkini beğenmiş devamını
çekmişler.

Caner gülmeye başlar. Eva
gayet ciddidir. Caner de
gülmeyi bırakır.

CANER- Ya şimdi böyle
söyleyince komik değil
de işte çekilince komik
olacak. Oyuncu da önemli
tabi.

EVA- İsmi ne olacak
peki?

CANER- İsim... Daha isim
koymadım. Düşünüyorum.

EVA- Ben koyayım
istersen. İsmi Vizontele
olsun.

Eva, kalkar. Caner'in
kafasına şakayla karışık
vurur.

EVA- (alaylı) Doğru
seçim yapmışım. Sen
serserinin tekisin.

Oradan uzaklaşır. Caner de
gülümser.

60. ARABA-GÖL KENARI

İÇ-GECE

Arif, Duygu'yu arka
koltuğa yatırır. Duygu
ilacından bir nefes çeker.
Kucağında da oyuncak ayısı
var. Arif tam arabadan
çıkacakken...

DUYGU- Arif amca.

ARİF- Efendim.

DUYGU- Senin çocuğun var
mı?

Fon- Duygusal bir müzik...

ARİF- Var.

DUYGU- Kız mı?

Arif, kafasını "evet"
anlamında sallar.

ARİF- Hem de senin
yaşlarında.

DUYGU- Bana onu anlatır
mısın?

ARİF- Neyini anlatayım
ki?

DUYGU- Anlat işte.

Arif, arka koltuğa oturup,
koltuğa uzanmış Duygu'nun
ayaklarını dizleri üzerine
alır.

ARİF- Onu uzun zamandır görmüyodum zaten. Benden çok çok uzaktaydı. Aslında bir kızım olduğunu bile unutmuştum. (boşluğa bakıp) Halanlara gelmeden hemen önce gördüm onu. Gördüğümde böyle, bi garip oldum ya. Çok büyümüş. O güzel gözlerini annesinden almış, yüreğime işledi bakışları.

Duygu'nun saçlarını okşar.

ARİF- Ona sarılmak istedim, koklamak, saçlarını okşamak. Ama yapamadım. Çünkü ben bunu hakedecek hiçbir şey yapmadım. Sorumsuzca

davrandım, iyi bir baba
olamadım.

DUYGU- Ona masal
anlatmayı dene. Çocuklar
babalarından masal
dinlemeyi severler.

ARİF- Ben, ben öyle
masal falan bilmem ki.

61. GÖL

DIŞ-GÜN

Göl üzerinde güneşin
doğuşu...

62. GÖL KENARI

DIŞ-GÜN

Göl kenarında Caner, Nazmi
ve Arif, elleriyle
gözlerini kapatmış, göle
doğru oturmaktalar. Duygu,
Eva'yla birlikte iç
çamaşırlarıyla gölde,

birbirlerine su atıp
eğlenmekteler.

NAZMİ- Duygu, masala o
kadar kendini kaptırmış
ki, gökkuşağını
bulamadığında çok
üzülecek. Bence bunun
sadece bir masal
olduğunu ona söylemen
lazım.

ARİF- Bu hiçbir zaman
olmayacak. En azından
ikimizin de ortak bir
amacı var. Bu
yolculuğumu
anlamlandıran tek şey bu
masal. Sizi bilmem ama
gökkuşağını bulacam,
bunu kızımınla beraber
yapacağız.

Arif, oradan uzaklaşır.

Caner parmakları arasından

Eva'yı izler. Duygu bunu
fark eder.

DUYGU- Yaaa, Caner abi
bakmasana!

CANER- Tamam be, nerden
de gördüysen.

Caner parmaklarını
kapatır.

63. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Nazmi ve Caner arkadan,
Arif ve Eva da yandan
zorlanarak arabayı
iterler. Uzun zamandır
itiyor oldukları için
yorgun ve terliler. Duygu
arka koltukta...

NAZMİ- (Caner'e)
Otobanlar... Sence
insanların bir yere

gitmesi için mi
yapılırlar, yoksa araba
satmak için mi evlat?
Önce otobanlar yapılır,
ardından araba
reklamları döner, o
arabayı alabilmek için
krediler verilir,
çekinceler
giderilebilmek için de
sigortalar yapılır.
Sonra da insanlara
işlerine arabalarıyla
değil de toplu taşıma
araçlarıyla gitmeleri
tavsiye edilir.
Bahaneleri ise yollarda
her zaman ya bir çalışma
ya da trafik olduğudur.
Yapılan her yeni yol
trafiği hafifletmez,
sadece daha fazla araba
satılmasına neden olur
evlat.

CANER- Dayı, iyi güzel de bunları bana neden anlatıyorsun? Benim arabam yok ki.

NAZMİ- Buna mı takıldın şimdi bi tek?

CANER- Vallahi dayı şu an duymak istediğim son şey otobanların neden yapıldığı. Benzini bitmiş bir arabayı amaçsızca itiyoruz. Benzin istasyonu belki kilometrelerce ötede... Sen kalkmış bana otoban diyosun.

NAZMİ- Siz gençler... Dünyayı anlamak yetmez değiştirmek lazım der Karl Marx... Siz daha

dünyayı anlayamıyorsunuz
bile.

CANER- (alaylı) Kar Max
kim ya baban mı?

NAZMİ- Geç dalganı, biz
senin yaşındayken
Amerikayı kovduk bu
ülkeden.

CANER- Şimdi n'apıyon?
Arkasından itekliyorsun.

NAZMİ- Nasıl yani?

CANER- İttirdiğin araba...
Amerikan arabası...

Nazmi durur. Caner de
pişkin bir şekilde
gülümser.

ARİF- Çene yapmayı
bırakın da biraz kuvvet
verin arkadan...

Nazmi tekrar itmeye
başlar. Bozulmuştur.
Zorlanarak arabayı itmeye
devam ederler.

64. BENZİN İSTASYONU

DIŞ-GÜN

Benzin istasyonunda
arabaya benzin alınmakta...

Eva, bir pompacının
yanında... Ona içinde adres
yazılı bir kağıt verir.

POMPACI- Valla abla bu
adres şehir dışında,
daha çok yolunuz var.
Tır garajını soruyosun
di mi?

EVA- Evet.

Caner, Nazmi'yle beraber
arabanın bagaj kapağı
üzerine haritayı açmış
incelerler.

POMPACI- Doğru
yoldasınız ama daha
gitmeniz lazım.

NAZMİ- Allah allah,
insan nişanlısının
köyünü bilmez mi evlat
ya?

CANER- Ya dayı neden
anlamıyon, İstanbul'da
yaşıyolardı. Ben
askerdeyken köye
taşınmışlar. Ben nerden
bileyim nerde köyü?

Arif, Duygu'yla beraber
marketten ellerinde suyla
çıkıp arabanın yanına

gelirler. Suları Nazmi,
Caner ve yanlarına gelen
Eva'ya verirler.

ARİF- N'oldu buldunuz mu
köyü?

NAZMİ- Yok, bakıyor
hala.

ARİF- Pompacılara sorun,
bilirler. Dayı sen
gelsene biraz.

Diğerlerinden ayrılıp bir
köşeye geçerler. Arif,
cebinden çıkardığı bir
deste parayı Nazmi'ye
uzatır.

NAZMİ- Bu ne evlat?

ARİF- Sana çok borç
yaptık. Geri kalanını da
söz fazlasıyla ödeyecem.

Nazmi parayı alır. Arif,
arabaya doğru yürürken...

NAZMİ- Arif.

Arif döner.

NAZMİ- Hırsızlık iyi
birşey değildir evlat.
Bunu öğrenmene sevindim.

Arif, kafasını aşağı eğer.
Nazmi yanına gelip ona
sarılır.

NAZMİ- Hadi şu oğlanı
köyüne bırakalım.

Arabaya doğru yürürler.

65. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Araba yolda gitmekte..
Güneş yavaş yavaş batar.
Sağ tarafta bulunan toprak
bir yolu geçerler.

CANER SES- Dur, dur,
dur! Sağdan girecez
heralde.

Araba acı bir frenle
durur.

ARİF SES- Heralde mi?

CANER SES- Sağdan abi.
Eminim.

Araba geri geri gelip
sağdaki toprak yola sapar.

66. KÖY

DIŞ-GECE

Uzaktan taş evlerden
oluşan bir köyün
görüntüsü...

67. KÖY EVİ ÖNÜ

DIŞ-GECE

Araba bahçeli bir köy
evinin önünde durur. Arif,
Nazmi, Caner, Duygu ve Eva
arabadan iner. Araba
çalışır haldedir.

Nazmi, dışarıda bulunan
tuvalete aceleyle girer.

Caner, Arif'e sarılır.

ARİF- Veda zamanı.

CANER- Hoşçakal abi.

Kusura bakma sana küfür
ettiğim için.

ARİF- Asıl sen kusura
bakma burnun için.

Caner, Eva'yla tokalaşır.

CANER- Bundan sonra
artık birisinden yardım
isterken daha dikkatli
olursun.

Eva, Caner'e sarılır.

EVA- Hoşçakal.

Eva'dan ayrılan Caner,
Duygu'ya sarılır.

CANER- Güzelim..

Tezahürat da yarım kaldı
ama söz kalanını da
başka zaman çalışcaz.

Caner'in gözleri dolar.

ARİF- Ağlama lan karı
gibi şimdi. Erkek
adamsın.

Caner gözlerinin yaşını
siler. Arabanın bagajından
çantasını alıp eve doğru
yürür.

68. KÖY EVİ

İÇ-GECE

Evde kına gecesi vardır.
Gelin kafası örtülü,
şarkılar söyleyen ve
etrafında dolaşan
kadınların ortasında
oturmuş bir halde...

KADINLAR- (şarkı) ...uçan
da kuşlara malum olsun,
ben annemi özledim. Hem
annemi, hem babamı, ben
köyümü özledim...

İçeri Caner girer.
Terlemiştir. Çantasından
silahını çıkarır. Silahı
geline doğru tutar. Onu
gören etrafındakiler susar
ve ona şaşkınlıkla
bakarlar. Caner'in elleri
titremektedir. Tetiğe
basıp basmamak arasında
gidip gelir. Son karar
olarak vazgeçer ve hızla
odadan çıkar.

69. KÖY EVİ ÖNÜ**DIŞ-GECE**

Eva ve Duygu arabaya
binerler. Arif de,
tuvaletini yapmaya çalışan
Nazmi'yi bekler. Derin
öksürür.

ARİF- Dayı, hadi seni
bekliyoruz.

NAZMİ SES- Öyle he
deyince de gelmiyo ki
meret.

Caner gelir. Çantasını
arabanın bagajına koyar.

ARİF- (şaşkın) N'oldu?

CANER- Gökkuşağını
bulmadan sizi bırakamam.
Duygu'ya sözüm var.

Arabaya biner. O sırada
Nazmi de arabanın yanına
gelir. Caner'i görür.

NAZMİ- N'oldu şimdi
gitmedi mi bu?

ARİF- Bin dayı bin.

Arabaya binerler. Oradan
uzaklaşırlar.

70. ARABA-KÖY YOLU

İÇ-GECE

Arif arabayı kullanmakta...
Duygu uyumuştur. Diğerleri
de bir kelime bile
konuşmazlar.

71. TEPE

DIŞ-GECE

Araba, köyü yukarıdan
gören bir tepede park
halinde...

Duygu arabada uyumakta..
Arif, Caner, Nazmi ve Eva
da arabanın üzerine
uzanmış haldeler... Gökyüzü
açık, bol yıldızlı..
Yıldızlara bakıp
konuşurlar.

CANER- Hepinizden özür
diliyorum. Size yalan
söyledim. Nurcan,
İstanbul'dan bizim
komşumuzun kızı..
Yıllarca ona platonik
aşk besleyip durdum.
Yani onunla nişanlı
falan değiliz. Ben
askere giderken aşkıma
ona ilan ettim. Tersledi
beni biliyon mu.
Evlenmeyi düşündüğü bir
erkek arkadaşı varmış.
Askerdeyken unuturum
dedim ama daha da
saplandım. Her gün

arayıp tehdit ediyodum o
çocukla evlenmemesi
için. Sonra babalarını
kaybettiler ve köye
taşındılar. Ardından da
evleneceği haberini
aldım. Askerden kaçtım
ve gerisini biliyorsunuz
işte.

Bir süre sessiz kalırlar.

NAZMİ- Aslında, benim de
sizlere söylemediğim
birşey var. Bir sahaf
sahibiyim, evet bu
bildiğiniz doğru. Ama,
ama onu sattığım
konusunda sizlere yalan
söyledim. Böyle olsun
istemiyodum, inanın
istemiyodum. Son
günlerde işler kesattı.
Dükkanı satılığa

çıkardım ilgilenen de
olmadı. Bir arkadaşım
bana dükkanıma zarar
gelirse sigortadan para
alabileceğimi söyledi.
Bu fikri nedense aklıma
yatmıştı. Onun dükkanımı
ateşe vermesine izin
verdim. Ama, ama içeride
bir çalışanın
kaldığını nerden
bilebilirdim ki... Kaçtım..
Kaçtım ama inanın onun
yaşayıp yaşamadığını
bile bilmiyorum.
Zamanında çok işkenceler
gördüm hapishanede. Bir
daha girmem, kimse beni
oraya sokamaz.

Bir süre sessiz kalırlar.

EVA- Aslında ben de size
bir itirafta bulunmak

istiyorum. Anlattıklarım tamamen doğru ama nasıl kaçtığım konusunda size yalan söyledim. Beni katil olarak bilin istemedim. Evet, o adi herif beni sattı. Onun elinden kurtulmak benim için o kadar da kolay olmadı. Günlerce uğraştım ama beni her defasında yakalıyor ve bir daha böyle bir şey yapmamam için dövüyordu. En sonunda çareyi onu ve arkadaşını öldürmekte buldum. Defalarca bıçakladım onları. Peşimdeki adamlar aslında onun adamları değil, ikisi de polis... O yüzden bir an önce ülkeden çıkmalıyım.

Bir süre sessiz kalırlar.

ARİF- Ben mi kaldım bi tek. Aslında ben de bu yolculuğa kızımı annesine götürmek için çıkmadım. Kumar borcum vardı ve arabayı alabilmem için kızımı da annesine götürmem gerekiyordu o kadar. Yani, sizin tahmin ettiğiniz gibi iyi bir baba değilim. Benim de sizden sakladığım şey bu.

NAZMİ- Sen iyi bir babasın evlat. İyi bir babasın.

Yıldızları izlemeye devam ederler.

72. HARİCİ**DIŞ-GÜN**

Tepeden, ufuktaki güneşin
doğuşu...

73. TEPE**DIŞ-GÜN**

Nazmi, ağaçların arasında
acıyla tuvaletini yapmaya
çalışır.

Arif ve Caner de arabanın
üzerinde uyanırlar. Arif,
arabanın içine bakar,
Duygu'yu göremez.

ARİF- Duygu nerde?

Etrafına bakınır.

ARİF- Duygu!

CANER- Eva da yok.

Arif panikler.

ARİF- Kaçırıldı kızımı!

(bağırarak) Duygu!

Duygu! (kendi kendine)

Allah kahretsin!

(bağırarak) Duygu!

EVA SES- Sakin ol.

Eva ve Duygu, toprak
yoldan onlara doğru
gelmektedir. Eva'nın
elinde, içinde simit olan
bir poşet var. Yanlarına
gelirler.

EVA- Yiyecek bir şeyler
almaya gittik.

Arif, Duygu'ya sarılır.

ARİF- Bir dahakine haber
verin, merak ettik.

74. ARABA-OTOBAN

İÇ-GÜN

Arif arabayı kullanmakta,
Duygu da arka koltukta
oturmuş resmini
tamamlamaktadır.

*Resim Detay- Kendisi,
oyuncak ayısı, annesi,
Arif, Eva ve Nazmi'nin
yanına Caner'i çizmekte...
Caner'in saçları uzun...*

Caner resme bakar.

CANER- Şimdi kimi
çiziyon bakalım?

DUYGU- (gülerek) Seni.

CANER- (şaşkın) Beni mi?
İyi de ben uzun saçlı
değilim ki.

DUYGU- (alaylı) Arif
amca sen ağlayınca sana
karı gibi ağlama diyo

ya. Ondan çizdim saçını
uzun.

Caner hariç herkes gülmeye
başlar.

NAZMİ- (gülerek) Afferin
Duygu, ağzının payını
verdin işte.

CANER- Bi saniye ya...
Allah allah sanki bi
ağlayan biziz. Hem her
ağlayana saç çizecekse
memlekette adam kalmaz
be.

ARİF- Kız haklı valla...
Erkek adam ağlamaz.

CANER- Sen sanki hiç
ağlamadın.

ARİF- Benim gözümden
akan bir damla yaş

görürsen eğer kendimi
öldürürüm be. Oğlum anam
hep derdi sen doğarken
bile ağlamadın diye, sen
ne diyon.

CANER- Yalana bak.

O sırada Duygu'nun
dikkatini yanlarından
geçtikleri bir lunapark
çeker. Avazı geldiğinde
tiz sesiyle çığlık atmaya
başlar. Herkes kulaklarını
tıkar.

ARİF- N'oluyor!

NAZMİ- Allahım bu ses de
nedir!

Arif arabayı durdurur.

ARİF- N'oldu ya neden
bağırıyon!

DUYGU- (panik) Arkada!

Arkada!

Arif, arabayı geri vitese
takar.

75. OTOBAN-LUNAPARK ÖNÜ	DIŞ-GÜN
--------------------------------	----------------

Araba geri geri gelip
lunaparkın önünde durur.

Arif, Duygu, Nazmi, Caner
ve Eva arabadan inip
lunaparkın girişine doğru
yürürler. Girişinde durup
tabelasına bakarlar.

*Tabela Detay- Lunaparkın
adı da logosu da
"gökkuşağı"...*

Lunapark bomboş ve terk
edilmiş bir halde... Duygu
ilacından bir nefes çeker.
Arif'in elinden tutar.

DUYGU- Arif amca, sence
çiçekleri içeride
bulabilir miyiz?

ARİF- Hadi içerde mi bi
bakalım.

İçeri girerler.

76. LUNAPARK

DIŞ-GÜN

Fon- Neşeli bir müzik...

Arif Duygu'yu, Caner de
Eva'yı çalışmayan çarpışan
arabalarında iterler.
Nazmi köşede onları izler.
Duygu, Nazmi'ye el sallar.
Arabaları birbirlerine
çarptırırlar. Duygu son
derece eğlenmektedir.

Çalışmayan gondolun en
ucunda Eva durmuş, Caner
de arkasına geçip "Titanic

filmindeki gibi" poz verirler. Arif, Nazmi ve Duygu da gondolun diğer ucunda oturmuş, yediği leblebiyi Caner'in kafasına doğru atar. Duygu da son derece neşeli, o da leblebiden alıp atmaya başlar.

Arif, Caner, Nazmi, Eva ve Duygu'nun fotoğraflarını çeker. Onu da fotoğraf çektirmesi için zorlasalar da buna karşı gelir. Çektirmez.

Çalışmayan balerinin yanına gelirler. Caner eteğinin altına bakar. Duygu da utanır ve gözünü kapatır. Arif, Caner'e şaka yollu vurur ve balerinin eteğine çıkıp

koşarak dönmeye başlarlar.
Eva'nın ayağı takılır, tam
düşmek üzereyken Caner'i
de tutar. Beraber
yuvarlanıp dururlar.
Caner, Eva'nın üzerindedir
ve dudakları birbirlerine
oldukça yakındır. Kalkıp
Eva'yı de kaldırır. O
sırada bir bekçi onlara
doğru koşarak gelir. Ondan
gülerek kaçmaya başlarlar.

77. ARABA-OTOBAN**İÇ-GÜN**

Arif arabayı kullanmakta,
Duygu ön koltukta, Caner,
Nazmi ve Eva da arka
koltuktalar...

Duygu arkasını dönüp
onlara bakar. Daha
öncekinden daha samimi bir

şekilde Duygu'ya
gülümserler.

Birden herkes anlamsızca
birbirlerine bakıp
kahkahalarla gülmeye
başlarlar.

CANER- (gülerek) Adam
fotoğraftan kaçıyo ya
ben hayatım boyunca
böyle bir model
görmedim.

ARİF- (gülerek) Sen
kendine bak lan abaza...
Adam balerinin eteği
altına baktı ya. Ne
çıkacağıını zannediyordun
lan altından mal herif.

Gülmeye devam ederler.

NAZMİ- (gülerek) Vallahi
gençler ömürsünüz ya,

ben hayatımda böyle
eğlendiğimi bilmiyorum.
Biz gençken başka şeyler
peşinde koşuyoduk.

CANER- (gülerek) Öyle
duvarlara kahrolsun
faşizm yazmaya benzemiyo
di mi? (diğerlerine)
Adam komünist ama para
da onda ha. Elimizi
cebimize atmıyoruz yemin
ediyorum.

Nazmi bozulur. Herkes
susar.

78. OTOBAN

DIŞ-GÜN

Araba otobanda

ilerlemekte...

CANER SES- N'oldu şimdi
neden bozuldu bu?

NAZMİ SES- Benle
uğraşmak hoşuna gidiyo
di mi evlat?

CANER SES- Allah Allah,
bi ben diyince mi kötü
olduk yani. Amerikan
arabası lafına bozuldun
sen biliyorum ben.

NAZMİ SES- Yok ya ne
alakası var?

79. BENZİN İSTASYONU

DIŞ-GÜN

Arif ve arkadaşlarının en
son uğradıkları benzin
istasyonuna Mahir ve
Sedat'ın arabası yanaşır.
Arabayı kullanan Mahir
camını açar, yanına bir
pompacı yanaşır.

POMPACI- Ne kadarlık
olsun abi?

MAHİR- Depoyu doldur
sen.

Pompacı, arabaya benzin
koyarken Mahir de arabadan
iner. Pompacıya Arif,
karısı ve Duygu'nun
fotoğrafını gösterir.

MAHİR- Şu fotoğraftaki
adamı gördün mü hiç
buralarda?

POMPACI- Yok abi.

MAHİR- Bunu sakallı
düşün ama.

Pompacı kafasını "hayır"
anlamında sallar. Eva'nın

adres sorduğu pompacı 2'ye
bakar.

POMPACI- Hasan, gelsene.

Pompacı 2 gelir. Fotoğrafı
ona verir. Pompacı 2
inceler.

POMPACI 2- N'olmuş?

POMPACI- Abiler
resimdeki adamı
arıyolar.

POMPACI 2- Hee, benzin
aldılar burdan.
Yanlarındaki kız bana
adres sordu.

MAHİR- Eminsin di mi bu
olduğuna?

POMPACI 2- Eminim ya,
ama kızını büyümüş. Bu
eski fotosu.

MAHİR- Yanlarındaki
kızın sorduğu adresi
yazabilir misin bana
aklındaysa?

Mahir, cebinden küçük bir
defter ve kalem çıkarır.
Pompacı 2, deftere adresi
karalarken Mahir de
arabanın içindeki Sedat'a
bakıp gülümser.

80. TARLA

DIŞ-GÜN

Uçsuz bucaksız bir
tarlanın ortasında bulunan
bir ağacın önüne araba
park etmiş halde...

Nazmi arabada uyumakta...
Arif ve Eva da arabanın
kaputuna bağdaş kurarak
oturmuş... Caner ve Duygu da

ağacın dibinde oturmuş,
hararetli bir şekilde
tezahürat söylemekte.

CANER- Bak öyle değil.
Dünya yıkılınca, can
çıkınca kadar
seninleyiz yine diyecen.
Ama çoşkulu demen lazım.

DUYGU- Tamam.

CANER- Hadi bakalım bi
daha söylüyoruz.

ARİF- Lan Duygu'ya küfür
falan öğretme sakın.

CANER- Yok be Arif abi,
halledecem ben onu sen
merak etme.

Caner ve Duygu çalışmaya
devam ederken, Arif ve Eva

aralarında konuşmaya
başlar.

EVA- Aslında Türkiye'ye
de kaçarak gelmişim.
Şimdi de kaçarak
ayrılıyorum. Üvey babam
çok kötü bir insandı.
Anneme ve bana çok kötü
davranırdı. Onun yüzünü
görmek istemediğim için
geldim buraya. Birkaç ay
önce öğrendim ki
gebermiş. Artık
rahatlıkla dönebilirim.
Sıra sende.

ARİF- Ne bende?

EVA- Anlatma sırası...

ARİF- Babamı mı
anlatayım? İnan bana
senin üvey babandan pek
bir farkı yoktu.

EVA- Yok. Duygu'nun annesini anlat. Nasıl tanıştınız?

ARİF- Benim fotoğrafımı çekmek istemesiyle oldu. O zamanlar fotoğrafçılık yapıyodu. Aradan birkaç ay geçti geçmedi kendimi nikah masasında buldum. Tabi severek evlendik. Bende ne buldu hala anlamış değilim.

EVA- Biz buna aşk diyoruz.

Arif gülümser.

ARİF- Evliliğimizin ilk yılları o kadar güzel geçti ki... Duygu olduktan sonra da hayatımız, varımız yoğumuz o oldu.

EVA- Peki ne oldu da bu hale geldiniz?

ARIF- (üzgün) Kanser olduğunu öğrendi. Göğüs kanseri... O gün birbirimize bir söz verdik. Bu hastalıkla ne olursa olsun beraber savaşıcağıktık. İlk zamanlar öyle de oldu. Ama birkaç ay sonra psikolojisi tamamen çöktü. Doktora bile gitmek istemiyodu. Ölümü adeta kabullenmiş, Duygu'yu da reddetmişti. Hayata küstü... Köye, annesinin yanına yerleşti.

EVA- Peki, sen n'aptın?

ARİF- Kaçtım.

EVA- Kaçtın mı?

Arif "evet" anlamında
kafasını sallar.

ARİF- Onu zayıflıkla
suçladım ama şimdi
anlıyorum ki ben daha
zayıfmışım. Onu
anlayamamışım. Tekrar
savaşa çekmeliydim ama
yapamadım. Belki de
ölmesinin onun için
kurtuluş olacağını
düşünüyordum. Birkaç
sene önce kanseri
yendiğini duymuştum. Ama
yeniden nüksetmiş illet.
Olan da Duygu'ya oldu
işte. Kız beni öldü
sanıyor. Bilse heralde
ömür boyu konuşmaz

onlara yaptıklarım
yüzünden.

Arif kafasını öne eğer.

Eva da elini omzuna atar.

ARİF- Ama hatamı
anladım. Ona her daim
destek olmalıydım. Köye
varınca ilk işim ondan
özür dilemek olacak.
Hepsi benim yüzümden,
biliyorum.

EVA- İnan bana bu çok
iyi bir başlangıç olur.
İkiniz, belki yeniden
başlarsınız.

ARİF- Sanmıyorum. Zaten
ondan tek bir isteğim
olacak. Beni affetsin, o
bana yeter.

81. ARABA-OTOBAN**İÇ-GÜN**

Arif arabayı kullanmakta,
yanında Nazmi oturmakta..
Arka koltukta da Eva,
Caner ve Duygu yan yana
oturmaktalar.

CANER- Hadi başlıyoruz.

Üç, iki, bir...

Caner alkışla tezahürata
eşlik eder.

Tezahürat- Ebedi Eyüp

Sultanlılar Çok

Seviyormuş...

CANER VE DUYGU-

(melodik) Çok

seviyormuş, fena

aşıkmiş. Ben olmasam bir

saniye yaşayamazmış.

Benmişim onun için

hayatın anlamı. At

yalanı öpeyim ulan

inananı. Bir mesaj attı,
 ya semtin ya ben! Karar
 verip cevap yazacaktım
 hemen! Hadi ordan lan
 seni sümüklü! Sen kimsin
 ki terkedeceğim
 Eyüp'ümü!

CANER- Hadi ya destek
 verin!

Diğerleri de alkışla
 destek verirler. Son
 derece eğlenirler.

CANER VE DUYGU-

(melodik) İstemem esmer
 ne de kumralı. Bizim
 sevdamızın rengi eflatun
 sarı. Sizlerin olsun,
 alın dünyanın malı.
 Yeter bize
 Eyüpsultanımızın adı.

82. OTOBAN**DIŞ-GECE**

Araba otobanda ilerler.

Güneş batmak üzere...

CANER VE DUYGU SES-

(melodik) Yok oluncaya,

Dünya yıkılincaya, can

çıkıncaya kadar

seninleyiz yine.

Farketmez ölüm, sonrası

bile.Beraberiz

EyüpSultan'ım her

şekilde...

83. TIR ALANI -GARAJ**DIŞ-GECE**

Araba, tırların peşi sıra

dizili olduğu açık bir

garaja girip durur.

İçinden Arif, Caner, Nazmi

ve Eva iner. Duygu arka

koltukta uyumakta...

Arif etrafına bakınır.

ARİF- N'erde bu şoför?

Arasanıza nerdeymiş.

Herkes Arif'e bakar.

ARİF- Kimsede telefon

yok mu şimdi? Çok güzel.

Eva bir tırın kasasının
kapağını açan bir tır
şoförünü görür.

EVA- İşte orda.

Eva, şoförün yanına gider.
Diğerleri de uzaktan onu
izler.

ŞOFÖR- Eva nerde kaldın,
gündüz gelecektin?

EVA- Biraz aksaklık
oldu.

ŞOFÖR- Birazdan
gidiyodum ben de, tam
zamanında geldin.

Şoför, Arif, Caner ve
Nazmi'ye bakar.

ŞOFÖR- Bunlar kim? Bak
kuzenine söylediğim
gibi, sadece seni
götürebilirim.

EVA- Merak etme. Onlar
gelmeyecek. Benim
arkadaşlar onlar.
Uğurlamaya geldiler
beni.

ŞOFÖR- İyi, vedalaşın da
yola çıkalım hemen.

Şoför tırın lastiklerini
kontrol etmeye başlar. Eva
da diğerlerinin yanına
gider.

NAZMİ- N'oldu kızım bir sorun yok di mi?

EVA- Yok, yok.
Gidiyorum.. Vedalaşalım mı?

Eva, Nazmi'ye sarılır.
Ardından da Arif'e sarılır.

EVA- Duygu'yu benim yerime öp.

ARİF- Öperim. İyi yolculuklar.

Sarılma sırası Caner'e geldiğinde Arif, Nazmi'ye hafifçe dirsek atar.
Oradan uzaklaşırlar.

CANER- Eee buraya kadarmış.

EVA- Seni tanıdığıma çok mutlu oldum.

CANER- Ihh, memnun oldum derler.

EVA- (gölümser) Memnun oldum. Bana yaz olur mu, unutma beni.

CANER- Seni hiç unutmayacam. Bundan emin olabilirsin.

Eva, Caner'e sarılır.

Duygulanmıştır.

EVA- Eğer Rusya'da başım belaya girerse, inan bana yine yardım isteyeceğim kişi sen olacaksın.

CANER- (gölümser) Teşekkür ederim. Ben

aslında sana birşey
söyleyecektim.

Eva parmağıyla Caner'in
dudaklarını kapatır.

EVA- Söyleme. N'olur
söyleme. Ben gidiyorum.
Kendine çok iyi bak.

Eva, tır şoförünün yanına
gider. Caner de üzülerek
oradan ayrılır.

Tır şoförü son lastik
kontrolünü de yaparken Eva
yanına gelir.

ŞOFÖR- Bitti mi? Hadi
gel.

Tırın arka kasasına Eva'yı
sokar. Tam kapıyı Eva'nın
üzerine kapatacakken Mahir
ve Sedat şoförün yanına
gelir.

MAHİR- Pardon bilader?

Fon- Gerilim müziği...

Arif, eşi ve Duygu'nun
fotoğrafını şoföre
gösterir.

MAHİR- Şu fotoğraftaki
adamı gördün mü hiç
buralarda?

Şoför bakar, kafasını
"hayır" anlamında sallar.

EVA- Ben de bakayım.

Eva'ya da fotoğrafı
gösterirler.

EVA- Yok, ben de
görmedim.

SEDAT- Eyvallah bacım.

Oradan uzaklaşırlar. Eva
düşünceli bir hale
bürünür. Şoför tam kapıyı
üzerine kapatacakken...

EVA- Dur! Kusura bakma
gelemem. Teşekkür ederim
ama gelemem.

Tır kasasından inip
koşarak oradan uzaklaşır.
Şoför arkasından
bakakalır.

84. TIR ALANI-ÇAY BAHÇESİ

DIŞ-GECE

Arif ve Nazmi bir çay
bahçesinde hasırdan
taburelere oturmuşlar.
Garson önlerine çay koyup
uzaklaşır. Yanlarına Caner
gelip oturur. Oldukça
üzgün...

ARİF- Söyledin mi lan?

Caner "hayır" anlamında
kafasını sallar. Eva
koşarak yanlarına gelir.

EVA- (panik) Arif! Arif!

Şaşkınlıkla ayağa
kalkarlar.

ARİF- N'oldu?

EVA- (panik) Seni
arıyorlar! Buldular
izini!

Fon- Gerilim müziği...

ARİF- (panik) Duygu!

Arif koşmaya başlar.
Diğerleri de onu izler.

85. TIR ALANI-GARAJ

DIŞ-GECE

Fon- Gerilim müziği devam...

Arif önde, Caner, Nazmi ve
Eva da arkada koşarak
arabalarının yanına
gelirler. Arif panikle
arabaya bakar. İçeride
Duygu'yu göremez.

ARİF- (bağırarak) Duygu!

Duygu!

Mahir ve Sedat tırların
arasından, önlerinde
Duygu'yla çıkarlar.
Ellerinde de silah var.
Arif onları gördüğünde...

ARİF- (sinirli) Lan,

bırakın o kızı yoksa

anam avradım olsun ki!

Arif tam üzerlerine
yürüyecekken Mahir
silahını Duygu'nun omzuna
dayar. Nazmi, Arif'i
kolundan tutar.

NAZMÎ- Arif, yapma.

MAHİR- Eee Arif efendi,
seni bulamayacağımızı mı
sandın ha!

SEDAT- Kaç kaç nereye
kadar. Abi sana demedi
mi borcunu ertesi gün
getireceksin diye. Bak
kaç gün geçti, faiz de
bindi üzerine.

ARİF- Kızı bırakın,
borcu konuşalım.

Mahir, buruşuk bir kağıt
parçasını önlerine doğru
atar.

MAHİR- Parayı
getireceğin adres
kağıtta yazılı. Yarın
son. Ya faiziyle

birlikte borcun olan üç
yüz elli bini
getirirsin, ya da
Duygu'yu unut.

Duygu çenesini kaşır. Onu
iteleyerek arabalarına
bindirip oradan
uzaklaşırlar. Arif, yere
diz çöker. Öylece
arkalarından bakakalır.

86. ARAZİ**DIŞ-GECE**

Arif, Nazmi, Caner ve Eva
boş bir arazide yanan bir
ateşin etrafında
oturmuşlar. Ortamda derin
bir sessizlik hakim. Arif,
elinde Duygu'nun astım
ilacını çevirir. Yanında
da onlar gibi oturmuş
halde oyuncak ayı...

EVA- Eğer beni bırakmaya gelmeseydiniz onlar da sizi bulamayacaktı.

ARİF- Saçmalama, nereye gidersek gidelim bulacaklardı zaten.

NAZMİ- Parayı yarına kadar bulamayacağımıza göre bir plan yapsak iyi olacak.

CANER- Polise mi gitsek?

NAZMİ- Sen kimsin diye sorduklarında asker kaçacağıym mı dicen? Eva'yla benim de katil olduğumuzu söylersin.

Caner, kalkıp bir hışımla arabaya doğru gider.
Bagajı açıp çantasını

kariştırır. Elinde silahla
yanlarına gelir.

CANER- (sinirli) O zaman
B planına geçiyoruz.

NAZMİ- O silah da ne
evlat, sen kafayı mı
yedin? Duygu'yu
tehlikeye atamayız.

ARİF- (bitkin) Kızım
zaten tehlikede... Dua
edin de bu akşam
tıkanmasın. İlacını
alamazsa sabahı göremez.

CANER- Allah korusun.

ARİF- Ne zamandır
yoldayız, yaptığı resmi
yeni gördüm. Hepimizi
izmiş. Gökkuşağının
altındayız. Sanki bir
aile gibi... Daha babası

olduğumu bile bilmiyor.
Onu canım pahasına da
olsa kurtarmalı-yım.

Eva ayağa kalkar. Üzerini
temizler.

EVA- Siz hiç merak
etmeyin. Benim bir
planım var. Benim
yüzümden oldu, halletmek
de bana düşer. Yarın
saat dokuzda dedikleri
yerde buluşalım.

Caner de ayağa kalkar.

CANER- Nereye gidiyosun?

EVA- Yarın görürsün.
Sakın peşimden gelmeyin.

Eva, oradan uzaklaşır.
Arkasından bakakalırlar.

87. ARDAHAN GENEL**DIŞ-GÜN**

Ardahan şehri üzerinde
güneşin doğuşu...

88. ESKİ FABRİKA ÖNÜ**DIŞ-GÜN**

Terkedilmiş, sıvaları
dökük, eski bir fabrika...
Etrafta kimseler yok...

Arif'in kullandığı araba
fabrika önüne yanaşır. Ana
yol, arabanın arkasında
kalacak şekilde...

Arif, Nazmi ve Caner
inerler. Caner saatine
bakar.

ARİF- Ne kadar zamanımız
var?

CANER- On dakika abi.

Beklemeye başlarlar.

89. ESKİ FABRİKA

İÇ-GÜN

İçi molozlarla dolu yarı
yıkık fabrikada Sedat,
Duygu'yu elleri arkaya
gelecek şekilde oturduğu
sandalye üzerine bağlar.
Duygu hırıltıyla nefes
almaktadır. Kendinden
geçmek üzeredir. Mahir
saatine bakar.

MAHİR- On dakkaları var.

Şu kızın ağzını da
bağla, nefes alıp
verişine bile
dayanamıyorum.

Sedat, Duygu'nun ağzını
bir bez parçasıyla bağlar.

Efekt- Gök gürlemesi...

MAHİR- Bi bu eksikti.

Yaz günü yağmur...

90. HARİCİ-GÖKYÜZÜ

Gökyüzünde siyah bulutlar,
hava gürlemekte.

91. CADDE

DIŞ-GÜN

Hava kapalı, hafiften
yağmur çiseler.

Eva, işlek olan caddede
sabırsızlıkla volta atar,
bir yandan da saatine
bakar.

Polat'ın kullandığı araba
acı bir fren sesiyle
Eva'nın önünde durur.
İçinden Polat ve Ali iner.
Eva'yı arabaya yüz üstü
yaslayıp ellerini arkadan
kelepçelerler. Arabanın

arkasına sokup hızla
oradan uzaklaşırlar.

92. ESKİ FABRİKA ÖNÜ

DIŞ-GÜN

Hava yağmurlu... Arif,
sabırsız bir şekilde
saatine bakıp volta atar.
Nazmi ve Caner de endişeli
gözlerle onu izler. Arif
birden karar değiştirip
arabaya yönelir. Bagajını
açıp Caner'in çantasını
karıştırır. Tam silahı
çıkardığı sırada Nazmi ve
Caner yanına gelir.

NAZMİ- Arif, yapma.

ARİF- Nazmi dayı, yapmam
lazım! Geciktik! Bu
adamların acıması yok!

NAZMİ- İşeri daha da
kötü yapacaksın.

ARİF- İnan bana bundan
daha kötüsü olamaz.

Arif, elinde silahla,
sıvaları dökülmüş, harabe
halindeki fabrikanın uzun
ve ince koridorundan içeri
girer.

93. ESKİ FABRİKA

İÇ-GÜN

Arif, molozların arasından
yürür. Etrafına dikkatli
bakışlar atar,
tedirgindir. Önündeki
kolonun arkasından bir
anda Mahir çıkar. Arif
silahını Mahir'e
doğrultur.

MAHİR- Böyle birşey
yapacağını düşünmüştüm
ama silah, biraz ağır
oldu be Arif.

ARİF- (sinirli) Kızım
nerde!

MAHİR- İzle beni.

Mahir yürür, Arif de onu
arkadan, mesafeyi
koruyarak takip eder.

Bir köşeyi döndüklerinde
sandalyede Duygu, yanında
da yerde oturan Nazmi ve
Caner'i görür. Sedat,
onların arkasında,
elindeki silahı onlara
doğrultmuş bir halde...

Fon- Gerilim müziği...

MAHİR- İşte kızın. Aaa,
bak arkadaşların da
yanındaymış.

Arif, cebinden Duygu'nun
önceki krizinde kullandığı
astım ilacını çıkarır.

ARİF- Bu ilacı verelim
sonra parayı konuşuruz.

MAHİR- Olmaz. Parayı
almadan hiçbir şey
olmaz.

ARİF- (panik) Bakın...
Tamam haklısınız size
borcum var ve ne olursa
olsun ödeyecem ama kız
astım hastası, nefes
alamıyor.

Mahir, cebinden silahı
çıkartıp Arif'e tutar.

MAHİR- (bağırarak) Bana
ne lan kıزدan! Bana ne!
Paramızı ver yoksa
hepinizi öldürürüm lan
burda!

94. ESKİ FABRİKA ÖNÜ**DIŞ-GÜN**

Hava yağmurlu... Fabrika
 önüne Polat, Ali ve
 Eva'nın aracı yanaşır.
 Arif'in arabasının gerisi
 ve çaprazında kalır.

İçinden Polat ve Ali iner.
 Eva'nın elleri arkadan
 kelepçeli... Ali arabanın
 kapılarını kitler.
 Silahlarını çıkarıp
 fabrikaya girerler.

95. ESKİ FABRİKA**İÇ-GÜN**

Fon- Gerilim müziği devam...

Duygu sandalyede, yanında
 da diz çömuş halde Arif,
 Nazmi ve Caner... Mahir ve

Sedat karşılarında
durmuşlar.

MAHİR- Eee madem parayı
getirmediniz, biz de
tahsilata başlayalım o
zaman. Önce kimden
başlasak acaba?

Mahir sigarasını yakar.
Duygu'nun da gözleri yavaş
yavaş kaymaya başlar.

ARİF- (Duygu'ya panik)
Duygu, sana söylemek
istediğim çok önemli
birşey var. Beni dinle
şimdi.

Mahir, Arif'in yanına
gelir.

MAHİR- Neymiş bakalım o
söylemek istediğin şey?
Söyle, biz de duyalım.

Sigarasından bir nefes
 çekip Arif'in suratına
 doğru üfler.

Bütün fabrikayı bir anda
 sis bulutu kaplar. Herkes
 bir anda kaybolmuş, bir
 tek Arif diz üstü bir
 şekilde kalmıştır.

ARİF- (panik) Nereye
 gittiniz! Duygu!

*Fon- Gerilim müziği
 artarak...*

Kolonların arasından uzun,
 siyah cübbesiyle Azrail
 çıkar. Arif'e doğru adım
 atmaya başlar. Arif, her
 adımında daha da korkar.
 Yüzü karanlıkta,
 gözükmemekte... Arif'in
 önüne kadar gelip ona
 doğru eğilir.

AZRAİL- Zamanı geldi.

ARİF- (zorlanarak) Şimdi
değil!

Arif, zorlanarak ayağa
kalkmaya çalışır. Yere
düşer.

NAZMİ SES- Arif! Arif!

ARİF- (kararlı) Şimdi
değil!

Arif kendine gelir.
Etrafına bakar. Nazmi,
yerdeyken onu dürtüp
kendine getirmiştir. Polat
ve Ali, yerde yüzüstü
yatırdıkları Mahir ve
Sedat'ı kelepçelerler.
Caner de Duygu'nun
ağzındaki bezi çıkarıp,
ellerini çözer. Duygu
bayılır.

ARİF- (bağırarak) Duygu!

96. ESKİ FABRİKA ÖNÜ

DIŞ-GÜN

Fon- Piyano ağırlıklı

duygusal bir müzik... Örnek-

Adele-Someone Like You...

Fabrikanın çıkışa açılan
uzun koridoru...

Arif, kucağında Duygu'yla
koridora girip çıkışa
doğru koşmaya başlar.

Fabrikadan çıkar. Hava
yağmurlu... Arabanın arka
koltuğuna Duygu'yu
yatırır. Kendi de şoför
tarafından tutarak arabayı
geri geri itmeye çalışır.
Ayağı yerdeki çamura
batar. Araba yerinden
kıpırdamaz. Arabaya biner.

*Yönetmene not- Sahne slow
motion çekilebilir.*

97. ARABA-ESKİ FABRİKA ÖNÜ

İÇ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Arif anahtarı döndürür.

Araba çalışmaz.

Sakinliğini korumaya

çalışmaktadır fakat panik

anı sesine yansır.

ARİF- Geçti, dayan bak
birazdan hastaneye
gidecez.

Arif anahtarı bir kez daha
döndürür. Araba çalışmaz.

ARİF-Duygu nefes
al!Birazdan çalışacak.

Arif anahtarı döndürür,
araba çalışmaz. Sinirle

direksiyona vurur.

Gözlerini kapatır.

ARİF- Sana yalvarıyorum,
n'olur çalış... N'olur...

Anahtarı bir kez daha
çevirir. Araba çalışır.

ARİF- (gülerek) İşte,
çalıştı. Gidiyoruz.

Arabayı geri vitese atar.
Arkaya dönüp geri geri
arabayı yola çıkarmaya
çalışır. Bir taraftan da
Duygu'ya bakar. Duygu
hareketsiz, çok kısa ve
sık nefes alıp
vermektedir.

ARİF- Gidiyoruz bak!
Birazdan hastanedeyiz!
Nefes al!

Arabanın motorunun sağ
tarafından duman çıkmaya

başlar. Arif arkası dönük
olduğu için dumanı görmez.
Araba bir anda durur. Arif
önünü döndüğünde arabanın
ön tarafını tamamen duman
kaplar. Direksiyonu iki
eliyle sıkar, çaresiz
görünmektedir.

Kafasını sol taraftaki
arabaya çevirir. Eva,
arabada ona bakmakta ve
ağlamaktadır. Gözleriyle
yolu göstermeye
çalışıyordur. Arif
arabadan bir hışımla inip
Duygu'yu kucağına alır.

98. YOL**DIŞ-GÜN**

Fon- Duygusal müzik devam...

Arif, kucağında Duygu'yla
yola çıkar. Sağına soluna

bakar. Hiç araba
geçmemektedir. Yol
ortasında koşmaya başlar.

99. ESKİ FABRİKA ÖNÜ

DIŞ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Nazmi ve Caner fabrikadan
koşarak çıkarlar. Yolda
kucağında Duygu'yla
koşmakta olan Arif'i
görürler. Ona doğru
koşmaya başlarlar.

Caner, Eva'nın içinde
bulunduğu arabanın
yanından geçerken onu
görüp durur. Kapıyı açmaya
çalışır, açamaz. Eva
kafasını "hayır" anlamında
sallar. Caner, elini cama
dayar ve bir süre Eva'ya
bakar. Ardından da

Nazmi'nin peşine koşmaya
devam eder.

100. YOL

DIŞ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Yağmur kesilir. Arif,
yolda bütün gücüyle
koşmaktadır. Derin
öksürür. Yorulmuştur ve
nefes almakta güçlük
çeker. Durur. Yere düzleri
üzerine çöker. Duygu'yu da
yere sırtüstü bırakır.

ARİF- (nefes nefese)

Dayan! Biraz daha dayan!

Nefes al!

Duygu, bir şeyler
söylemeye çalışır fakat
sesini duyuramaz. Arif,
ona doğru eğilir.

DUYGU- Masal.

ARİF- Masal? Doğru
masal... Bütün krallık
gökkuşağını aramaya
başlamış. Ama bir türlü
bulamamışlar. Zaman da
daralıyomuş. Sonra,
sonra, bir delikanlı
gökkuşağının yerini
bildiğini söylemiş.

Arif'in sesi titremeye
başlar.

ARİF- Prensese
çiçeklerden getirecekmiş
ama tek bir şartı
varmış... Prensesele
evlenmek... Ertesi gün...
Ertesi gün...

Kendini ağlamamak için zor
tutar. Gözünden yaşlar

boşalmaya başlar. Hıçkıra
hıçkıra ağlamaya başlar.

Nazmi de arkada ağlar.
Caner koşarak yanlarına
gelir. Tam Arif'e doğru
gidecekken Nazmi onu
kolundan tutar. Caner,
Nazmi'ye sarılıp ağlar.

ARİF- (ağlayarak) Gitme!

Beni bırakma! Nefes al,
n'olur nefes al!

O sırada Duygu hafifçe
gözlerini açar. İleride
gördüğü şeye doğru bakar.
Gülümser. Duygu'yu izleyen
Arif de o yöne kafasını
çevirir.

Uçsuz bucaksız bir
arazinin üzerinde bir
gökkuşağı belirmiş
vaziyette... Arazinin

belirli yerlerinde de
çiçekler var.

Arif bir taraftan güler,
diğer taraftan da ağlar.

ARİF- (ağlayarak)

Kurtuldun! Bak bulduk

işte!

Nazmi ve Caner, yoldan
geçen bir pikap kamyonetin
önüne atlayarak onu
durdururlar.

101. HASTANE ACİL SERVİS-KORİDOR

İÇ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Arif, kucağında Duygu'yla
acil servise girer. Duygu
baygın bir halde... Nazmi ve
Caner de arkasında onu
izler.

ARİF- (bağırarak) Yardım
edin! Doktor!

Servis kapısından bir
doktor çıkar.

DOKTOR- Hemen içeri!

Servisten içeri girerler.

102. HASTANE ACİL SERVİS-MÜDAHALE ODASI

İÇ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Acil müdahale odasına
Arif, Duygu'yu sokar,
sedyeye yatırır. İçeri bir
doktor ve iki hemşire
girer.

DOKTOR- (Arif'e) Nesi
var!

ARİF- Astım hastası-

DOKTOR- Kaç yaşında?

ARİF- Sekiz-

DOKTOR- (Hemşire 1'e)

Damar yolunu açın. Dört litreden oksijen gidecek şekilde.

Hemşire 1 gerekli işlemleri yaparken, Doktor da Duygu'nun akciğerini ve solunumunu dinler.

ARİF- Nefes alıyo mu?

Hemşire 2, Arif'in kolundan tutar.

HEMŞİRE 2- Sizi dışarı alalım buyrun.

Arif'i dışarı çıkarır.
Hemşire 1, Duygu'ya oksijen maskesi takar.

DOKTOR- (Hemşire 1'e)
Kırk miligram steroid
ayvi...

Doktor, Duygu'nun kalbini
dinler.

DOKTOR- (Hemşire 2'ye)
Solunum aresti, mavi kod
verin!

Hemşire 2 hızla telefon
açar.

HEMŞİRE 2- (telefona)
Çocuk acilde mavi kod..

Doktor o sırada Duygu'nun
maskesini çıkarıp hava
yolunu açar. Bir yandan da
kalbini dinleyip kalp
masajına başlar.

İçeri iki anesteziist
girer. Duygu'ya boğazından

hortum takarlar. O sırada
doktor...

DOKTOR- (anesteziistlere)

Hasta sekiz yaşında,
astım hastası. Solunum
aresti ile geldi.

Kardiyak arrest gelişti.

(hemşire 1'e) Adrenalin

yapalım. (hemşire 2'ye)

Hastayı monitörize

edelim.

Hemşire 1, Duygu'ya aşı
yaparken, hemşire 2 de
ritim cihazı kablolarını
Duygu'ya bağlar. Doktor
kalp masajı yapar, durup
monitörde ritim alıp
almadığına bakar. Ritim
alamadığı için de masaja
devam eder.

DOKTOR- (Duygu'ya) Hadi

kızım! Hadi!

Son olarak masajı yapar.
 Bırakıp monitöre bakar.
 Düz ve sabit olan ritim
 çizgisine bakarlar. Doktor
 üzgün bir şekilde kafasını
 iki yana sallar. Tam o
 sırada ritim çizgisi bir
 anda hareketlenir. Odadaki
 herkes sevinir.

DOKTOR- (Duygu'ya)

Aferin sana. Aferin.

103. HASTANE ACİL SERVİS-KORİDOR

İÇ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Arif heyecanlı bir şekilde
 volta atar. Nazmi ve Caner
 de oturmuş, beklemekteler.

Odadan doktor çıkar. Arif
 koşarak onun yanına gelir.

DOKTOR- Hastamız iyi

durumda.

Arif, Nazmi ve Caner
 sevinerek birbirlerine
 sarılırlar. Koridorda
 sevinç çığlıkları
 yankılanır.

104. TEPE

DIŞ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Arif ve Duygu manzaralı
 bir tepede oturmakta ve
 manzarayı izlemektedirler.
 Duygu'nun elinde
 gökkuşağının altında
 gördükleri kır çiçekleri...

ARİF- Duygu, şey, sana
 birşey söylemem lazım.

Duygu, Arif'e dönüp
 bekler.

ARİF- Şey, nasıl
 söyleyeceğimi bilmiyorum

ama, ben... Ben bunu sana
daha önce söylemeliydim..
Duygu ben senin babanım.

Duygu gülümser.

DUYGU- Biliyorum ki.

ARİF- (şaşkın) Nasıl
yani? Başından beri
biliyo muydun?

Duygu kafasını "evet"
anlamında sallar.

ARİF- Neden söylemedin
peki?

DUYGU- Senin söylemeni
bekledim.

ARİF- Sana annene çok
fazla benzediğini
söylemiş miydin?

Duygu kafasını "evet"
anlamında sallar. Aynı
anda birbirlerine
sarılırlar. Arif,
Duygu'nun saçlarını
okşayıp koklar.

ARİF- Kızım benim. Güzel
kızım. Canım kızım.

DUYGU- (çekingen) Baba?

ARİF- Efendim bi'tanem.

DUYGU- Sana bi'sey
söylicem ama kızmayacan.

ARİF- Kızmam.

DUYGU- Söz mü?

ARİF- Söz.

DUYGU- (çekinerek) Ben,
ben doktor olmak

istemiyorum. Fotoğrafçı
olmak istiyorum.

Arif'in gözleri bir
noktaya odaklanır.

105. ARIF EV-YATAK ODASI- (FLASHBACK)

İÇ-GÜN

Fon- Duygusal müzik devam...

Arif, düzgün olan yatak
odasında yatakta karısını
gıdıklamakta... Genç
gösterir, sakalları yok,
üzerinde iç çamaşırları
var. Karısı da gülerek
onun fotoğraflarını çeker.
Onun da üzerinde iç
çamaşırları var. Arif her
defasında gülümseyerek
kameraya poz verir.
Eğlenirler.

106. TEPE**DIŞ-GÜN**

Fon- Duygusal müzik devam...

Sahne kaldığı yerden devam eder... Arif'in gözünden bir damla yaş dökülür.

ARİF- (yumuşak bir ses tonuyla) Olmaz. Sen doktor olacaksın. Anneni iyileştire-ceksin, babana bakacaksın.

DUYGU- Peki o zaman senin fotoğraflarını çekebilir miyim?

ARİF- Tabii ki, çekebilirsin. İstediyin kadar çekebilirsin. Hadi kalkalım. Saçlarını da örelim bir güzel, annen seni güzel görsün.

Ayağa kalkarlar. Duygu,
 Arif'in elini tutar.
 Birbirlerine bakıp
 gülümserler.

107. KÖY EVİ ÖNÜ

DIŞ-GÜN

Duygu, Arif'in yanında,
 tek katlı bir köy evinin
 de kapısı önünde
 beklemekte... Saçları örülü
 halde... Arif'in de
 sakalları kesilmiş halde...

ARİF- Annene sürpriz
 olsun, sen burda bekle,
 ben onu alıp çıkacam.

Duygu kafasını "evet"
 anlamında sallar. Arif
 içeri girer. Duygu da
 ilacından bir nefes çeker.
 Heyecanlı bir şekilde
 kapıya bakar. Arkasını
 dönüp arabanın yanında

bekleyen Nazmi ve Caner'e
bakar. Onlar da el
işaretleriyle ona destek
verir.

O sırada Arif, evden
çıkarak. Hiçbir Şey
söylemeden Duygu'yu da
elinden tutarak arabaya
doğru yürümeye başlar.

DUYGU- Annem nerde?

ARIF- Burda değilmiş.
Yanına gidiyoruz.

Arabaya binerler.

108. MEZARLIK

DIŞ-GÜN

Araba mezarlık yolunda
durur. Arabadan ellerinde
kır çiçeğiyle inen Duygu,
mezarlığa bakar. Yanına da
Arif gelir. Caner ve Nazmi

de arabadan indikleri
yerde olanları izlerler.

Arif, eliyle hafifçe
Duygu'yu iter. Duygu da
yeni gömüldüğü belli olan
annesinin mezarına gider.
Mezarın üzerine kır
çiçeklerini koyar ve
toprak birikintisini
eliyle dürter. Bunu gören
Caner, Nazmi ve Duygu'nun
birkaç adım gerisinde
bekleyen Arif duygulanır.

Duygu, Arif'in yanına
gidip, elini tutar ve onu
da mezarın başına getirir.
Arif, eğilip karısının
mezarının toprağıyla
oynar.

ARİF- Özür dilerim.

Umarım beni affedersin.

Cebinden iki iskambil
kağıdı çıkarıp mezarlığa
bırakır.

*Kağıt Detay- Kupa kız ve
maça papaz...*

Duygu'nun elinden tutarak,
Nazmi ve Caner'in yanına
gelir.

ARİF- (Nazmi'ye)

Haberleri izledin mi?

NAZMİ- Evet. Kurtulmuş.

ARİF- Artık kaçmak

zorunda değilsin.

NAZMİ- Döncem zaten... O

yangın benim yüzümden

çıktı. Suçum neyse

çekerim. Belki o zaman

rahat bi şekilde

uyuyabilirim.

Arif, Nazmi'ye sarılır.

Nazmi de ardından Duygu'ya sarılır.

ARİF- (Caner'e) Sen n'apacan?

CANER- Ben de teslim oluyorum işte birliğe.. Cezası olacaktır tabi. Biz de çekecez n'apalım. Sonra da Eva'yı bekleyecem. Belki meşru müdafadan az yatar.

Arif, Caner'e sarılır.

Caner de ardından Duygu'ya sarılır.

NAZMİ- (Arif'e) Siz n'apacak-sınız?

ARİF- Ya, şu prenses kurtuldu kurtulmasına da

kötü kalpli cadı bu
sefer de onu bir kaleye
hapsetti. Kaleyi de
kimse bulamasın diye
gizledi. Onu arayacak
artık.

Duygu gülümser. Arif'in
elini tutar. Nazmi ve
Caner de ona bakıp
gülümserler.

NAZMİ- Size bol şans o
zaman.

CANER- Gökkuşağını
buldunuz, adım gibi
eminim baba kız kaleyi
de yakında bulursunuz.

Arif ve Duygu arabaya
binerler. Araba tek
hamlede çalışır. Nazmi ve
Caner'in bakışları

eşliğinde oradan
uzaklaşırlar.

-SON-